

บทที่ ๖

บทสังเคราะห์ผลการวิจัย

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการวิจัยเชิงปริมาณ (ในบทที่ ๔) และผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการวิจัยเชิงคุณภาพ (ในบทที่ ๕) ในบทนี้เป็นการเสนอสรุป ผลการวิจัยจากการวิจัยเชิงปริมาณ และสรุปผลการวิจัยจากการวิจัยเชิงคุณภาพ แล้วจัดทำเป็นบทสังเคราะห์ผลการวิจัย เพื่อตอบคำถามการวิจัยว่าสภาพการณ์และบทเรียนการดำเนินงานสภาวัฒนธรรมเป็นอย่างไร และปัจจัยที่สัมพันธ์กับการดำเนินงานของสภาวัฒนธรรม คืออะไรบ้าง ซึ่งจะเป็ข้อมูลพื้นฐานสำคัญในการ พัฒนาการดำเนินงานของสภาวัฒนธรรมไปสู่ทิศทางที่พึงประสงค์ได้และเพื่ อให้สภาวัฒนธรรมเป็นกระบวนการพัฒนาการเรียนรู้ในการดำเนินงานวัฒนธรรมของท้องถิ่น จังหวัด และของชาติอย่างแท้จริง เพื่อผลในการพัฒนาสังคมที่สมดุลและยั่งยืนเพื่อ ประโยชน์สุขของสังคมไทยโดยรวม โดยแบ่งออกเป็น ๓ เรื่อง ดังนี้

๑. สรุปผลการวิจัยจากการวิจัยเชิงปริมาณ
๒. สรุปผลการวิจัยจากการวิจัยเชิงคุณภาพ
๓. บทสังเคราะห์ผลการวิจัย

สรุปผลการวิจัยจากการวิจัยเชิงปริมาณ

๑. สภาพการณ์และบทเรียนการดำเนินงานสภาวัฒนธรรม ด้านธรรมณูสภาวัฒนธรรม

๑.๑ ระดับการดำเนินการเรื่องธรรมณูสภาวัฒนธรรมของสภาวัฒนธรรม ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๓.๕๖$) โดยดำเนินการในระดับมาก ๔ รายการ ระดับปานกลาง ๔ รายการ โดยดำเนินการมากที่สุดในเรื่องธรรมณูของสภาวัฒนธรรมมีความโปร่งใส ตรวจสอบได้ ($\bar{X} = ๓.๗๓$) รองลงมาคือ ธรรมณูของสภาวัฒนธรรมยึดหลักคุณธรรมจริ ยธรรม ($\bar{X} = ๓.๖๙$) และดำเนินการน้อยที่สุดในเรื่องธรรมณูของสภาวัฒนธรรมได้เผยแพร่ไปยังเครือข่ายภาคีสมาชิกอย่างกว้างขวาง และทั่วถึง ($\bar{X} = ๓.๓๑$)

๑.๒ ระดับการดำเนินการเรื่องธรรมณูสภาวัฒนธรรมของสภาวัฒนธรรม จำแนกตามประเภทสภาวัฒนธรรม

๑.๒.๑ สภาวัฒนธรรมจังหวัด อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๓.๘๓$) โดยดำเนินการในระดับมากทุกรายการ โดยดำเนินการมากที่สุดในเรื่องธรรมณูของสภาวัฒนธรรมมีความโปร่งใส ตรวจสอบได้ ($\bar{X} = ๔.๐๐$) และธรรมณูของสภาวัฒนธรรมยึดหลักคุณธรรมจริยธรรม ($\bar{X} = ๔.๐๐$) และดำเนินการน้อยที่สุดในเรื่องธรรมณูของสภาวัฒนธรรมได้เผยแพร่ไปยังเครือข่ายภาคีสมาชิกอย่างกว้างขวางและทั่วถึง ($\bar{X} = ๓.๕๐$)

๑.๒.๒ สภาวัฒนธรรมอำเภอ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๓.๕๗$) โดยดำเนินการในระดับมาก ๖ รายการ ระดับปานกลาง ๒ รายการ โดยดำเนินการมากที่สุดในเรื่องธรรมณูของสภาวัฒนธรรมมีความโปร่งใส ตรวจสอบได้ ($\bar{X} = ๓.๗๔$) รองลงมาคือ ธรรมณูของสภาวัฒนธรรมยึดหลักคุณธรรมจริยธรรม ($\bar{X} = ๓.๗๐$) และดำเนินการน้อยที่สุดในเรื่องธรรมณูของสภาวัฒนธรรมได้เผยแพร่ไปยังเครือข่ายภาคีสมาชิกอย่างกว้างขวางและทั่วถึง ($\bar{X} = ๓.๓๒$)

๑.๒.๓ สภาวัฒนธรรมตำบล อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = ๓.๔๓$) โดยดำเนินการในระดับมาก ๔ รายการ ระดับปานกลาง ๔ รายการ โดยดำเนินการมากที่สุดในเรื่องธรรมนูญของสภาวัฒนธรรมมีความโปร่งใส ตรวจสอบได้ ($\bar{X} = ๓.๕๙$) รองลงมาคือ ธรรมนูญของสภาวัฒนธรรมยึดหลักคุณธรรมจริยธรรม ($\bar{X} = ๓.๕๖$) และดำเนินการน้อยที่สุดในเรื่องธรรมนูญของสภาวัฒนธรรมได้เผยแพร่ไปยังเครือข่ายภาคีสมาชิกอย่างกว้างขวางและทั่วถึง ($\bar{X} = ๓.๒๓$)

๑.๒.๔ สภาวัฒนธรรมอื่นๆ อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = ๓.๔๓$) โดยดำเนินการในระดับมาก ๒ รายการ ระดับปานกลาง ๖ รายการ โดยดำเนินการมากที่สุดในเรื่องธรรมนูญของสภาวัฒนธรรมเป็นไปตามหลักนิติธรรม ($\bar{X} = ๓.๕๖$) รองลงมาคือ ธรรมนูญของสภาวัฒนธรรมมีความโปร่งใส ตรวจสอบได้ ($\bar{X} = ๓.๕๐$) และดำเนินการน้อยที่สุดในเรื่องสภาวัฒนธรรมได้ปฏิบัติตามธรรมนูญของสภาวัฒนธรรมอย่างเคร่งครัด ($\bar{X} = ๓.๓๓$)

๑.๓ ระดับการดำเนินการเรื่องธรรมนูญสภาวัฒนธรรมของสภาวัฒนธรรม จำแนกตามภูมิภาคที่สภาวัฒนธรรมตั้งอยู่

๑.๓.๑ สภาวัฒนธรรมในภาคเหนือ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๓.๕๕$) โดยดำเนินการในระดับมาก ๔ รายการ ระดับปานกลาง ๔ รายการ โดยดำเนินการมากที่สุดในเรื่องธรรมนูญของสภาวัฒนธรรมมีความโปร่งใส ตรวจสอบได้ ($\bar{X} = ๔.๐๐$) และธรรมนูญของสภาวัฒนธรรมยึดหลักคุณธรรมจริยธรรม ($\bar{X} = ๔.๐๐$) และดำเนินการน้อยที่สุดในเรื่องธรรมนูญของสภาวัฒนธรรมเกิดจากการมีส่วนร่วมของเครือข่ายภาคีสมาชิก ($\bar{X} = ๓.๓๘$)

๑.๓.๒ สภาวัฒนธรรมในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = ๓.๔๘$) โดยดำเนินการในระดับมาก ๔ รายการ ระดับปานกลาง ๔ รายการ โดยดำเนินการมากที่สุดในเรื่องธรรมนูญของสภาวัฒนธรรมมีความโปร่งใส ตรวจสอบได้ ($\bar{X} = ๓.๖๖$) และธรรมนูญของสภาวัฒนธรรมยึดหลักคุณธรรมจริยธรรม ($\bar{X} = ๓.๖๐$) และดำเนินการน้อยที่สุดในเรื่องธรรมนูญของสภาวัฒนธรรมได้เผยแพร่ไปยังเครือข่ายภาคีสมาชิกอย่างกว้างขวางและทั่วถึง ($\bar{X} = ๓.๒๔$)

๑.๓.๓ สภาวัฒนธรรมในภาคกลาง อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๓.๖๒$) โดยดำเนินการในระดับมาก ๖ รายการ ระดับปานกลาง ๒ รายการ โดยดำเนินการมากที่สุดในเรื่องธรรมนูญของสภาวัฒนธรรมมีความโปร่งใส ตรวจสอบได้ ($\bar{X} = ๓.๘๒$) รองลงมาคือ ธรรมนูญของสภาวัฒนธรรมเป็นไปตามหลักนิติธรรม ($\bar{X} = ๓.๗๙$) และดำเนินการน้อยที่สุดในเรื่องธรรมนูญของสภาวัฒนธรรมได้เผยแพร่ไปยังเครือข่ายภาคีสมาชิกอย่างกว้างขวางและทั่วถึง ($\bar{X} = ๓.๓๒$)

๑.๓.๔ สภาวัฒนธรรมในภาคตะวันออก อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๓.๕๙$) โดยดำเนินการในระดับมาก ๖ รายการ ระดับปานกลาง ๒ รายการ โดยดำเนินการมากที่สุดในเรื่องธรรมนูญของสภาวัฒนธรรมมีความโปร่งใส ตรวจสอบได้ ($\bar{X} = ๓.๗๕$) รองลงมาคือ ธรรมนูญของสภาวัฒนธรรมยึดหลักคุณธรรมจริยธรรม ($\bar{X} = ๓.๗๔$) และดำเนินการน้อยที่สุดในเรื่องธรรมนูญของสภาวัฒนธรรมได้เผยแพร่ไปยังเครือข่ายภาคีสมาชิกอย่างกว้างขวางและทั่วถึง ($\bar{X} = ๓.๒๘$)

๑.๓.๕ สภาวัฒนธรรมในภาคตะวันตก อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๓.๗๑$) โดยดำเนินการในระดับมาก ๗ รายการ ระดับปานกลาง ๑ รายการ โดยดำเนินการมากที่สุดในเรื่องธรรมนูญของสภาวัฒนธรรมเป็นไปตามหลักนิติธรรม ($\bar{X} = ๓.๙๓$) รองลงมาคือ ธรรมนูญของสภาวัฒนธรรมเป็นไปตามหลักนิติธรรมธรรมนูญของสภาวัฒนธรรมเป็นไปตามหลักนิติธรรม ($\bar{X} = ๓.๘๓$)

และดำเนินการน้อยที่สุดในเรื่องสภาวัฒนธรรมได้ปฏิบัติตามธรรมนูญของสภาวัฒนธรรมอย่างเคร่งครัด ($\bar{X} = 3.41$)

๑.๓.๖ สภาวัฒนธรรมในภาคใต้ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.52$) โดยดำเนินการในระดับมาก ๔ รายการ ระดับปานกลาง ๔ รายการ โดยดำเนินการมากที่สุดในเรื่องธรรมนูญของสภาวัฒนธรรมมีความโปร่งใส ตรวจสอบได้ ($\bar{X} = 3.64$) และธรรมนูญของสภาวัฒนธรรมยึดหลักคุณธรรมจริยธรรม ($\bar{X} = 3.62$) และดำเนินการน้อยที่สุดในเรื่องธรรมนูญของสภาวัฒนธรรมได้เผยแพร่ไปยังเครือข่ายภาคีสมาชิกอย่างกว้างขวางและทั่วถึง ($\bar{X} = 3.33$)

๒. สภาพการณ์และบทเรียน การดำเนินงานสภาวัฒนธรรม ด้านองค์ประกอบของเครือข่ายภาคีสมาชิกสภาวัฒนธรรม

๒.๑ เครือข่ายภาคีสมาชิกของสภาวัฒนธรรมในภาพรวมทั้งหมด ส่วนใหญ่ประกอบด้วย

๒.๑.๑ เครือข่ายภาคีสมาชิกสภาวัฒนธรรมที่มาจากองค์กรภาครัฐ ที่เป็นหน่วยงานราชการ ๓-๔ องค์กร หน่วยงานรัฐวิสาหกิจ ๓-๔ องค์กร องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ๓-๔ องค์กร และองค์กรภาครัฐอื่นๆ ๓-๔ องค์กร

๒.๑.๒ เครือข่ายภาคีสมาชิกสภาวัฒนธรรมที่มาจากองค์กรสาธารณประโยชน์ ที่เป็นสมาคม/มูลนิธิ ตั้งแต่ ๕ องค์กรขึ้นไป องค์กรสาธารณประโยชน์ ๓-๔ องค์กร องค์กรพัฒนาเอกชน ตั้งแต่ ๕ องค์กรขึ้นไป องค์กรสื่อมวลชน ๓-๔ องค์กร และองค์กรการกุศล ชมรม กลุ่ม และอื่นๆ ๓-๔ องค์กร

๒.๑.๓ เครือข่ายภาคีสมาชิกสภาวัฒนธรรมที่มาจากองค์กรชุมชน ที่เป็น องค์กรวิชาชีพ ๓-๔ องค์กร องค์กรศาสนา ๓-๔ องค์กร กลุ่มอาสาสมัคร/จิตอาสา ๓-๔ องค์กร และกลุ่มที่รวมตัวตามธรรมชาติในลักษณะต่างๆ ๓-๔ องค์กร

๒.๑.๔ เครือข่ายภาคีสมาชิกสภาวัฒนธรรมที่มาจากองค์กรธุรกิจ ที่เป็น สภา/หอการค้า/ชมรม/สมาคมทางธุรกิจ ๓-๔ องค์กร บริษัท ห้าง ร้าน ธนาคาร โรงแรม และอื่นๆ ๓-๔ องค์กร และสหกรณ์ หรือองค์กรธุรกิจรูปแบบอื่นๆ ตั้งแต่ ๕ องค์กรขึ้นไป

๒.๑.๕ เครือข่ายภาคีสมาชิกสภาวัฒนธรรมที่มาจากองค์กรวิชาการ ที่เป็น โรงเรียน/สถาบันการศึกษา ๓-๔ องค์กร พิพิธภัณฑ์ ศูนย์วัฒนธรรม หอวัฒนธรรม ๓-๔ องค์กร ภูมิปัญญาท้องถิ่น ประชาชนชาวบ้าน และอื่นๆ ๑-๒ องค์กร และองค์กรวิชาการอื่นๆ ๓-๔ องค์กร

๒.๒ เครือข่ายภาคีสมาชิกของสภาวัฒนธรรมจังหวัด ส่วนใหญ่ประกอบด้วย

๒.๒.๑ เครือข่ายภาคีสมาชิกสภาวัฒนธรรมที่มาจากองค์กรภาครัฐ ที่เป็นหน่วยงานราชการ ๑-๒ องค์กร หน่วยงานรัฐวิสาหกิจ ๓-๔ องค์กร องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ๑-๒ องค์กร และองค์กรภาครัฐอื่นๆ ๑-๒ องค์กร

๒.๒.๒ เครือข่ายภาคีสมาชิกสภาวัฒนธรรมที่มาจากองค์กรสาธารณประโยชน์ ที่เป็นสมาคม/มูลนิธิ ๑-๒ องค์กร องค์กรสาธารณประโยชน์ ๑-๒ องค์กร องค์กรพัฒนาเอกชน ๑-๒ องค์กร องค์กรสื่อมวลชน ๓-๔ องค์กร และองค์กรการกุศล ชมรม กลุ่ม และอื่นๆ ๑-๒ องค์กร

๒.๒.๓ เครือข่ายภาคีสมาชิกสภาวัฒนธรรมที่มาจากองค์กรชุมชน ที่เป็น องค์กรวิชาชีพ ๓-๔ องค์กร องค์กรศาสนา ๓-๔ องค์กร กลุ่มอาสาสมัคร/จิตอาสา ๓-๔ องค์กร และกลุ่มที่รวมตัวตามธรรมชาติในลักษณะต่างๆ ๓-๔ องค์กร

๒.๒.๔ เครือข่ายภาคีสมาชิกสภาวัฒนธรรมที่มาจากองค์กรธุรกิจ ที่เป็น สภา/หอการค้า/ชมรม/สมาคมทางธุรกิจ ๓-๔ องค์กร บริษัท ห้าง ร้าน ธนาคาร โรงแรม และอื่นๆ ๓-๔ องค์กร และสหกรณ์ หรือองค์กรธุรกิจรูปแบบอื่นๆ ๓-๔ องค์กร

๒.๒.๕ เครือข่ายภาคีสมาชิกสภาวัฒนธรรมที่มาจากองค์กรวิชาการ ที่เป็นโรงเรียน/สถาบันการศึกษา ๓-๔ องค์กร พิพิธภัณฑ์ ศูนย์วัฒนธรรม หอวัฒนธรรม ๓-๔ องค์กร ภูมิปัญญาท้องถิ่น ประชาชนชาวบ้าน และอื่นๆ ๑-๒ องค์กร และองค์กรวิชาการอื่นๆ ๓-๔ องค์กร

๒.๓ เครือข่ายภาคีสมาชิกของสภาวัฒนธรรมอำเภอ ส่วนใหญ่ประกอบด้วย

๒.๓.๑ เครือข่ายภาคีสมาชิกสภาวัฒนธรรมที่มาจากองค์กรภาครัฐ ที่เป็นหน่วยงานราชการ ๓-๔ องค์กร หน่วยงานรัฐวิสาหกิจ ๓-๔ องค์กร องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ๓-๔ องค์กร และองค์กรภาครัฐอื่นๆ ๓-๔ องค์กร

๒.๓.๒ เครือข่ายภาคีสมาชิกสภาวัฒนธรรมที่มาจากองค์กรสาธารณประโยชน์ ที่เป็นสมาคม/มูลนิธิ ๓-๔ องค์กร องค์กรสาธารณประโยชน์ ๓-๔ องค์กร องค์กรพัฒนาเอกชน ตั้งแต่ ๕ องค์กรขึ้นไป องค์กรสื่อมวลชน ๓-๔ องค์กร และองค์กรการกุศล ชมรม กลุ่ม และอื่นๆ ๓-๔ องค์กร

๒.๓.๓ เครือข่ายภาคีสมาชิกสภาวัฒนธรรมที่มาจากองค์กรชุมชน ที่เป็น องค์กรวิชาชีพ ๓-๔ องค์กร องค์กรศาสนา ๓-๔ องค์กร กลุ่มอาสาสมัคร/จิตอาสา ๓-๔ องค์กร และกลุ่มที่รวมตัวตามธรรมชาติในลักษณะต่างๆ ๓-๔ องค์กร

๒.๓.๔ เครือข่ายภาคีสมาชิกสภาวัฒนธรรมที่มาจากองค์กรธุรกิจ ที่เป็น สภา/หอการค้า/ชมรม/สมาคมทางธุรกิจ ๓-๔ องค์กร บริษัท ห้าง ร้าน ธนาคาร โรงแรม และอื่นๆ ๓-๔ องค์กร และสหกรณ์ หรือองค์กรธุรกิจรูปแบบอื่นๆ ตั้งแต่ ๕ องค์กร ขึ้นไป

๒.๓.๕ เครือข่ายภาคีสมาชิกสภาวัฒนธรรมที่มาจากองค์กรวิชาการ ที่เป็นโรงเรียน/สถาบันการศึกษา ๑-๒ องค์กร พิพิธภัณฑ์ ศูนย์วัฒนธรรม หอวัฒนธรรม ๓-๔ องค์กร ภูมิปัญญาท้องถิ่น ประชาชนชาวบ้าน และอื่นๆ ๑-๒ องค์กร และองค์กรวิชาการอื่นๆ ๓-๔ องค์กร

๒.๔ เครือข่ายภาคีสมาชิกของสภาวัฒนธรรมตำบล ส่วนใหญ่ประกอบด้วย

๒.๔.๑ เครือข่ายภาคีสมาชิกสภาวัฒนธรรมที่มาจากองค์กรภาครัฐ ที่เป็นหน่วยงานราชการ ๓-๔ องค์กร หน่วยงานรัฐวิสาหกิจ ๓-๔ องค์กร องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ๓-๔ องค์กร และองค์กรภาครัฐอื่นๆ ๓-๔ องค์กร

๒.๔.๒ เครือข่ายภาคีสมาชิกสภาวัฒนธรรมที่มาจากองค์กรสาธารณประโยชน์ ที่เป็นสมาคม/มูลนิธิ ตั้งแต่ ๕ องค์กรขึ้นไป องค์กรสาธารณประโยชน์ ๓-๔ องค์กร องค์กรพัฒนาเอกชน ตั้งแต่ ๕ องค์กรขึ้นไป องค์กรสื่อมวลชน ตั้งแต่ ๕ องค์กรขึ้นไป และองค์กรการกุศล ชมรม กลุ่ม และอื่นๆ ๓-๔ องค์กร

๒.๔.๓ เครือข่ายภาคีสมาชิกสภาวัฒนธรรมที่มาจากองค์กรชุมชน ที่เป็น องค์กรวิชาชีพ ๓-๔ องค์กร องค์กรศาสนา ๓-๔ องค์กร กลุ่มอาสาสมัคร/จิตอาสา ๓-๔ องค์กร และกลุ่มที่รวมตัวตามธรรมชาติในลักษณะต่างๆ ๓-๔ องค์กร

๒.๔.๔ เครือข่ายภาคีสมาชิกสภาวัฒนธรรมที่มาจากองค์กรธุรกิจ ที่เป็น สภา/หอการค้า/ชมรม/สมาคมทางธุรกิจ ตั้งแต่ ๕ องค์กรขึ้นไป บริษัท ห้าง ร้าน ธนาคาร โรงแรม และอื่นๆ ๓-๔ องค์กร และสหกรณ์ หรือองค์กรธุรกิจรูปแบบอื่นๆ ตั้งแต่ ๕ องค์กรขึ้นไป

๒.๔.๕ เครือข่ายภาคีสมาชิกสภาวัฒนธรรมที่มาจากองค์กรวิชาการ ที่เป็นโรงเรียน/สถาบันการศึกษา ๓-๔ องค์กร พิพิธภัณฑ์ ศูนย์วัฒนธรรม หอวัฒนธรรม ๓-๔ องค์กร ภูมิปัญญาท้องถิ่น ประชาชนชาวบ้าน และอื่นๆ ๓-๔ องค์กร และองค์กรวิชาการอื่นๆ ๓-๔ องค์กร

๒.๕ เครือข่ายภาคีสมาชิกของสภาวัฒนธรรมอื่นๆ ส่วนใหญ่ประกอบด้วย

๒.๕.๑ เครือข่ายภาคีสมาชิกสภาวัฒนธรรมที่มาจากองค์กรภาครัฐ ที่เป็นหน่วยงานราชการ ๓-๔ องค์กร หน่วยงานรัฐวิสาหกิจ ๓-๔ องค์กร องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ๓-๔ องค์กร และองค์กรภาครัฐอื่นๆ ๓-๔ องค์กร

๒.๕.๒ เครือข่ายภาคีสมาชิกสภาวัฒนธรรมที่มาจากองค์กรสาธารณประโยชน์ ที่เป็นสมาคม/มูลนิธิ ๑-๒ องค์กร องค์กรสาธารณประโยชน์ ๑-๒ องค์กร องค์กรพัฒนาเอกชน ๑-๒ องค์กร องค์กรสื่อมวลชน ๑-๒ องค์กร และองค์กรการกุศล ชมรม กลุ่ม และอื่นๆ ๑-๒ องค์กร

๒.๕.๓ เครือข่ายภาคีสมาชิกสภาวัฒนธรรมที่มาจากองค์กรชุมชน ที่เป็นองค์กรวิชาชีพ ๑-๒ องค์กร องค์กรศาสนา ๑-๒ องค์กร กลุ่มอาสาสมัคร /จิตอาสา ตั้งแต่ ๕ องค์กรขึ้นไป และกลุ่มที่รวมตัวตามธรรมชาติในลักษณะต่างๆ ๓-๔ องค์กร

๒.๕.๔ เครือข่ายภาคีสมาชิกสภาวัฒนธรรมที่มาจากองค์กรธุรกิจ ที่เป็นสภา/หอการค้า/ชมรม/สมาคมทางธุรกิจ ๑-๒ องค์กร บริษัท ห้าง ร้าน ธนาคาร โรงแรม และอื่นๆ ๑-๒ องค์กร และสหกรณ์ หรือองค์กรธุรกิจรูปแบบอื่นๆ ๑-๒ องค์กร

๒.๕.๕ เครือข่ายภาคีสมาชิกสภาวัฒนธรรมที่มาจากองค์กรวิชาการ ที่เป็นโรงเรียน/สถาบันการศึกษา ๑-๒ องค์กร พิพิธภัณฑ์ ศูนย์วัฒนธรรม หอวัฒนธรรม ๑-๒ องค์กร ภูมิปัญญาท้องถิ่น ประชาชนชาวบ้าน และอื่นๆ ๓-๔ องค์กร และองค์กรวิชาการอื่นๆ ๑-๒ องค์กร

๒.๖ เครือข่ายภาคีสมาชิกของสภาวัฒนธรรมที่ตั้งอยู่ในภาคเหนือ ส่วนใหญ่ประกอบด้วย

๒.๖.๑ เครือข่ายภาคีสมาชิกสภาวัฒนธรรมที่มาจากองค์กรภาครัฐ ที่เป็นหน่วยงานราชการ ๓-๔ องค์กร หน่วยงานรัฐวิสาหกิจ ๓-๔ องค์กร องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ๓-๔ องค์กร และองค์กรภาครัฐอื่นๆ ๓-๔ องค์กร

๒.๖.๒ เครือข่ายภาคีสมาชิกสภาวัฒนธรรมที่มาจากองค์กรสาธารณประโยชน์ ที่เป็นสมาคม/มูลนิธิ ตั้งแต่ ๕ องค์กรขึ้นไป องค์กรสาธารณประโยชน์ ตั้งแต่ ๕ องค์กรขึ้นไป องค์กรพัฒนาเอกชน ตั้งแต่ ๕ องค์กรขึ้นไป องค์กรสื่อมวลชน ตั้งแต่ ๕ องค์กรขึ้นไป และองค์กรการกุศล ชมรม กลุ่ม และอื่นๆ ๓-๔ องค์กร

๒.๖.๓ เครือข่ายภาคีสมาชิกสภาวัฒนธรรมที่มาจากองค์กรชุมชน ที่เป็นองค์กรวิชาชีพ ๓-๔ องค์กร องค์กรศาสนา ๓-๔ องค์กร กลุ่มอาสาสมัคร /จิตอาสา ๓-๔ องค์กร และกลุ่มที่รวมตัวตามธรรมชาติในลักษณะต่างๆ ๓-๔ องค์กร

๒.๖.๔ เครือข่ายภาคีสมาชิกสภาวัฒนธรรมที่มาจากองค์กรธุรกิจ ที่เป็นสภา/หอการค้า/ชมรม/สมาคมทางธุรกิจ ตั้งแต่ ๕ องค์กรขึ้นไป บริษัท ห้าง ร้าน ธนาคาร โรงแรม และอื่นๆ ๓-๔ องค์กร และสหกรณ์ หรือองค์กรธุรกิจรูปแบบอื่นๆ ตั้งแต่ ๕ องค์กรขึ้นไป

๒.๖.๕ เครือข่ายภาคีสมาชิกสภาวัฒนธรรมที่มาจากองค์กรวิชาการ ที่เป็นโรงเรียน/สถาบันการศึกษา ๓-๔ องค์กร พิพิธภัณฑ์ ศูนย์วัฒนธรรม หอวัฒนธรรม ๓-๔ องค์กร ภูมิปัญญาท้องถิ่น ประชาชนชาวบ้าน และอื่นๆ ๓-๔ องค์กร และองค์กรวิชาการอื่นๆ ๓-๔ องค์กร

๒.๗ เครือข่ายภาคีสมาชิก ของสภาวัฒนธรรมที่ตั้งอยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ส่วนใหญ่ประกอบด้วย

๒.๗.๑ เครือข่ายภาคีสมาชิกสภาวัฒนธรรมที่มาจากองค์กรภาครัฐ ที่เป็นหน่วยงานราชการ ๑-๒ องค์กร หน่วยงานรัฐวิสาหกิจ ๓-๔ องค์กร องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ๓-๔ องค์กร และองค์กรภาครัฐอื่นๆ ๓-๔ องค์กร

๒.๗.๒ เครือข่ายภาคีสมาชิกสภาวัฒนธรรมที่มาจากองค์กรสาธารณประโยชน์ ที่เป็นสมาคม/มูลนิธิ ตั้งแต่ ๕ องค์กรขึ้นไป องค์กรสาธารณประโยชน์ ๓-๔ องค์กร องค์กรพัฒนาเอกชน ตั้งแต่ ๕ องค์กรขึ้นไป องค์กรสื่อมวลชน ๓-๔ องค์กร และองค์กรการกุศล ชมรม กลุ่ม และอื่นๆ ๓-๔ องค์กร

๒.๗.๓ เครือข่ายภาคีสมาชิกสภาวัฒนธรรมที่มาจากองค์กรชุมชน ที่เป็นองค์กรวิชาชีพ ๓-๔ องค์กร องค์กรศาสนา ๓-๔ องค์กร กลุ่มอาสาสมัคร /จิตอาสา ตั้งแต่ ๓-๔ และกลุ่มที่รวมตัวตามธรรมชาติในลักษณะต่างๆ ๓-๔ องค์กร

๒.๗.๔ เครือข่ายภาคีสมาชิกสภาวัฒนธรรมที่มาจากองค์กรธุรกิจ ที่เป็น สภา/หอการค้า/ชมรม/สมาคมทางธุรกิจ ๓-๔ องค์กร บริษัท ห้าง ร้าน ธนาคาร โรงแรม และอื่นๆ ๓-๔ องค์กร และสหกรณ์ หรือองค์กรธุรกิจรูปแบบอื่นๆ ตั้งแต่ ๕ องค์กรขึ้นไป

๒.๗.๕ เครือข่ายภาคีสมาชิกสภาวัฒนธรรมที่มาจากองค์กรวิชาการ ที่เป็นโรงเรียน/สถาบันการศึกษา ๑-๒ องค์กร พิพิธภัณฑ์ ศูนย์วัฒนธรรม หอวัฒนธรรม ๓-๔ องค์กร ภูมิปัญญาท้องถิ่น ประชาชนชาวบ้าน และอื่นๆ ๑-๒ องค์กร และองค์กรวิชาการอื่นๆ ๓-๔ องค์กร

๒.๘ เครือข่ายภาคีสมาชิกของสภาวัฒนธรรมที่ตั้งอยู่ในภาคกลาง ส่วนใหญ่ประกอบด้วย

๒.๘.๑ เครือข่ายภาคีสมาชิกสภาวัฒนธรรมที่มาจากองค์กรภาครัฐ ที่เป็นหน่วยงานราชการ ๓-๔ องค์กร หน่วยงานรัฐวิสาหกิจ ๓-๔ องค์กร องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ๓-๔ องค์กร และองค์กรภาครัฐอื่นๆ ๓-๔ องค์กร

๒.๘.๒ เครือข่ายภาคีสมาชิกสภาวัฒนธรรมที่มาจากองค์กรสาธารณประโยชน์ ที่เป็นสมาคม/มูลนิธิ ๓-๔ องค์กร องค์กรสาธารณประโยชน์ ๓-๔ องค์กร องค์กรพัฒนาเอกชน ๓-๔ องค์กร องค์กรสื่อมวลชน ๓-๔ องค์กร และองค์กรการกุศล ชมรม กลุ่ม และอื่นๆ ๓-๔ องค์กร

๒.๘.๓ เครือข่ายภาคีสมาชิกสภาวัฒนธรรมที่มาจากองค์กรชุมชน ที่เป็นองค์กรวิชาชีพ ๓-๔ องค์กร องค์กรศาสนา ๓-๔ องค์กร กลุ่มอาสาสมัคร /จิตอาสา ๓-๔ องค์กร และกลุ่มที่รวมตัวตามธรรมชาติในลักษณะต่างๆ ๓-๔ องค์กร

๒.๘.๔ เครือข่ายภาคีสมาชิกสภาวัฒนธรรมที่มาจากองค์กรธุรกิจ ที่เป็น สภา/หอการค้า/ชมรม/สมาคมทางธุรกิจ ๓-๔ องค์กร บริษัท ห้าง ร้าน ธนาคาร โรงแรม และอื่นๆ ๓-๔ องค์กร และสหกรณ์ หรือองค์กรธุรกิจรูปแบบอื่นๆ ๓-๔ องค์กร

๒.๘.๕ เครือข่ายภาคีสมาชิกสภาวัฒนธรรมที่มาจากองค์กรวิชาการ ที่เป็นโรงเรียน/สถาบันการศึกษา ๑-๒ องค์กร พิพิธภัณฑ์ ศูนย์วัฒนธรรม หอวัฒนธรรม ๑-๒ องค์กร ภูมิปัญญาท้องถิ่น ประชาชนชาวบ้าน และอื่นๆ ๑-๒ องค์กร และองค์กรวิชาการอื่นๆ ๓-๔ องค์กร

๒.๙ เครือข่ายภาคีสมาชิก ของสภาวัฒนธรรมที่ตั้งอยู่ในภาคตะวันออก ส่วนใหญ่ ประกอบด้วย

๒.๙.๑ เครือข่ายภาคีสมาชิกสภาวัฒนธรรมที่มาจากองค์กรภาครัฐ ที่เป็นหน่วยงานราชการ ๓-๔ องค์กร หน่วยงานรัฐวิสาหกิจ ๓-๔ องค์กร องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ๓-๔ องค์กร และองค์กรภาครัฐอื่นๆ ๓-๔ องค์กร

๒.๙.๒ เครือข่ายภาคีสมาชิกสภาวัฒนธรรมที่มาจากองค์กรสาธารณประโยชน์ ที่เป็นสมาคม/มูลนิธิ ๓-๔ องค์กร องค์กรสาธารณประโยชน์ ๓-๔ องค์กร องค์กรพัฒนาเอกชน ๓-๔ องค์กร องค์กรสื่อมวลชน ๓-๔ องค์กร และองค์กรการกุศล ชมรม กลุ่ม และอื่นๆ ๓-๔ องค์กร

๒.๙.๓ เครือข่ายภาคีสมาชิกสภาวัฒนธรรมที่มาจากองค์กรชุมชน ที่เป็นองค์กรวิชาชีพ ๓-๔ องค์กร องค์กรศาสนา ๓-๔ องค์กร กลุ่มอาสาสมัคร /จิตอาสา ๓-๔ องค์กร และกลุ่มที่รวมตัวตามธรรมชาติในลักษณะต่างๆ ๓-๔ องค์กร

๒.๙.๔ เครือข่ายภาคีสมาชิกสภาวัฒนธรรมที่มาจากองค์กรธุรกิจ ที่เป็นสภา/หอการค้า/ชมรม/สมาคมทางธุรกิจ ๓-๔ องค์กร บริษัท ห้าง ร้าน ธนาคาร โรงแรม และอื่นๆ ๓-๔ องค์กร และสหกรณ์ หรือองค์กรธุรกิจรูปแบบอื่นๆ ตั้งแต่ ๕ องค์กรขึ้นไป

๒.๙.๕ เครือข่ายภาคีสมาชิกสภาวัฒนธรรมที่มาจากองค์กรวิชาการ ที่เป็นโรงเรียน/สถาบันการศึกษา ๓-๔ องค์กร พิพิธภัณฑ์ ศูนย์วัฒนธรรม หอวัฒนธรรม ๓-๔ องค์กร ภูมิปัญญาท้องถิ่น ปราชญ์ชาวบ้าน และอื่นๆ ๓-๔ องค์กร และองค์กรวิชาการอื่นๆ ๓-๔ องค์กร

๒.๑๐ เครือข่ายภาคีสมาชิก ของสภาวัฒนธรรมที่ตั้งอยู่ในภาคตะวันตก ส่วนใหญ่ ประกอบด้วย

๒.๑๐.๑ เครือข่ายภาคีสมาชิกสภาวัฒนธรรมที่มาจากองค์กรภาครัฐ ที่เป็นหน่วยงานราชการ ๓-๔ องค์กร หน่วยงานรัฐวิสาหกิจ ตั้งแต่ ๕ องค์กรขึ้นไป องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ๓-๔ องค์กร และองค์กรภาครัฐอื่นๆ ๓-๔ องค์กร

๒.๑๐.๒ เครือข่ายภาคีสมาชิกสภาวัฒนธรรมที่มาจากองค์กรสาธารณประโยชน์ ที่เป็นสมาคม/มูลนิธิ ตั้งแต่ ๕ องค์กรขึ้นไป องค์กรสาธารณประโยชน์ ตั้งแต่ ๕ องค์กรขึ้นไป องค์กรพัฒนาเอกชน ตั้งแต่ ๕ องค์กรขึ้นไป องค์กรสื่อมวลชน ตั้งแต่ ๕ องค์กรขึ้นไป และองค์กรการกุศล ชมรม กลุ่ม และอื่นๆ ๓-๔ องค์กร

๒.๑๐.๓ เครือข่ายภาคีสมาชิกสภาวัฒนธรรมที่มาจากองค์กรชุมชน ที่เป็นองค์กรวิชาชีพ ๓-๔ องค์กร องค์กรศาสนา ๓-๔ องค์กร กลุ่มอาสาสมัคร /จิตอาสา ๓-๔ องค์กร และกลุ่มที่รวมตัวตามธรรมชาติในลักษณะต่างๆ ๓-๔ องค์กร

๒.๑๐.๔ เครือข่ายภาคีสมาชิกสภาวัฒนธรรมที่มาจากองค์กรธุรกิจ ที่เป็นสภา/หอการค้า/ชมรม/สมาคมทางธุรกิจ ๓-๔ องค์กร บริษัท ห้าง ร้าน ธนาคาร โรงแรม และอื่นๆ ๓-๔ องค์กร และสหกรณ์ หรือองค์กรธุรกิจรูปแบบอื่นๆ ตั้งแต่ ๕ องค์กรขึ้นไปตั้งแต่ ๕ องค์กรขึ้นไป

๒.๑๐.๕ เครือข่ายภาคีสมาชิกสภาวัฒนธรรมที่มาจากองค์กรวิชาการ ที่เป็นโรงเรียน /สถาบันการศึกษา ๑-๒ องค์กร พิพิธภัณฑ์ ศูนย์วัฒนธรรม หอวัฒนธรรม ๓-๔ องค์กร ภูมิปัญญาท้องถิ่น ปราชญ์ชาวบ้าน และอื่นๆ ๑-๒ องค์กร และองค์กรวิชาการอื่นๆ ๓-๔ องค์กร

๒.๑๑ เครือข่ายภาคีสมาชิกของสภาวัฒนธรรมที่ตั้งอยู่ภาคใต้ ส่วนใหญ่ประกอบด้วย

๒.๑๑.๑ เครือข่ายภาคีสมาชิกสภาวัฒนธรรมที่มาจากองค์กรภาครัฐ ที่เป็นหน่วยงานราชการ ๓-๔ องค์กร หน่วยงานรัฐวิสาหกิจ ๓-๔ องค์กร องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ๓-๔ องค์กร และองค์กรภาครัฐอื่นๆ ๓-๔ องค์กร

๒.๑๑.๒ เครือข่ายภาคีสมาชิกสภาวัฒนธรรมที่มาจากองค์กรสาธารณประโยชน์ ที่เป็นสมาคม/มูลนิธิ ๓-๔ องค์กร องค์กรสาธารณประโยชน์ ๓-๔ องค์กร องค์กรพัฒนาเอกชน ๓-๔ องค์กร องค์กรสื่อมวลชน ๓-๔ องค์กร และองค์กรการกุศล ชมรม กลุ่ม และอื่นๆ ๓-๔ องค์กร

๒.๑๑.๓ เครือข่ายภาคีสมาชิกสภาวัฒนธรรมที่มาจากองค์กรชุมชน ที่เป็นองค์กรวิชาชีพ ๓-๔ องค์กร องค์กรศาสนา ๓-๔ องค์กร กลุ่มอาสาสมัคร/จิตอาสา ๓-๔ องค์กร และกลุ่มที่รวมตัวตามธรรมชาติในลักษณะต่างๆ ๓-๔ องค์กร

๒.๑๑.๔ เครือข่ายภาคีสมาชิก สภาวัฒนธรรมที่มาจากองค์กรธุรกิจ ที่เป็นสภา/หอการค้า/ชมรม/สมาคมทางธุรกิจ ๓-๔ องค์กร บริษัท ห้าง ร้าน ธนาคาร โรงแรม และอื่นๆ ๓-๔ องค์กร และสหกรณ์ หรือองค์กรธุรกิจรูปแบบอื่นๆ ๓-๔ องค์กร

๒.๑๑.๕ เครือข่ายภาคีสมาชิกสภาวัฒนธรรมที่มาจากองค์กรวิชาการ ที่เป็นโรงเรียน/สถาบันการศึกษา ๓-๔ องค์กร พิพิธภัณฑ์ ศูนย์วัฒนธรรม หอวัฒนธรรม ๓-๔ องค์กร ภูมิปัญญาท้องถิ่น ปราชญ์ชาวบ้าน และอื่นๆ ๓-๔ องค์กร และองค์กรวิชาการอื่นๆ ๓-๔ องค์กร

๓. สภาพการณ์และบทเรียนการดำเนินงานสภาวัฒนธรรม ด้านข้อมูลประธานสภาวัฒนธรรม

๓.๑ เพศของประธานสภาวัฒนธรรม

๓.๑.๑ ในภาพรวมทั้งประเทศ ส่วนใหญ่เป็นชาย (ร้อยละ ๘๓.๗)

๓.๑.๒ ประธานสภาวัฒนธรรมจังหวัดส่วนใหญ่เป็นชาย (ร้อยละ ๗๘.๘)

๓.๑.๓ ประธานสภาวัฒนธรรมอำเภอส่วนใหญ่เป็นชาย (ร้อยละ ๘๕.๔)

๓.๑.๔ ประธานสภาวัฒนธรรมตำบลส่วนใหญ่เป็นชาย (ร้อยละ ๘๔.๖)

๓.๑.๕ ประธานสภาวัฒนธรรมอื่นๆ ส่วนใหญ่เป็นชาย (ร้อยละ ๖๓.๒)

๓.๑.๖ ประธานสภาวัฒนธรรมในภาคเหนือส่วนใหญ่เป็นชาย (ร้อยละ ๘๔.๖)

๓.๑.๗ ประธานสภาวัฒนธรรมในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ส่วนใหญ่ เป็นชาย (ร้อยละ ๘๖.๒)

๓.๑.๘ ประธานสภาวัฒนธรรมในภาคกลางส่วนใหญ่เป็นชาย (ร้อยละ ๗๗.๕)

๓.๑.๙ ประธานสภาวัฒนธรรมในภาคตะวันออกส่วนใหญ่เป็นชาย (ร้อยละ ๘๓.๕)

๓.๑.๑๐ ประธานสภาวัฒนธรรมในภาคตะวันตกส่วนใหญ่เป็นชาย (ร้อยละ ๘๙.๗)

๓.๑.๑๑ ประธานสภาวัฒนธรรมในภาคใต้ส่วนใหญ่เป็นชาย (ร้อยละ ๘๕.๔)

๓.๒ อายุของประธานสภาวัฒนธรรม

๓.๒.๑ ในภาพรวมทั้งประเทศ ประธานสภาวัฒนธรรม ส่วนใหญ่ อายุ ๔๐-๖๐ ปี (ร้อยละ ๕๑.๓)

๓.๒.๒ ประธานสภาวัฒนธรรมจังหวัดส่วนใหญ่อายุมากกว่า ๖๐ ปี (ร้อยละ ๖๐.๖)

๓.๒.๓ ประธานสภาวัฒนธรรมอำเภอส่วนใหญ่อายุ ๔๐-๖๐ ปี (ร้อยละ ๔๙.๓)

๓.๒.๔ ประธานสภาวัฒนธรรมตำบลส่วนใหญ่อายุ ๔๐-๖๐ ปี (ร้อยละ ๖๒.๒)

๓.๒.๕ ประธานสภาวัฒนธรรมอื่นๆ ส่วนใหญ่อายุ ๔๐-๖๐ ปี (ร้อยละ ๔๗.๔)

๓.๒.๖ ประธานสภาวัฒนธรรมในภาคเหนือ ส่วนใหญ่อายุ ๔๐-๖๐ ปี (ร้อยละ ๕๐.๒)

๓.๒.๗ ประธานสภาวัฒนธรรมในภาคตะวันออกเฉียงเหนือส่วนใหญ่อายุมากกว่า ๖๐ ปี (ร้อยละ ๕๐.๐)

๓.๒.๘ ประธานสภาวัฒนธรรมในภาคกลางส่วนใหญ่อายุ ๔๐-๖๐ ปี (ร้อยละ ๖๐.๙)

๓.๒.๙ ประธานสภาวัฒนธรรมในภาคตะวันออก ส่วนใหญ่ ๔๐-๖๐ ปี (ร้อยละ ๕๓.๘)

๓.๒.๑๐ ประธานสภาวัฒนธรรมในภาคตะวันตก ส่วนใหญ่อายุ ๔๐-๖๐ ปี (ร้อยละ ๗๑.๔)

๓.๒.๑๑ ประธานสภาวัฒนธรรมในภาคใต้ ส่วนใหญ่อายุ ๔๐-๖๐ ปี และมากกว่า ๖๐ ปี (ร้อยละ ๔๕.๘) เท่ากัน

๓.๓ การศึกษาสูงสุดของประธานสภาวัฒนธรรม

๓.๓.๑ ในภาพรวมทั้งประเทศ ประธานสภาวัฒนธรรม ส่วนใหญ่สำเร็จการศึกษาปริญญาตรี (ร้อยละ ๕๐.๙)

๓.๓.๒ ประธานสภาวัฒนธรรมจังหวัด ส่วนใหญ่สำเร็จการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี (ร้อยละ ๔๕.๕)

๓.๓.๓ ประธานสภาวัฒนธรรมอำเภอ ส่วนใหญ่สำเร็จการศึกษาปริญญาตรี (ร้อยละ ๕๖.๗)

๓.๓.๔ ประธานสภาวัฒนธรรมตำบล ส่วนใหญ่สำเร็จการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี (ร้อยละ ๔๘.๘)

๓.๓.๕ ประธานสภาวัฒนธรรมอื่นๆ ส่วนใหญ่สำเร็จการศึกษาปริญญาตรี (ร้อยละ ๕๒.๖)

๓.๓.๖ ประธานสภาวัฒนธรรมในภาคเหนือ ส่วนใหญ่สำเร็จการศึกษาปริญญาตรี (ร้อยละ ๕๕.๓)

๓.๓.๗ ประธานสภาวัฒนธรรมในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ส่วนใหญ่ สำเร็จการศึกษาปริญญาตรี (ร้อยละ ๔๗.๑)

๓.๓.๘ ประธานสภาวัฒนธรรมในภาคกลาง ส่วนใหญ่ สำเร็จการศึกษาปริญญาตรี (ร้อยละ ๔๙.๖)

๓.๓.๙ ประธานสภาวัฒนธรรมในภาคตะวันออก ส่วนใหญ่สำเร็จการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี (ร้อยละ ๕๑.๕)

๓.๓.๑๐ ประธานสภาวัฒนธรรมในภาคตะวันตก ส่วนใหญ่สำเร็จการศึกษาปริญญาตรี (ร้อยละ ๕๕.๒)

๓.๓.๑๑ ประธานสภาวัฒนธรรมในภาคใต้ ส่วนใหญ่ สำเร็จการศึกษาปริญญาตรี (ร้อยละ ๕๘.๑)

๓.๔ อาชีพหลักของประธานสภาวัฒนธรรม

๓.๔.๑ ในภาพรวมทั้งประเทศ ส่วนใหญ่ ประกอบอาชีพหลักด้านธุรกิจ / กิจการส่วนตัว (ร้อยละ ๔๘.๓)

๓.๔.๒ ประธานสภาวัฒนธรรมจังหวัด ส่วนใหญ่ ประกอบอาชีพหลักด้านธุรกิจ / กิจการส่วนตัว (ร้อยละ ๕๒.๕)

๓.๔.๓ ประธานสภาวัฒนธรรมอำเภอ ส่วนใหญ่ ประกอบอาชีพหลักด้านธุรกิจ / กิจการส่วนตัว (ร้อยละ ๕๐.๑)

๓.๔.๔ ประธานสภาวัฒนธรรมตำบลส่วนใหญ่ประกอบอาชีพหลักด้านธุรกิจ / กิจการส่วนตัว (ร้อยละ ๔๔.๗)

๓.๔.๕ ประธานสภาวัฒนธรรมอื่นๆ ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพหลักรับราชการ (ร้อยละ ๓๓.๓)

๓.๔.๖ ประธานสภาวัฒนธรรมในภาคเหนือส่วนใหญ่ประกอบอาชีพหลักด้านธุรกิจ / กิจการส่วนตัว (ร้อยละ ๔๖.๙)

๓.๔.๗ ประธานสภาวัฒนธรรมในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพหลักด้านธุรกิจ/กิจการส่วนตัว (ร้อยละ ๓๐.๗)

๓.๔.๘ ประธานสภาวัฒนธรรมในภาคกลางส่วนใหญ่ประกอบอาชีพหลักด้านธุรกิจ / กิจการส่วนตัว (ร้อยละ ๗๑.๒)

๓.๔.๙ ประธานสภาวัฒนธรรมในภาคตะวันออก ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพหลักด้านธุรกิจ/กิจการส่วนตัว (ร้อยละ ๕๔.๘)

๓.๔.๑๐ ประธานสภาวัฒนธรรมในภาคตะวันตก ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพหลักด้านธุรกิจ/กิจการส่วนตัว (ร้อยละ ๕๗.๑)

๓.๔.๑๑ ประธานสภาวัฒนธรรมในภาคใต้ ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพหลักด้านธุรกิจ / กิจการส่วนตัว (ร้อยละ ๓๘.๐)

๓.๕ การอยู่ในภูมิลำเนาที่สภาวัฒนธรรมตั้งอยู่ของประธานสภาวัฒนธรรม

๓.๕.๑ ในภาพรวมทั้งประเทศ ส่วนใหญ่ อยู่ในภูมิลำเนาที่สภาวัฒนธรรมตั้งอยู่ มากกว่า ๒๐ ปี (ร้อยละ ๖๙.๐)

๓.๕.๒ ประธานสภาวัฒนธรรมจังหวัด ส่วนใหญ่อยู่ในจังหวัดที่สภาวัฒนธรรมตั้งอยู่ มากกว่า ๒๐ ปี (ร้อยละ ๗๒.๔)

๓.๕.๓ ประธานสภาวัฒนธรรมอำเภอ ส่วนใหญ่อยู่ในอำเภอที่ สภาวัฒนธรรมตั้งอยู่ มากกว่า ๒๐ ปี (ร้อยละ ๗๒.๐)

๓.๕.๔ ประธานสภาวัฒนธรรมตำบล ส่วนใหญ่อยู่ในตำบลที่สภาวัฒนธรรมตั้งอยู่ มากกว่า ๒๐ ปี (ร้อยละ ๖๔.๗)

๓.๕.๕ ประธานสภาวัฒนธรรมอื่นๆ ส่วนใหญ่อยู่ในภูมิลำเนาที่สภาวัฒนธรรมตั้งอยู่ มากกว่า ๒๐ ปี (ร้อยละ ๔๗.๔)

๓.๕.๖ ประธานสภาวัฒนธรรมในภาคเหนือ ส่วนใหญ่ อยู่ในภูมิลำเนาที่สภาวัฒนธรรมตั้งอยู่มากกว่า ๒๐ ปี (ร้อยละ ๖๖.๒)

๓.๕.๗ ประธานสภาวัฒนธรรมในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ส่วนใหญ่อยู่ในภูมิลำเนาที่สภาวัฒนธรรมตั้งอยู่มากกว่า ๒๐ ปี (ร้อยละ ๖๕.๗)

๓.๕.๘ ประธานสภาวัฒนธรรมในภาคกลางส่วนใหญ่อยู่ในภูมิลำเนาที่สภาวัฒนธรรมตั้งอยู่มากกว่า ๒๐ ปี จำนวน ๙๗ แห่ง (ร้อยละ ๗๓.๕)

๓.๕.๙ ประธานสภาวัฒนธรรมในภาคตะวันออก ส่วนใหญ่ อยู่ในภูมิลำเนาที่สภาวัฒนธรรมตั้งอยู่มากกว่า ๒๐ ปี (ร้อยละ ๖๕.๔)

๓.๕.๑๐ ประธานสภาวัฒนธรรมในภาคตะวันตกส่วนใหญ่ อยู่ในภูมิลำเนาที่สภาวัฒนธรรมตั้งอยู่มากกว่า ๒๐ ปี (ร้อยละ ๘๒.๑)

๓.๕.๑๑ ประธานสภาวัฒนธรรมในภาคใต้ส่วนใหญ่อยู่ในภูมิลำเนาที่สภาวัฒนธรรมตั้งอยู่มากกว่า ๒๐ ปี (ร้อยละ ๗๒.๕)

๓.๖ ระยะเวลาในการดำรงตำแหน่งประธานสภาวัฒนธรรมนี้

๓.๖.๑ ในภาพรวมทั้งประเทศ ส่วนใหญ่ประธานสภาวัฒนธรรมมีระยะเวลาในการดำรงตำแหน่งประธานสภาวัฒนธรรมนี้ ๒-๔ ปี (ร้อยละ ๔๗.๖)

๓.๖.๒ ประธานสภาวัฒนธรรมจังหวัด ส่วนใหญ่ มีระยะเวลาในการดำรงตำแหน่งประธานสภาวัฒนธรรมนี้ มากกว่า ๘ ปี (ร้อยละ ๓๘.๕)

๓.๖.๓ ประธานสภาวัฒนธรรมอำเภอ ส่วนใหญ่ มีระยะเวลาในการดำรงตำแหน่งประธานสภาวัฒนธรรมนี้ ๒-๔ ปี (ร้อยละ ๔๓.๘)

๓.๖.๔ ประธานสภาวัฒนธรรมตำบล ส่วนใหญ่ มีระยะเวลาในการดำรงตำแหน่งประธานสภาวัฒนธรรมนี้ ๒-๔ ปี (ร้อยละ ๖๐.๙)

๓.๖.๕ ประธานสภาวัฒนธรรมอื่นๆ ส่วนใหญ่ มีระยะเวลาในการดำรงตำแหน่งประธานสภาวัฒนธรรมนี้ ๒-๔ ปี (ร้อยละ ๕๒.๖)

๓.๖.๖ ประธานสภาวัฒนธรรมในภาคเหนือ ส่วนใหญ่ มีระยะเวลาในการดำรงตำแหน่งประธานสภาวัฒนธรรมนี้ ๒-๔ ปี (ร้อยละ ๕๐.๕)

๓.๖.๗ ประธานสภาวัฒนธรรมในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ส่วนใหญ่มีระยะเวลาในการดำรงตำแหน่งประธานสภาวัฒนธรรมนี้ ๒-๔ ปี (ร้อยละ ๓๘.๔)

๓.๖.๘ ประธานสภาวัฒนธรรมในภาคกลาง ส่วนใหญ่ มีระยะเวลาในการดำรงตำแหน่งประธานสภาวัฒนธรรมนี้ ๒-๔ ปี (ร้อยละ ๕๐.๔)

๓.๖.๙ ประธานสภาวัฒนธรรมในภาคตะวันออก ส่วนใหญ่มีระยะเวลาในการดำรงตำแหน่งประธานสภาวัฒนธรรมนี้ ๒-๔ ปี (ร้อยละ ๕๒.๙)

๓.๖.๑๐ ประธานสภาวัฒนธรรมในภาคตะวันตก ส่วนใหญ่มีระยะเวลาในการดำรงตำแหน่งประธานสภาวัฒนธรรมนี้ ๒-๔ ปี (ร้อยละ ๖๓.๐)

๓.๖.๑๑ ประธานสภาวัฒนธรรมในภาคใต้ส่วนใหญ่มีระยะเวลาในการดำรงตำแหน่งประธานสภาวัฒนธรรมนี้ ๒-๔ ปี (ร้อยละ ๔๒.๒)

๓.๗ การเคยทำงานเกี่ยวข้องกับสภาวัฒนธรรมมาก่อนของประธานสภาวัฒนธรรม

๓.๗.๑ ในภาพรวมทั้งประเทศ ประธานสภาวัฒนธรรมส่วนใหญ่เคยทำงานเกี่ยวข้องกับสภาวัฒนธรรมมาก่อน โดยเป็นสมาชิกของสภาวัฒนธรรมนี้ (ร้อยละ ๓๖.๔)

๓.๘.๗ ประธานสภาวัฒนธรรมในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ส่วนใหญ่ดำรงตำแหน่งอื่นๆ ในขณะที่ดำรงตำแหน่งประธานสภาวัฒนธรรม คือ การเมือง และองค์กรชุมชน (ร้อยละ ๒๓.๖) เท่ากัน

๓.๘.๘ ประธานสภาวัฒนธรรมในภาคกลาง ส่วนใหญ่ ดำรงตำแหน่งอื่นๆ ในขณะที่ดำรงตำแหน่งประธานสภาวัฒนธรรม คือ การเมือง (ร้อยละ ๓๗.๐)

๓.๘.๙ ประธานสภาวัฒนธรรมในภาคตะวันออก ส่วนใหญ่ ดำรงตำแหน่งอื่นๆ ในขณะที่ดำรงตำแหน่งประธานสภาวัฒนธรรม คือ การเมือง (ร้อยละ ๒๖.๙)

๓.๘.๑๐ ประธานสภาวัฒนธรรมในภาคตะวันตก ส่วนใหญ่ ดำรงตำแหน่งอื่นๆ ในขณะที่ดำรงตำแหน่งประธานสภาวัฒนธรรม คือ การเมือง (ร้อยละ ๓๑.๐)

๓.๘.๑๑ ประธานสภาวัฒนธรรมในภาคใต้ส่วนใหญ่ดำรงตำแหน่งอื่นๆ ในขณะที่ดำรงตำแหน่งประธานสภาวัฒนธรรม คือ การเมือง (ร้อยละ ๒๕.๒)

๔. สภาพการณ์และบทเรียนการดำเนินงานสภาวัฒนธรรม ด้านคุณลักษณะของประธานสภาวัฒนธรรม

๔.๑ ในภาพรวม อยู่ในระดับ มาก ($\bar{X} = ๓.๘๔$) โดยมีคุณลักษณะ ในระดับมาก ทุกรายการ โดยมีคุณลักษณะมากที่สุดในเรื่องเป็นผู้ที่ทำงานด้วยความเสียสละ ($\bar{X} = ๓.๙๘$) รองลงมาเป็นผู้ที่ได้รับการยอมรับในคุณงามความดี และเป็นผู้ที่ได้รับการเคารพยกย่องจากประชาชน ($\bar{X} = ๓.๙๖$) และมีคุณลักษณะ น้อยที่สุดในเรื่องมีความรู้เรื่องงานวัฒนธรรมเป็นอย่างดี และมีความรู้ความสามารถในการบริหารงานวัฒนธรรม ($\bar{X} = ๓.๗๐$)

๔.๒ สภาพการณ์และบทเรียน การดำเนินงานสภาวัฒนธรรม ด้านคุณลักษณะของประธานสภาวัฒนธรรม จำแนกตามประเภทสภาวัฒนธรรม

๔.๒.๑ สภาวัฒนธรรมจังหวัด อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๔.๑๙$) โดยมีคุณลักษณะในระดับมากทุกรายการ โดยมีคุณลักษณะ มากที่สุดในเรื่องเป็นผู้ที่ทำงานด้วยความเสียสละ ($\bar{X} = ๔.๐๐$) รองลงมาคือเป็นผู้ที่ได้รับการเคารพยกย่องจากประชาชน ($\bar{X} = ๔.๒๘$) และเป็นผู้ที่ได้รับการยอมรับในคุณงามความดี ($\bar{X} = ๔.๒๖$) และมีคุณลักษณะ น้อยที่สุดในเรื่องมีความรู้ ความสามารถในการบริหารงานวัฒนธรรม ($\bar{X} = ๔.๐๘$)

๔.๒.๒ สภาวัฒนธรรมอำเภอ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๓.๙๒$) โดยมีคุณลักษณะในระดับมาก ทุกรายการ โดยมีคุณลักษณะ มากที่สุดในเรื่องเป็นผู้ที่ทำงานด้วยความเสียสละ ($\bar{X} = ๔.๐๗$) รองลงมาคือ มีเจตคติที่ดีและเห็นคุณค่าของวัฒนธรรม และ เป็นผู้ที่มีความตั้งใจจริงในการทำงานวัฒนธรรม ($\bar{X} = ๔.๐๓$) และมีคุณลักษณะ น้อย ที่สุดในมีความรู้ ความสามารถในการบริหารงานวัฒนธรรม ($\bar{X} = ๓.๗๖$)

๔.๒.๓ สภาวัฒนธรรมตำบล อยู่ในระดับ มาก ($\bar{X} = ๓.๖๑$) โดยมีคุณลักษณะในระดับมาก ๗ รายการ ระดับปานกลาง ๔ รายการ โดยมีคุณลักษณะมากที่สุดในเรื่องเป็นผู้ที่ได้รับการเคารพยกย่องจากประชาชน ($\bar{X} = ๓.๗๖$) รองลงมาคือ เป็นผู้ที่มีความตั้งใจจริงในการทำงานวัฒนธรรม และเป็นผู้ที่ได้รับการยอมรับในคุณงามความดี ($\bar{X} = ๓.๗๕$) และมีคุณลักษณะ น้อยที่สุดในเรื่องมีความรู้เรื่องงานวัฒนธรรมเป็นอย่างดี ($\bar{X} = ๓.๔๒$)

๔.๒.๔ สภาวัฒนธรรมอื่นๆ อยู่ในระดับ มาก ($\bar{X} = ๓.๕๖$) โดยมีคุณลักษณะในระดับมาก ๗ รายการ ระดับปานกลาง ๔ รายการ โดยมีคุณลักษณะมากที่สุดในเรื่องมีเจตคติที่ดีและเห็นคุณค่าของวัฒนธรรม ($\bar{X} = ๓.๗๙$) รองลงมาคือ เป็นผู้ที่ได้รับการเคารพยกย่องจากประชาชน

($\bar{X} = 3.69$) และมีคุณลักษณะน้อยที่สุดในเรื่องมีความรู้ความเข้าใจเรื่องวัฒนธรรมเป็นอย่างดี ($\bar{X} = 3.37$)

๔.๓ สภาพการณ์และบทเรียน การดำเนินงานสภาวัฒนธรรม ด้านคุณลักษณะของ ประธานสภาวัฒนธรรม จำแนกตามภูมิภาคที่สภาวัฒนธรรมตั้งอยู่

๔.๓.๑ สภาวัฒนธรรมในภาคเหนือ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.89$) โดยมีคุณลักษณะ ในระดับมาก ทุกรายการ โดย มีคุณลักษณะ มากที่สุดในเรื่องเป็นผู้ที่ทำงานด้วยความเสียสละ ($\bar{X} = 4.02$) รองลงมาคือเป็นผู้ที่มีความตั้งใจจริงในการทำงานวัฒนธรรม ($\bar{X} = 4.01$) และมีคุณลักษณะ น้อยที่สุดในเรื่องความรู้ ความสามารถในการบริหารงานวัฒนธรรม ($\bar{X} = 3.74$)

๔.๓.๒ สภาวัฒนธรรมในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ อยู่ในระดับ มาก ($\bar{X} = 3.78$) โดยมีคุณลักษณะในระดับมากทุกรายการ โดยมีคุณลักษณะมากที่สุดในเรื่องเป็นผู้ที่ได้รับการยอมรับ ในคุณงามความดี ($\bar{X} = 3.95$) รองลงมาคือ เป็นผู้ที่ได้รับการเคารพยกย่องจากประชาชน ($\bar{X} = 3.92$) และมีคุณลักษณะ น้อยที่สุดในเรื่องมีความรู้ ความสามารถในการบริหารงานวัฒนธรรม ($\bar{X} = 3.64$)

๔.๓.๓ สภาวัฒนธรรมในภาคกลาง อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.94$) โดยมีคุณลักษณะ ในระดับมาก ทุกรายการ โดย มีคุณลักษณะ มากที่สุดในเรื่องเป็นผู้ที่ทำงานด้วยความเสียสละ ($\bar{X} = 4.18$) รองลงมาคือ มีเจตคติที่ดีและเห็นคุณค่าของวัฒนธรรม ($\bar{X} = 4.12$) และมีคุณลักษณะน้อย ที่สุดในเรื่องมีความรู้ ความสามารถในการบริหารงานวัฒนธรรม ($\bar{X} = 3.72$)

๔.๓.๔ สภาวัฒนธรรมในภาคตะวันออก อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.78$) โดยมี คุณลักษณะในระดับมากทุกรายการ โดยมีคุณลักษณะมากที่สุดในเรื่องเป็นผู้ที่มีความตั้งใจจริงในการ ทำงานวัฒนธรรม ($\bar{X} = 3.93$) รองลงมาคือ เป็นผู้ทำงานด้วยความเสียสละ ($\bar{X} = 3.92$) และมี คุณลักษณะน้อยที่สุดในเรื่องมีความรู้เรื่องงานวัฒนธรรมเป็นอย่างดี ($\bar{X} = 3.61$)

๔.๓.๕ สภาวัฒนธรรมในภาคตะวันตก อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.87$) โดยมี คุณลักษณะในระดับมากทุกรายการ โดยมีคุณลักษณะมากที่สุดในเรื่องเป็นผู้ที่สามารถประสานและ ขอความร่วมมือจากหน่วยงานและองค์กรต่างๆ ($\bar{X} = 4.04$) และเป็นผู้ที่สามารถระดมความ คิด ความรู้ และทรัพยากรมาใช้ในการดำเนินงานวัฒนธรรมได้ ($\bar{X} = 4.04$) และมีคุณลักษณะน้อยที่สุดใน เรื่องมีความรู้ ความสามารถในการบริหารงานวัฒนธรรม ($\bar{X} = 3.71$)

๔.๓.๖ สภาวัฒนธรรมในภาคใต้ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.78$) โดยมีคุณลักษณะใน ระดับมาก ทุกรายการ โดย มีคุณลักษณะ มากที่สุดในเรื่องเป็นผู้ที่มีความตั้งใจจริงในการทำงาน วัฒนธรรม ($\bar{X} = 3.89$) เป็นผู้ที่ได้รับการเคารพยกย่องจากประชาชน ($\bar{X} = 3.89$) และเป็นผู้ที่ ได้รับการเคารพยกย่องจากประชาชน ($\bar{X} = 3.89$) และมีคุณลักษณะ น้อยที่สุดในเรื่องมีความรู้เรื่อง งานวัฒนธรรมเป็นอย่างดี ($\bar{X} = 3.63$)

๕. สภาพการณ์และบทเรียน การดำเนินงานสภาวัฒนธรรม ด้านการดำเนินการของ คณะกรรมการบริหารสภาวัฒนธรรม

๕.๑ ในภาพรวม อยู่ในระดับ ปานกลาง ($\bar{X} = 3.35$) โดยดำเนินการในระดับ มาก ๑ รายการ ในระดับ ปานกลาง ๔ รายการ โดยดำเนินการมากที่สุดในเรื่องคณะกรรมการบริหารสภา วัฒนธรรม ประกอบด้วย ผู้แทนเครือข่ายภาคีสมาชิกทั้ง ๕ ภาคี ($\bar{X} = 3.58$) รองลงมาคือ

คณะกรรมการบริหารสภาวัฒนธรรมทำงานอย่างจริงจัง ด้วยความทุ่มเท ($\bar{X} = 3.42$) และดำเนินการน้อยที่สุดในเรื่องคณะกรรมการบริหารสภาวัฒนธรรมมีการขยายเครือข่ายภาคีสมาชิกออกไปทั้งแนวตั้งและแนวนอน จนสามารถถักทอกันได้อย่างแข็งแรง ($\bar{X} = 3.20$)

๕.๒ ระดับการดำเนินการของคณะกรรมการบริหารสภาวัฒนธรรม จำแนกตามประเภทสภาวัฒนธรรม

๕.๒.๑ สภาวัฒนธรรมจังหวัด อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.64$) โดยดำเนินการในระดับมาก ๔ รายการ และในระดับปานกลาง ๑ รายการ โดยดำเนินการมากที่สุดในเรื่องคณะกรรมการบริหารสภาวัฒนธรรมทำงานอย่างจริงจัง ด้วยความทุ่มเท ($\bar{X} = 3.66$) รองลงมาคือธรรมนูญของสภาวัฒนธรรมยึดหลักคุณธรรมจริยธรรม ($\bar{X} = 3.62$) และดำเนินการน้อยที่สุดในเรื่องคณะกรรมการบริหารสภาวัฒนธรรมมีการขยายเครือข่ายภาคีสมาชิกออกไปทั้งแนวตั้งและแนวนอน จนสามารถถักทอกันได้อย่างแข็งแรง ($\bar{X} = 3.48$)

๕.๒.๒ สภาวัฒนธรรมอำเภอ อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.39$) โดยดำเนินการในระดับมาก ๑ รายการ ระดับปานกลาง ๔ รายการ โดยดำเนินการมากที่สุดในเรื่องคณะกรรมการบริหารสภาวัฒนธรรมทำงานอย่างจริงจัง ด้วยความทุ่มเท ($\bar{X} = 3.66$) รองลงมาคือธรรมนูญของสภาวัฒนธรรมยึดหลักคุณธรรมจริยธรรม ($\bar{X} = 3.46$) และดำเนินการน้อยที่สุดในเรื่องคณะกรรมการบริหารสภาวัฒนธรรมมีการขยายเครือข่ายภาคีสมาชิกออกไปทั้งแนวตั้งและแนวนอน จนสามารถถักทอกันได้อย่างแข็งแรง ($\bar{X} = 3.24$)

๕.๒.๓ สภาวัฒนธรรมตำบล อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.18$) โดยดำเนินการในระดับปานกลาง ทุกรายการ โดยดำเนินการมากที่สุดในเรื่องคณะกรรมการบริหารสภาวัฒนธรรมทำงานอย่างจริงจัง ด้วยความทุ่มเท ($\bar{X} = 3.36$) รองลงมาคือธรรมนูญของสภาวัฒนธรรมยึดหลักคุณธรรมจริยธรรม ($\bar{X} = 3.28$) และดำเนินการน้อยที่สุดในเรื่องคณะกรรมการบริหารสภาวัฒนธรรมมีการขยายเครือข่ายภาคีสมาชิกออกไปทั้งแนวตั้งและแนวนอน จนสามารถถักทอกันได้อย่างแข็งแรง ($\bar{X} = 3.02$)

๕.๒.๔ สภาวัฒนธรรมอื่นๆ อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.26$) โดยดำเนินการในระดับปานกลาง ทุกรายการ โดยดำเนินการมากที่สุดในเรื่องคณะกรรมการบริหารสภาวัฒนธรรมทำงานอย่างจริงจัง ด้วยความทุ่มเท ($\bar{X} = 3.37$) รองลงมาคือ คณะกรรมการบริหารสภาวัฒนธรรมมีการส่งเสริมและสนับสนุนให้เครือข่ายภาคีสมาชิกต่างๆ ได้ประสานเชื่อมโยงกัน เพื่อให้เกิดพลังในการดำเนินงานวัฒนธรรมของท้องถิ่นได้อย่างพร้อมเพรียง และไปในทิศทางเดียวกัน ($\bar{X} = 3.32$) และดำเนินการน้อยที่สุดในเรื่องคณะกรรมการบริหารสภาวัฒนธรรม ประกอบด้วย ผู้แทนเครือข่ายภาคีสมาชิกทั้ง ๕ ภาคี ($\bar{X} = 3.11$)

๕.๓ ระดับการดำเนินการของคณะกรรมการบริหารสภาวัฒนธรรม จำแนกตามภูมิภาคที่สภาวัฒนธรรมตั้งอยู่

๕.๓.๑ สภาวัฒนธรรมในภาคเหนือ อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.39$) โดยดำเนินการในระดับมาก ๑ รายการ ระดับปานกลาง ๔ รายการ โดยดำเนินการมากที่สุดในเรื่องคณะกรรมการบริหารสภาวัฒนธรรม ประกอบด้วย ผู้แทนเครือข่ายภาคีสมาชิกทั้ง ๕ ภาคี ($\bar{X} = 3.59$) รองลงมาคือ คณะกรรมการบริหารสภาวัฒนธรรมทำงานอย่างจริงจัง ด้วยความทุ่มเท ($\bar{X} =$

๖.๒.๖ สภาวัฒนธรรมในภาคเหนือ ส่วนใหญ่มีกรรมการที่มาประชุมคณะกรรมการบริหารสภาวัฒนธรรมในแต่ละครั้ง ระหว่างร้อยละ ๕๐-๗๙ ของจำนวนกรรมการ (ร้อยละ ๖๘.๒)

๖.๒.๗ สภาวัฒนธรรมในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ส่วนใหญ่มีกรรมการที่มาประชุมคณะกรรมการบริหารสภาวัฒนธรรมในแต่ละครั้ง ระหว่างร้อยละ ๕๐-๗๙ ของจำนวนกรรมการ (ร้อยละ ๕๖.๓)

๖.๒.๘ สภาวัฒนธรรมในภาคกลาง ส่วนใหญ่มีกรรมการที่มาประชุมคณะกรรมการบริหารสภาวัฒนธรรมในแต่ละครั้ง ระหว่างร้อยละ ๕๐-๗๙ ของจำนวนกรรมการ (ร้อยละ ๖๓.๘)

๖.๒.๙ สภาวัฒนธรรมในภาคตะวันออก ส่วนใหญ่ มีกรรมการที่มาประชุมคณะกรรมการบริหารสภาวัฒนธรรมในแต่ละครั้ง ระหว่างร้อยละ ๕๐-๗๙ ของจำนวนกรรมการ (ร้อยละ ๖๙.๐)

๖.๒.๑๐ สภาวัฒนธรรมในภาคตะวันตก ส่วนใหญ่ มีกรรมการที่มาประชุมคณะกรรมการบริหารสภาวัฒนธรรมในแต่ละครั้ง ระหว่างร้อยละ ๕๐-๗๙ ของจำนวนกรรมการ (ร้อยละ ๕๕.๒)

๖.๒.๑๑ สภาวัฒนธรรมในภาคใต้ ส่วนใหญ่มีกรรมการที่มาประชุมคณะกรรมการบริหารสภาวัฒนธรรมในแต่ละครั้ง ระหว่างร้อยละ ๕๐-๗๙ ของจำนวนกรรมการ (ร้อยละ ๖๕.๖)

๖.๓ ที่มาของระเบียบวาระเพื่อพิจารณาในการประชุม คณะกรรมการบริหารสภาวัฒนธรรม

๖.๓.๑ สภาวัฒนธรรมโดยรวมส่วนใหญ่มีที่มาของระเบียบวาระเพื่อพิจารณาในการประชุมคณะกรรมการบริหารสภาวัฒนธรรม คือ สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัด (ในฐานะฝ่ายเลขาธิการสภาฯ) (ร้อยละ ๓๔.๗)

๖.๓.๒ สภาวัฒนธรรมจังหวัด ส่วนใหญ่มีที่มาของระเบียบวาระเพื่อพิจารณาในการประชุมคณะกรรมการบริหารสภาวัฒนธรรม คือ กระทรวงวัฒนธรรม /กรมต่างๆ ในกระทรวงวัฒนธรรม และสำนักงานวัฒนธรรมจังหวัด (ในฐานะฝ่ายเลขาธิการสภาฯ) (ร้อยละ ๓๗.๕) เท่ากัน

๖.๓.๓ สภาวัฒนธรรมอำเภอ ส่วนใหญ่มีที่มาของระเบียบวาระเพื่อพิจารณาในการประชุมคณะกรรมการบริหารสภาวัฒนธรรม คือ สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัด (ในฐานะฝ่ายเลขาธิการสภาฯ) (ร้อยละ ๓๕.๕)

๖.๓.๔ สภาวัฒนธรรมตำบล ส่วนใหญ่มีที่มาของระเบียบวาระเพื่อพิจารณาในการประชุมคณะกรรมการบริหารสภาวัฒนธรรม คือ สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัด (ในฐานะฝ่ายเลขาธิการสภาฯ) (ร้อยละ ๓๑.๙)

๖.๓.๕ สภาวัฒนธรรมอื่นๆ ส่วนใหญ่มีที่มาของระเบียบวาระเพื่อพิจารณาในการประชุมคณะกรรมการบริหารสภาวัฒนธรรม คือ สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัด (ในฐานะฝ่ายเลขาธิการสภาฯ) และกรมการ/เครือข่ายภาคีสมาชิกสภาวัฒนธรรม (ร้อยละ ๓๑.๓) เท่ากัน

๖.๓.๖ สภาวัฒนธรรมในภาคเหนือส่วนใหญ่มีที่มาของระเบียบวาระเพื่อพิจารณาในการประชุมคณะกรรมการบริหารสภาวัฒนธรรม คือ กระทรวงวัฒนธรรม /กรมต่างๆ ในกระทรวงวัฒนธรรม (ร้อยละ ๓๓.๕)

๖.๔.๗ สภาวัฒนธรรมในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ส่วนใหญ่ ผู้ที่รับผิดชอบการ
ประชุมคณะกรรมการบริหารสภาวัฒนธรรมไปดำเนินการ คือ สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัด (ในฐานะ
ฝ่ายเลขานุการสภาฯ) (ร้อยละ ๓๖.๖)

๖.๕.๑๑ สภาวัฒนธรรมในภาคใต้ส่วนใหญ่มีปัญหา/อุปสรรคที่สำคัญที่สุดในการจัดประชุมคณะกรรมการบริหารสภาวัฒนธรรม คือ ค่าใช้จ่ายในการประชุมไม่เพียงพอ (ร้อยละ ๓๔.๙)

๖.๖ การประชุมสามัญของเครือข่ายภาคีสมาชิกสภาวัฒนธรรมในรอบปีที่ผ่านมา

๖.๖.๑ สภาวัฒนธรรมโดยรวมส่วนใหญ่มีการประชุมสามัญของเครือข่ายภาคีสมาชิก
สภาวัฒนธรรมในรอบปีที่ผ่านมา ๑ ครั้ง (ร้อยละ ๔๓.๒)

๖.๖.๒ สภาวัฒนธรรมจังหวัดส่วนใหญ่มีการประชุมสามัญของเครือข่ายภาคีสมาชิก
สภาวัฒนธรรมในรอบปีที่ผ่านมา ๑ ครั้ง (ร้อยละ ๔๖.๒)

๖.๖.๓ สภาวัฒนธรรมอำเภอส่วนใหญ่มีการประชุมสามัญของเครือข่ายภาคีสมาชิก
สภาวัฒนธรรมในรอบปีที่ผ่านมา ๑ ครั้ง (ร้อยละ ๔๔.๕)

๖.๖.๔ สภาวัฒนธรรมตำบล ส่วนใหญ่มีการประชุมสามัญของเครือข่ายภาคีสมาชิก
สภาวัฒนธรรมในรอบปีที่ผ่านมา ๑ ครั้ง (ร้อยละ ๔๑.๒)

๖.๖.๕ สภาวัฒนธรรมอื่นๆ ส่วนใหญ่มีการประชุมสามัญของ เครือข่ายภาคีสมาชิก สภาวัฒนธรรมในรอบปีที่ผ่านมา มากกว่า ๑ ครั้ง (ร้อยละ ๖๒.๕)

๖.๖.๖ สภาวัฒนธรรมในภาคเหนือ ส่วนใหญ่มีการประชุมสามัญของเครือข่ายภาคีสมาชิกสภาวัฒนธรรมในรอบปีที่ผ่านมา มากกว่า ๑ ครั้ง (ร้อยละ ๔๐.๙)

๖.๖.๗ สภาวัฒนธรรมในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ส่วนใหญ่มีการประชุมสามัญของ
เครือข่ายภาคีสมาชิกสภาวัฒนธรรมในรอบปีที่ผ่านมา ๑ ครั้ง (ร้อยละ ๔๖.๗)

๖.๖.๘ สภาวัฒนธรรมในภาคกลาง ส่วนใหญ่มีการประชุมสามัญของเครือข่ายภาคีสมาชิกสภาวัฒนธรรมในรอบปีที่ผ่านมา ๑ ครั้ง (ร้อยละ ๓๕.๒)

๖.๖.๙ สภาวัฒนธรรมในภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีการประชุมสามัญของเครือข่ายภาคีสมาชิกสภาวัฒนธรรมในรอบปีที่ผ่านมา ๑ ครั้ง (ร้อยละ ๔๙.๕)

๖.๖.๑๐ สภาวัฒนธรรมในภาคตะวันตก ส่วนใหญ่มีการประชุมสามัญของเครือข่าย
ภาคีสมาชิกสภาวัฒนธรรมในรอบปีที่ผ่านมา ๑ ครั้ง (ร้อยละ ๕๓.๖)

๖.๖.๑๑ สภาวัฒนธรรม มโนภาคใต้ ส่วนใหญ่มีการประชุมสามัญของเครือข่ายภาคีสมาชิกสภาวัฒนธรรมในรอบปีที่ผ่านมา ๑ ครั้ง (ร้อยละ ๔๖.๘)

๖.๗ ปัญหา/อุปสรรคที่สำคัญที่สุดในการจัดประชุมสามัญของเครือข่ายภาคีสมาชิกสภาวัฒนธรรม

๖.๗.๑ สภาวัฒนธรรมโดยรวม ส่วนใหญ่ มีปัญหา/อุปสรรคที่สำคัญที่สุด ในการจัดประชุมสามัญของเครือข่ายภาคีสมาชิกสภาวัฒนธรรม คือ ค่าใช้จ่ายในการประชุมไม่เพียงพอ (ร้อยละ ๓๒.๕)

๖.๗.๒ สภาวัฒนธรรมจังหวัด ส่วนใหญ่ มีปัญหา/อุปสรรคที่สำคัญที่สุดในการจัดประชุมสามัญของเครือข่ายภาคีสมาชิกสภาวัฒนธรรม คือ เครือข่ายภาคีสมาชิกไม่พร้อมประชุม (ร้อยละ ๓๕.๖)

๖.๗.๓ สภาวัฒนธรรมอำเภอ ส่วนใหญ่ มีปัญหา/อุปสรรคที่สำคัญที่สุดในการจัดประชุมสามัญของเครือข่ายภาคีสมาชิกสภาวัฒนธรรม คือ ค่าใช้จ่ายในการประชุมไม่เพียงพอ (ร้อยละ ๓๐.๕)

๖.๗.๔ สภาวัฒนธรรมตำบล ส่วนใหญ่ มีปัญหา/อุปสรรคที่สำคัญที่สุดในการจัดประชุมสามัญของเครือข่ายภาคีสมาชิกสภาวัฒนธรรม คือ ค่าใช้จ่ายในการประชุมไม่เพียงพอ (ร้อยละ ๓๖.๔)

๖.๗.๕ สภาวัฒนธรรมอื่นๆ ส่วนใหญ่ มีปัญหา/อุปสรรคที่สำคัญที่สุดในการจัดประชุมสามัญของเครือข่ายภาคีสมาชิกสภาวัฒนธรรม คือ ค่าใช้จ่ายในการประชุมไม่เพียงพอ (ร้อยละ ๖๔.๓)

๖.๗.๖ สภาวัฒนธรรมในภาคเหนือ ส่วนใหญ่ มีปัญหา/อุปสรรคที่สำคัญที่สุดในการจัดประชุมสามัญของเครือข่ายภาคีสมาชิกสภาวัฒนธรรม คือ ค่าใช้จ่ายในการประชุมไม่เพียงพอ (ร้อยละ ๓๗.๘)

๖.๗.๗ สภาวัฒนธรรมในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ส่วนใหญ่ มีปัญหา/อุปสรรคที่สำคัญที่สุดในการจัดประชุมสามัญของเครือข่ายภาคีสมาชิกสภาวัฒนธรรม คือ ค่าใช้จ่ายในการประชุมไม่เพียงพอ (ร้อยละ ๔๖.๒)

๖.๗.๘ สภาวัฒนธรรมในภาคกลางส่วนใหญ่มีปัญหา/อุปสรรคที่สำคัญที่สุดในการจัดประชุมสามัญของเครือข่ายภาคีสมาชิกสภาวัฒนธรรม คือ ไม่มีระเบียบวาระที่สำคัญเสนอสู่การพิจารณา (ร้อยละ ๒๘.๐)

๖.๗.๙ สภาวัฒนธรรมในภาคตะวันออก ส่วนใหญ่มีปัญหา/อุปสรรคที่สำคัญที่สุดในการจัดประชุมสามัญของเครือข่ายภาคีสมาชิกสภาวัฒนธรรม คือ เครือข่ายภาคีสมาชิกไม่พร้อมประชุม (ร้อยละ ๓๕.๗)

๖.๗.๑๐ สภาวัฒนธรรมในภาคตะวันตก ส่วนใหญ่มีปัญหา/อุปสรรคที่สำคัญที่สุดในการจัดประชุมสามัญของเครือข่ายภาคีสมาชิกสภาวัฒนธรรม คือ เครือข่ายภาคีสมาชิกไม่พร้อมประชุม (ร้อยละ ๓๔.๕)

๖.๗.๑๑ สภาวัฒนธรรมในภาคใต้ส่วนใหญ่มีปัญหา/อุปสรรคที่สำคัญที่สุดในการจัดประชุมสามัญของเครือข่ายภาคีสมาชิกสภาวัฒนธรรม คือ เครือข่ายภาคีสมาชิกไม่พร้อมประชุม (ร้อยละ ๒๗.๒)

๖.๘ จำนวนเครือข่ายภาคีสมาชิกที่มาประชุมในการประชุมสามัญของเครือข่ายภาคีสมาชิกสภาวัฒนธรรมในแต่ละครั้งที่ผ่านมา

๖.๘.๑ สภาวัฒนธรรมโดยรวม ส่วนใหญ่จำนวนเครือข่ายภาคีสมาชิกที่มาประชุมในการประชุมสามัญของเครือข่ายภาคีสมาชิกสภาวัฒนธรรมในแต่ละครั้งที่ผ่านมา คือ ระหว่างร้อยละ ๕๐-๗๙ ของจำนวนภาคีสมาชิก (ร้อยละ ๖๔.๕)

๖.๘.๒ สภาวัฒนธรรมจังหวัด ส่วนใหญ่จำนวนเครือข่ายภาคีสมาชิกที่มาประชุมในการประชุมสามัญของเครือข่ายภาคีสมาชิกสภาวัฒนธรรมในแต่ละครั้งที่ผ่านมา คือ ระหว่างร้อยละ ๕๐-๗๙ ของจำนวนภาคีสมาชิก (ร้อยละ ๖๒.๓)

๖.๘.๓ สภาวัฒนธรรมอำเภอ ส่วนใหญ่จำนวนเครือข่ายภาคีสมาชิกที่มาประชุมในการประชุมสามัญของเครือข่ายภาคีสมาชิกสภาวัฒนธรรมในแต่ละครั้งที่ผ่านมา คือ ระหว่างร้อยละ ๕๐-๗๙ ของจำนวนภาคีสมาชิก (ร้อยละ ๖๒.๓)

๖.๘.๔ สภาวัฒนธรรมตำบล ส่วนใหญ่ จำนวนเครือข่ายภาคีสมาชิกที่มาประชุมในการประชุมสามัญของเครือข่ายภาคีสมาชิกสภาวัฒนธรรมในแต่ละครั้งที่ผ่านมา คือ ระหว่างร้อยละ ๕๐-๗๙ ของจำนวนภาคีสมาชิก (ร้อยละ ๕๗.๖)

๖.๘.๕ สภาวัฒนธรรมอื่นๆ ส่วนใหญ่ จำนวนเครือข่ายภาคีสมาชิกที่มาประชุมในการประชุมสามัญของเครือข่ายภาคีสมาชิกสภาวัฒนธรรมในแต่ละครั้งที่ผ่านมา คือ ระหว่างร้อยละ ๕๐-๗๙ ของจำนวนภาคีสมาชิก (ร้อยละ ๕๐.๐)

๖.๘.๖ สภาวัฒนธรรมในภาคเหนือ ส่วนใหญ่ จำนวนเครือข่ายภาคีสมาชิกที่มาประชุมในการประชุมสามัญของเครือข่ายภาคีสมาชิกสภาวัฒนธรรมในแต่ละครั้งที่ผ่านมา คือ ระหว่างร้อยละ ๕๐-๗๙ ของจำนวนภาคีสมาชิก (ร้อยละ ๖๙.๐)

๖.๘.๗ สภาวัฒนธรรมในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ส่วนใหญ่ จำนวนเครือข่ายภาคีสมาชิกที่มาประชุมในการประชุมสามัญของเครือข่ายภาคีสมาชิกสภาวัฒนธรรมในแต่ละครั้งที่ผ่านมา คือ ระหว่างร้อยละ ๕๐-๗๙ ของจำนวนภาคีสมาชิก (ร้อยละ ๕๒.๑)

๖.๘.๘ สภาวัฒนธรรมในภาคกลาง ส่วนใหญ่ จำนวนเครือข่ายภาคีสมาชิกที่มาประชุมในการประชุมสามัญของเครือข่ายภาคีสมาชิกสภาวัฒนธรรมในแต่ละครั้งที่ผ่านมา คือ ระหว่างร้อยละ ๕๐-๗๙ ของจำนวนภาคีสมาชิก (ร้อยละ ๖๖.๑)

๖.๘.๙ สภาวัฒนธรรมในภาคตะวันออก ส่วนใหญ่ จำนวนเครือข่ายภาคีสมาชิกที่มาประชุมในการประชุมสามัญของเครือข่ายภาคีสมาชิกสภาวัฒนธรรมในแต่ละครั้งที่ผ่านมา คือ ระหว่างร้อยละ ๕๐-๗๙ ของจำนวนภาคีสมาชิก (ร้อยละ ๖๗.๗)

๖.๘.๑๐ สภาวัฒนธรรมในภาคตะวันตก ส่วนใหญ่ จำนวนเครือข่ายภาคีสมาชิกที่มาประชุมในการประชุมสามัญของเครือข่ายภาคีสมาชิกสภาวัฒนธรรมในแต่ละครั้งที่ผ่านมา คือ ระหว่างร้อยละ ๕๐-๗๙ ของจำนวนภาคีสมาชิก (ร้อยละ ๕๕.๖)

๖.๘.๑๑ สภาวัฒนธรรมในภาคใต้ ส่วนใหญ่ จำนวนเครือข่ายภาคีสมาชิกที่มาประชุมในการประชุมสามัญของเครือข่ายภาคีสมาชิกสภาวัฒนธรรมในแต่ละครั้งที่ผ่านมา คือ ระหว่างร้อยละ ๕๐-๗๙ ของจำนวนภาคีสมาชิก (ร้อยละ ๖๖.๙)

๗. สภาพการณ์และบทเรียน การดำเนินงานสภาวัฒนธรรม ด้านคุณภาพ การประชุมสภาวัฒนธรรม

๗.๑ ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๓.๖๒$) โดยดำเนินการในระดับมากทุกรายการ โดยดำเนินการมากที่สุดในเรื่องการประชุมของสภาวัฒนธรรมเป็นไปด้วยความโปร่งใส ตรวจสอบได้ ($\bar{X} = ๓.๗๖$) รองลงมาคือ การประชุมของสภาวัฒนธรรมเป็นไปด้วยความเป็นธรรม ($\bar{X} = ๓.๗๔$) และดำเนินการน้อยที่สุดในเรื่องการประชุมของสภาวัฒนธรรมเป็นไปตามธรรมนูญสภาวัฒนธรรม ($\bar{X} = ๓.๕๐$)

๗.๒ ระดับคุณภาพการประชุมสภาวัฒนธรรม จำแนกตามประเภทสภาวัฒนธรรม

๗.๒.๑ สภาวัฒนธรรมจังหวัด อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๓.๙๕$) โดยดำเนินการในระดับมากทุกรายการ โดยดำเนินการมากที่สุดในเรื่องการประชุมของสภาวัฒนธรรมเป็นไปด้วยความเป็นธรรม ($\bar{X} = ๔.๐๙$) รองลงมาคือการประชุมของสภาวัฒนธรรมเป็นไปด้วยความโปร่งใส

ตรวจสอบได้ ($\bar{X} = ๔.๐๒$) และดำเนินการน้อยที่สุดในเรื่องการประชุมของสภาวัฒนธรรมเป็นไปตาม
ธรรมนูญสภาวัฒนธรรม ($\bar{X} = ๓.๘๑$)

๗.๒.๒ สภาวัฒนธรรมอำเภอ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๓.๖๖$) โดยดำเนินการในระดับ
มาก ทุกรายการ โดยดำเนินการมากที่สุดในเรื่องการประชุมของสภาวัฒนธรรมเป็นไปด้วยความ
โปร่งใส ตรวจสอบได้ ($\bar{X} = ๓.๘๓$) รองลงมาคือ การประชุมของสภาวัฒนธรรมเป็นไปด้วยความเป็น
ธรรม ($\bar{X} = ๓.๗๘$) และดำเนินการน้อยที่สุดในเรื่องการประชุมของสภาวัฒนธรรมเป็นไปตาม
ธรรมนูญสภาวัฒนธรรม ($\bar{X} = ๓.๕๑$)

๗.๒.๓ สภาวัฒนธรรมตำบล อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = ๓.๔๒$) โดยดำเนินการใน
ระดับมาก ๒ รายการ ระดับปานกลาง ๔ รายการ โดยดำเนินการมากที่สุดในเรื่องการประชุมของสภา
วัฒนธรรมเป็นไปด้วยความเป็นธรรม ($\bar{X} = ๓.๕๕$) รองลงมาคือการประชุมของสภาวัฒนธรรมเป็นไป
ด้วยความโปร่งใส ตรวจสอบได้ ($\bar{X} = ๓.๕๔$) และดำเนินการน้อยที่สุดในเรื่องมติการประชุมของ
สภาวัฒนธรรมนำไปสู่การปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ ($\bar{X} = ๓.๒๙$)

๗.๒.๔ สภาวัฒนธรรมอื่นๆ อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = ๓.๔๕$) โดยดำเนินการใน
ระดับมาก ๒ รายการ ระดับปานกลาง ๔ รายการ โดยดำเนินการมากที่สุดในเรื่องการประชุมของสภา
วัฒนธรรมเป็นไปด้วยความเป็นธรรม ($\bar{X} = ๓.๕๖$) รองลงมาคือ การประชุมของสภาวัฒนธรรมมีการ
กำหนดและพิจารณาตามระเบียบวาระการประชุม ($\bar{X} = ๓.๕๓$) และดำเนินการน้อยที่สุดในเรื่องการประชุม
ของสภาวัฒนธรรมเป็นไปตามธรรมนูญสภาวัฒนธรรม ($\bar{X} = ๓.๓๕$)

๗.๓ ระดับคุณภาพการประชุมสภาวัฒนธรรม จำแนกตามภูมิภาคที่สภาวัฒนธรรมตั้งอยู่

๗.๓.๑ สภาวัฒนธรรมในภาคเหนือ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๓.๕๕$) โดยดำเนินการใน
ระดับมากทุกรายการ โดยดำเนินการมากที่สุดในเรื่องการประชุมของสภาวัฒนธรรมเป็นไปด้วยความ
โปร่งใส ตรวจสอบได้ ($\bar{X} = ๓.๘๔$) และการประชุมของสภาวัฒนธรรมเป็นไปด้วยความเป็นธรรม
($\bar{X} = ๓.๘๔$) และดำเนินการน้อยที่สุดในเรื่องมติการประชุมของสภาวัฒนธรรมนำไปสู่การปฏิบัติได้
อย่างมีประสิทธิภาพ ($\bar{X} = ๓.๕๗$)

๗.๓.๒ สภาวัฒนธรรมในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๓.๕๔$)
โดยดำเนินการในระดับมาก ๓ รายการ ระดับปานกลาง ๓ รายการ โดยดำเนินการมากที่สุดในเรื่อง
การประชุมของสภาวัฒนธรรมเป็นไปด้วยความโปร่งใส ตรวจสอบได้ ($\bar{X} = ๓.๗๔$) รองลงมาคือการประชุม
ของสภาวัฒนธรรมเป็นไปด้วยความเป็นธรรม ($\bar{X} = ๓.๗๑$) และดำเนินการน้อยที่สุดในเรื่อง
มติการประชุมของสภาวัฒนธรรมนำไปสู่การปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ ($\bar{X} = ๓.๔๐$)

๗.๓.๓ สภาวัฒนธรรมในภาคกลาง อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๓.๖๖$) โดยดำเนินการใน
ระดับมากทุกรายการ โดยดำเนินการมากที่สุดในเรื่องการประชุมของสภาวัฒนธรรมเป็นไปด้วยความ
โปร่งใส ตรวจสอบได้ ($\bar{X} = ๓.๗๘$) รองลงมาคือการประชุมของสภาวัฒนธรรมเป็นไปด้วยความเป็น
ธรรม ($\bar{X} = ๓.๗๔$) และดำเนินการน้อยที่สุดในเรื่องการประชุมของสภาวัฒนธรรมเป็นไปตาม
ธรรมนูญสภาวัฒนธรรม ($\bar{X} = ๓.๕๙$)

๗.๓.๔ สภาวัฒนธรรมในภาคตะวันออก อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = ๓.๔๗$) โดย
ดำเนินการในระดับมาก ๓ รายการ ระดับปานกลาง ๓ รายการ โดยดำเนินการมากที่สุดในเรื่องการ
ประชุมของสภาวัฒนธรรมเป็นไปด้วยความเป็นธรรม ($\bar{X} = ๓.๖๑$) รองลงมาคือ การประชุมของสภา

วัฒนธรรมเป็นไปด้วยความโปร่งใส ตรวจสอบได้ ($\bar{X} = 3.59$) และดำเนินการน้อยที่สุดการประชุมของสภาวัฒนธรรมเป็นไปตามธรรมนูญสภาวัฒนธรรม ($\bar{X} = 3.38$)

๗.๓.๕ สภาวัฒนธรรมในภาคตะวันตก อยู่ในระดับ มาก ($\bar{X} = 3.61$) โดยดำเนินการในระดับมากทุกรายการ โดยดำเนินการมากที่สุดในเรื่องการประชุมของสภาวัฒนธรรม เป็นไปด้วยความเป็นธรรม ($\bar{X} = 3.72$) รองลงมาคือ การประชุมของสภาวัฒนธรรมเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ($\bar{X} = 3.66$) และดำเนินการน้อยที่สุดในเรื่องการประชุมของสภาวัฒนธรรมมีการกำหนดและพิจารณาตามระเบียบวาระการประชุม ($\bar{X} = 3.55$)

๗.๓.๖ สภาวัฒนธรรมในภาคใต้ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.63$) โดยดำเนินการในระดับมาก ๕ รายการ ระดับปานกลาง ๑ รายการ โดยดำเนินการมากที่สุดในเรื่องการประชุมของสภาวัฒนธรรมเป็นไปด้วยความโปร่งใส ตรวจสอบได้ ($\bar{X} = 3.77$) รองลงมาคือการประชุมของสภาวัฒนธรรมเป็นไปด้วยความเป็นธรรม ($\bar{X} = 3.72$) และดำเนินการน้อยที่สุดในเรื่องการประชุมของสภาวัฒนธรรมเป็นไปตามธรรมนูญสภาวัฒนธรรม ($\bar{X} = 3.43$)

๘. สภาพการณ์และบทเรียน การดำเนินงานสภาวัฒนธรรม ด้านการดำเนินงานของ สภาวัฒนธรรม

๘.๑ ในภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.39$) โดยดำเนินการในระดับมาก ๒ รายการ ระดับปานกลาง ๑๖ รายการ โดยดำเนินการมากที่สุดในเรื่องปฏิบัติตามมติที่ประชุม คณะกรรมการบริหารสภาวัฒนธรรมที่ไม่ขัดหรือแย้งต่อคุณธรรม จริยธรรม และข้อกฎหมาย ($\bar{X} = 3.58$) รองลงมาคือ ปฏิบัติตามธรรมนูญหรือข้อบังคับของสภาวัฒนธรรม ($\bar{X} = 3.50$) และดำเนินการน้อยที่สุดในเรื่องเสนอข้อคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะต่างๆ ประกอบการติดตามประเมินผล การดำเนินงานวัฒนธรรม ($\bar{X} = 3.27$)

๘.๒ ระดับการดำเนินงานของสภาวัฒนธรรม จำแนกตามประเภทสภาวัฒนธรรม

๘.๒.๑ สภาวัฒนธรรมจังหวัด อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.65$) โดยดำเนินการในระดับมาก ๑๗ รายการ ระดับปานกลาง ๑ รายการ โดยดำเนินการมากที่สุดในเรื่องปฏิบัติตามมติที่ประชุมคณะกรรมการบริหารสภาวัฒนธรรมที่ไม่ขัดหรือแย้งต่อคุณธรรม จริยธรรม และข้อกฎหมาย ($\bar{X} = 3.78$) รองลงมาคือ ปฏิบัติตามธรรมนูญหรือข้อบังคับของสภาวัฒนธรรม ($\bar{X} = 3.77$) และดำเนินการน้อยที่สุดในเรื่องระดมทรัพยากร บุคลากร และสรรพกำลังต่างๆ จากหน่วยงานและองค์กรต่างๆ เพื่อการดำเนินงานวัฒนธรรม ($\bar{X} = 3.48$)

๘.๒.๒ สภาวัฒนธรรมอำเภอ อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.42$) โดยดำเนินการในระดับมาก ๓ รายการ ระดับปานกลาง ๑๕ รายการ โดยดำเนินการมากที่สุดในเรื่องปฏิบัติตามมติที่ประชุมคณะกรรมการบริหารสภาวัฒนธรรมที่ไม่ขัดหรือแย้งต่อคุณธรรม จริยธรรม และข้อกฎหมาย ($\bar{X} = 3.64$) รองลงมาคือ ปฏิบัติตามธรรมนูญหรือข้อบังคับของสภาวัฒนธรรม ($\bar{X} = 3.53$) และดำเนินการน้อยที่สุดในเรื่องระดมทรัพยากร บุคลากร และสรรพกำลังต่างๆ จากหน่วยงานและองค์กรต่างๆ เพื่อการดำเนินงานวัฒนธรรม ($\bar{X} = 3.28$)

๘.๒.๓ สภาวัฒนธรรมตำบล อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.24$) โดยดำเนินการในระดับปานกลางทุกรายการ โดยดำเนินการมากที่สุดในเรื่องปฏิบัติตามมติที่ประชุมคณะกรรมการบริหารสภาวัฒนธรรมที่ไม่ขัดหรือแย้งต่อคุณธรรม จริยธรรม และข้อกฎหมาย ($\bar{X} = 3.43$)

รองลงมาคือ ปฏิบัติตามธรรมนูญหรือข้อบังคับของสภาวัฒนธรรม ($\bar{X} = 3.36$) และดำเนินการน้อยที่สุดในเรื่องเสนอข้อคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะต่างๆ ประกอบการติดตามประเมินผลการดำเนินงานวัฒนธรรม และส่งเสริมสนับสนุนการจัดกิจกรรมขององค์กรภาคีและเครือข่ายวัฒนธรรมต่างๆ เพื่อการเฝ้าระวังทางวัฒนธรรม ($\bar{X} = 3.12$)

๘.๒.๔ สภาวัฒนธรรมอื่นๆ อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.27$) โดยดำเนินการในระดับมาก ๓ รายการ ระดับปานกลาง ๑๕ รายการ โดยดำเนินการมากที่สุดในเรื่องส่งเสริมสนับสนุนการจัดกิจกรรมขององค์กรภาคีและเครือข่ายวัฒนธรรมต่างๆ เพื่อการพัฒนาวัฒนธรรม ($\bar{X} = 3.68$) รองลงมาคือ ส่งเสริมสนับสนุนการจัดกิจกรรมขององค์กรภาคีและเครือข่ายวัฒนธรรมต่างๆ เพื่อการพัฒนาวัฒนธรรม ($\bar{X} = 3.58$) และดำเนินการน้อยที่สุดในเรื่องดำเนินการอื่นๆ ตามที่กระทรวงวัฒนธรรม จังหวัด กรุงเทพมหานคร หรือหน่วยงานอื่นๆ ขอความร่วมมือ ($\bar{X} = 3.05$)

๘.๓ ระดับการดำเนินงานของสภาวัฒนธรรม จำแนกตามภูมิภาคที่สภาวัฒนธรรมตั้งอยู่

๘.๓.๑ สภาวัฒนธรรมในภาคเหนือ อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.47$) โดยดำเนินการในระดับมาก ๗ รายการ ระดับปานกลาง ๑๑ รายการ โดยดำเนินการมากที่สุดในเรื่องปฏิบัติตามมติที่ประชุมคณะกรรมการบริหารสภาวัฒนธรรมที่ไม่ขัดหรือแย้งต่อคุณธรรม จริยธรรม และข้อกฎหมาย ($\bar{X} = 3.62$) และส่งเสริมสนับสนุนการจัดกิจกรรมขององค์กรภาคีและเครือข่ายวัฒนธรรมต่างๆ เพื่อการสืบทอดวัฒนธรรม ($\bar{X} = 3.60$) และดำเนินการน้อยที่สุดในเรื่องระดมทรัพยากร บุคลากร และสรรพกำลังต่างๆ จากหน่วยงานและองค์กรต่างๆ เพื่อกิจการดำเนินงานวัฒนธรรม ($\bar{X} = 3.36$)

๘.๓.๒ สภาวัฒนธรรมในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.30$) โดยดำเนินการในระดับปานกลางทุกรายการ โดยดำเนินการมากที่สุดในเรื่องปฏิบัติตามมติที่ประชุมคณะกรรมการบริหาร สภาวัฒนธรรมที่ไม่ขัดหรือแย้งต่อคุณธรรม จริยธรรม และข้อกฎหมาย ($\bar{X} = 3.65$) และปฏิบัติตามธรรมนูญหรือข้อบังคับของสภาวัฒนธรรม ($\bar{X} = 3.52$) และดำเนินการน้อยที่สุดในเรื่องระดมทรัพยากร บุคลากร และสรรพกำลังต่างๆ จากหน่วยงานและ องค์กรต่างๆ เพื่อกิจการดำเนินงานวัฒนธรรม ($\bar{X} = 3.14$)

๘.๓.๓ สภาวัฒนธรรมในภาคกลาง อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.47$) โดยดำเนินการในระดับมาก ๘ รายการ ระดับปานกลาง ๑๐ รายการ โดยดำเนินการมากที่สุดในเรื่องส่งเสริมสนับสนุนการจัดกิจกรรมขององค์กรภาคีและเครือข่ายวัฒนธรรมต่างๆ เพื่อการอนุรักษ์วัฒนธรรม ($\bar{X} = 3.66$) รองลงมาคือ ปฏิบัติตามมติที่ประชุมคณะกรรมการบริหารสภาวัฒนธรรมที่ไม่ขัดหรือแย้งต่อคุณธรรม จริยธรรม และข้อกฎหมาย ($\bar{X} = 3.65$) และดำเนินการน้อยที่สุดในเรื่องเสนอข้อคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะต่างๆ ประกอบการติดตามประเมินผลการดำเนินงานวัฒนธรรม ($\bar{X} = 3.27$)

๘.๓.๔ สภาวัฒนธรรมในภาคตะวันออก อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.32$) โดยดำเนินการในระดับมาก ๑ รายการ ระดับปานกลาง ๑๗ รายการ โดยดำเนินการมากที่สุดในเรื่องปฏิบัติตามมติที่ประชุมคณะกรรมการบริหารสภาวัฒนธรรมที่ไม่ขัดหรือแย้งต่อคุณธรรม จริยธรรม และข้อกฎหมาย ($\bar{X} = 3.54$) รองลงมาคือ ปฏิบัติตามธรรมนูญหรือข้อบังคับของสภาวัฒนธรรม

($\bar{X} = 3.47$) และดำเนินการน้อยที่สุดในเรื่องเสนอข้อคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะต่างๆ ประกอบการติดตามประเมินผลการดำเนินงานวัฒนธรรม ($\bar{X} = 3.07$)

๘.๓.๕ สภาวัฒนธรรมในภาคตะวันตก อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.48$) โดยดำเนินการในระดับมาก ๖ รายการ ระดับปานกลาง ๑๒ รายการ โดยดำเนินการมากที่สุดในเรื่องปฏิบัติตามมติที่ประชุมคณะกรรมการบริหารสภาวัฒนธรรมที่ไม่ขัดหรือแย้งต่อคุณธรรม จริยธรรม และข้อกฎหมาย ($\bar{X} = 3.76$) รองลงมาคือ ปฏิบัติตามธรรมเนียมหรือข้อบังคับของสภาวัฒนธรรม ($\bar{X} = 3.72$) และดำเนินการน้อยที่สุดในเรื่องส่งเสริมสนับสนุนการจัดกิจกรรมขององค์กรภาคีและเครือข่ายวัฒนธรรมต่างๆ เพื่อการเฝ้าระวังทางวัฒนธรรม ($\bar{X} = 3.24$)

๘.๓.๖ สภาวัฒนธรรมในภาคใต้ อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.33$) โดยดำเนินการในระดับมาก ๑ รายการ ระดับปานกลาง ๑๗ รายการ โดยดำเนินการมากที่สุดในเรื่องปฏิบัติตามมติที่ประชุมคณะกรรมการบริหารสภาวัฒนธรรมที่ไม่ขัดหรือแย้งต่อคุณธรรม จริยธรรม และข้อกฎหมาย ($\bar{X} = 3.57$) และส่งเสริมสนับสนุนการจัดกิจกรรมขององค์กรภาคีและเครือข่ายวัฒนธรรมต่างๆ เพื่อการพัฒนาวัฒนธรรม ($\bar{X} = 3.45$) และดำเนินการน้อยที่สุดในเรื่องระดมทรัพยากร บุคลากร และสรรพกำลังต่างๆ จากหน่วยงานและองค์กรต่างๆ เพื่อการดำเนินงานวัฒนธรรม ($\bar{X} = 3.19$)

๙. สภาพการณ์และบทเรียนการดำเนินงานสภาวัฒนธรรม ด้านการพัฒนาสภาวัฒนธรรม

๙.๑ ในภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.24$) โดยดำเนินการในระดับปานกลางทุกรายการ โดยดำเนินการมากที่สุดในเรื่องสภาวัฒนธรรมนี้มีการสร้างความรู้ความเข้าใจจนเกิดการเห็นคุณค่าและความสำคัญของงานวัฒนธรรม และสภาวัฒนธรรมนี้ให้ความสำคัญกับภูมิปัญญาท้องถิ่น โดยจัดให้มีการศึกษา ค้นคว้า รวบรวมภูมิปัญญา ตลอดจนนำออกเผยแพร่และถ่ายทอด ($\bar{X} = 3.46$) และดำเนินการน้อยที่สุดในเรื่องสภาวัฒนธรรมนี้มีการจัดทำสื่อของสภาวัฒนธรรม และใช้สื่อสารมวลชนของท้องถิ่น เช่น หนังสือพิมพ์ วิทยุท้องถิ่น มาใช้สร้างความรู้ความเข้าใจในการดำเนินงานวัฒนธรรม ($\bar{X} = 2.99$)

๙.๒ ระดับการพัฒนาสภาวัฒนธรรม จำแนกตามประเภทสภาวัฒนธรรม

๙.๒.๑ สภาวัฒนธรรมจังหวัด อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.47$) โดยดำเนินการในระดับมาก ๔ รายการ ระดับปานกลาง ๑๒ รายการ โดยดำเนินการมากที่สุดในเรื่องสภาวัฒนธรรมนี้มีการสร้างความรู้ความเข้าใจจนเกิดการเห็นคุณค่าและความสำคัญของงานวัฒนธรรม ($\bar{X} = 3.71$) รองลงมาคือ สภาวัฒนธรรมนี้ให้ความสำคัญกับภูมิปัญญาท้องถิ่น โดยจัดให้มีการศึกษา ค้นคว้า รวบรวมภูมิปัญญา ตลอดจนนำออกเผยแพร่และถ่ายทอด ($\bar{X} = 3.69$) และดำเนินการน้อยที่สุดในเรื่องสภาวัฒนธรรมนี้จัดให้ภาคีสมาชิกมีการศึกษาดูงานการดำเนินงานวัฒนธรรม เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน ($\bar{X} = 3.16$)

๙.๒.๒ สภาวัฒนธรรมอำเภอ อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.24$) โดยดำเนินการในระดับปานกลางทุกรายการ โดยดำเนินการมากที่สุดในเรื่องสภาวัฒนธรรมนี้ให้ความสำคัญกับภูมิปัญญาท้องถิ่น โดยจัดให้มีการศึกษา ค้นคว้า รวบรวมภูมิปัญญา ตลอดจนนำออกเผยแพร่และถ่ายทอด ($\bar{X} = 3.48$) รองลงมาคือ สภาวัฒนธรรมนี้มีการสร้างความรู้ความเข้าใจจนเกิดการเห็นคุณค่าและความสำคัญของงานวัฒนธรรม ($\bar{X} = 3.46$) และสภาวัฒนธรรมนี้มีการจัดทำสื่อของสภา

วัฒนธรรม และใช้สื่อสารมวลชนของท้องถิ่น เช่น หนังสือพิมพ์ วิทยุท้องถิ่น มาใช้สร้างความรู้ความเข้าใจในการดำเนินงานวัฒนธรรม ($\bar{X} = ๒.๙๖$)

๙.๒.๓ สภาวัฒนธรรมตำบล อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = ๓.๑๔$) โดยดำเนินการในระดับปานกลางทุกรายการ โดยดำเนินการมากที่สุดในเรื่องสภาวัฒนธรรมนี้มีการสร้างความรู้ความเข้าใจจนเกิดการเห็นคุณค่าและความสำคัญของงานวัฒนธรรม ($\bar{X} = ๓.๓๖$) รองลงมาคือ สภาวัฒนธรรมนี้ให้ความสำคัญกับภูมิปัญญาท้องถิ่น โดยจัดให้มีการศึกษา ค้นคว้า รวบรวมภูมิปัญญา ตลอดจนนำออกเผยแพร่และถ่ายทอด ($\bar{X} = ๓.๓๓$) และดำเนินการน้อยที่สุดในเรื่องสภาวัฒนธรรมนี้จัดให้ภาคีสมาชิกมีการศึกษาดูงานการดำเนินงานวัฒนธรรม เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน ($\bar{X} = ๒.๙๒$)

๙.๒.๔ สภาวัฒนธรรมอื่นๆ อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = ๓.๒๕$) โดยดำเนินการในระดับมาก ๒ รายการ ระดับปานกลาง ๑๔ รายการ โดยดำเนินการมากที่สุดในเรื่องสภาวัฒนธรรมนี้มีการจัดลำดับความสำคัญของงานวัฒนธรรม ที่ไม่ขัดหรือแย้งกับหน้าที่ ความรับผิดชอบ ความถนัด ความสนใจของภาคีสมาชิก ($\bar{X} = ๓.๕๘$) รองลงมาคือ สภาวัฒนธรรมนี้มีการสร้างแรงจูงใจในการรวมตัวกันเป็นสภาวัฒนธรรม โดยสร้างความรู้ความเข้าใจและสำนึกตระหนักในคุณค่าและความสำคัญของการรวมตัวกันดำเนินงานวัฒนธรรม ($\bar{X} = ๓.๕๓$) และดำเนินการน้อยที่สุดในเรื่องสภาวัฒนธรรมนี้มีการส่งเสริมสนับสนุนให้มีการจัดกิจกรรมทางวัฒนธรรมอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้ภาคีเครือข่ายเกิดการเรียนรู้จากการจัดกิจกรรมร่วมกัน ($\bar{X} = ๓.๐๖$)

๙.๓ ระดับการพัฒนาสภาวัฒนธรรม จำแนกตามภูมิภาคที่สภาวัฒนธรรมตั้งอยู่

๙.๓.๑ สภาวัฒนธรรมในภาคเหนือ อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = ๓.๓๓$) โดยดำเนินการในระดับมาก ๓ รายการ ระดับปานกลาง ๑๓ รายการ โดยดำเนินการมากที่สุดในเรื่องสภาวัฒนธรรมนี้มีการสร้างความรู้ความเข้าใจจนเกิดการเห็นคุณค่าและความสำคัญของงานวัฒนธรรม ($\bar{X} = ๓.๕๘$) รองลงมาคือสภาวัฒนธรรมนี้มีการส่งเสริมสนับสนุนให้เกิดการรวมตัวกันดำเนินกิจกรรมวัฒนธรรมตามความถนัด ความสามารถอย่างอิสระและหลากหลาย ($\bar{X} = ๓.๕๒$) และดำเนินการน้อยที่สุดในเรื่องสภาวัฒนธรรมนี้จัดให้ภาคีสมาชิกมีการศึกษาดูงานการดำเนินงานวัฒนธรรม เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน ($\bar{X} = ๓.๐๒$)

๙.๓.๒ สภาวัฒนธรรมในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = ๓.๑๑$) โดยดำเนินการในระดับปานกลางทุกรายการ โดยดำเนินการมากที่สุดในสภาวัฒนธรรมนี้มีการสร้างความรู้ความเข้าใจจนเกิดการเห็นคุณค่าและความสำคัญของงานวัฒนธรรม ($\bar{X} = ๓.๓๕๖$) รองลงมาคือสภาวัฒนธรรมนี้ให้ความสำคัญกับภูมิปัญญาท้องถิ่น โดยจัดให้มีการศึกษา ค้นคว้า รวบรวมภูมิปัญญา ตลอดจนนำออกเผยแพร่และถ่ายทอด ($\bar{X} = ๓.๒๗$) และดำเนินการน้อยที่สุดในเรื่องสภาวัฒนธรรมนี้จัดให้ภาคีสมาชิกมีการศึกษาดูงานการดำเนินงานวัฒนธรรม เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน ($\bar{X} = ๒.๙๑$)

๙.๓.๓ สภาวัฒนธรรมในภาคกลาง อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = ๓.๒๙$) โดยดำเนินการในระดับมาก ๒ รายการ ระดับปานกลาง ๑๔ รายการ โดยดำเนินการมากที่สุดในเรื่องสภาวัฒนธรรมนี้มีการสร้างความรู้ความเข้าใจจนเกิดการเห็นคุณค่าและความสำคัญของงานวัฒนธรรม ($\bar{X} = ๓.๕๕$) รองลงมาคือ สภาวัฒนธรรมนี้ให้ความสำคัญกับภูมิปัญญาท้องถิ่น โดยจัดให้มีการศึกษา

ค้นคว้า รวบรวมภูมิปัญญา ตลอดจนนำออกเผยแพร่และถ่ายทอด ($\bar{X} = 3.54$) และดำเนินการน้อยที่สุดในเรื่องสภาวัฒนธรรมนี้จัดให้ภาคีสมาชิกมีการศึกษาดูงานการดำเนินงานวัฒนธรรม เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน ($\bar{X} = 2.99$)

๙.๓.๔ สภาวัฒนธรรมในภาคตะวันออก อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.20$) โดยดำเนินการในระดับปานกลางทุกรายการ โดยดำเนินการมากที่สุดในเรื่องสภาวัฒนธรรมนี้มีการสร้างความรู้ความเข้าใจจนเกิดการเห็นคุณค่าและความสำคัญของงานวัฒนธรรม ($\bar{X} = 3.39$) รองลงมาคือ สภาวัฒนธรรมนี้ให้ความสำคัญกับภูมิปัญญาท้องถิ่น โดยจัดให้มีการศึกษา ค้นคว้า รวบรวมภูมิปัญญา ตลอดจนนำออกเผยแพร่และถ่ายทอด ($\bar{X} = 3.38$) และดำเนินการน้อยที่สุดในเรื่องสภาวัฒนธรรมนี้มีการจัดรูปแบบความสัมพันธ์ในแนวนอนมากกว่าแนวตั้ง ภาคีสมาชิกได้เรียนรู้ คิด ตัดสินใจ ปฏิบัติและประเมินผลการทำงานร่วมกัน ($\bar{X} = 3.03$)

๙.๓.๕ สภาวัฒนธรรมในภาคตะวันตก อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.38$) โดยดำเนินการในระดับมาก ๒ รายการ ระดับปานกลาง ๑๔ รายการ โดยดำเนินการมากที่สุดในเรื่องสภาวัฒนธรรมนี้มีการส่งเสริมสนับสนุนให้มีการจัดกิจกรรมทางวัฒนธรรมอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้ภาคีเครือข่ายเกิดการเรียนรู้จากการจัดกิจกรรมร่วมกัน ($\bar{X} = 3.66$) รองลงมาคือ สภาวัฒนธรรมนี้จัดจัดให้ภาคีสมาชิกและประชาชนมีโอกาสแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน ทั้งในรูปแบบที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ เช่น การเสวนา พบปะ พูดคุย กันตามโอกาสที่เหมาะสม ($\bar{X} = 3.52$) และดำเนินการน้อยที่สุดในเรื่องสภาวัฒนธรรมนี้จัดให้มีการศึกษาวัฒนธรรมที่ไหลบ่าตามกระแสโลกาภิวัตน์เพื่อให้รู้เท่าทัน ($\bar{X} = 3.07$)

๙.๓.๖ สภาวัฒนธรรมในภาคใต้ อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.20$) โดยดำเนินการในระดับมาก ๑ รายการ ระดับปานกลาง ๑๕ รายการ โดยดำเนินการมากที่สุดในเรื่องสภาวัฒนธรรมนี้ให้ความสำคัญกับภูมิปัญญาท้องถิ่น โดยจัดให้มีการศึกษา ค้นคว้า รวบรวมภูมิปัญญา ตลอดจนนำออกเผยแพร่และถ่ายทอด ($\bar{X} = 3.54$) รองลงมาคือสภาวัฒนธรรมนี้มีการสร้างความรู้ความเข้าใจจนเกิดการเห็นคุณค่าและความสำคัญของงานวัฒนธรรม ($\bar{X} = 3.36$) และดำเนินการน้อยที่สุดในเรื่องสภาวัฒนธรรมนี้มีการจัดทำสื่อของสภาวัฒนธรรม และใช้สื่อสารมวลชนของท้องถิ่น เช่น หนังสือพิมพ์ วิทยุท้องถิ่น มาใช้สร้างความรู้ความเข้าใจในการดำเนินงานวัฒนธรรม ($\bar{X} = 2.94$)

๑๐. สภาพการณ์และบทเรียน การดำเนินงานสภาวัฒนธรรม ด้านการมีกองทุนส่งเสริมงานวัฒนธรรมจังหวัด

๑๐.๑ ในภาพรวม อยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.43$) โดยดำเนินการในระดับปานกลาง ๒ รายการ ระดับน้อย ๗ รายการ โดยดำเนินการมากที่สุดในเรื่องการบริหารกองทุนส่งเสริมงานวัฒนธรรมจังหวัดเป็นไปอย่างโปร่งใส ตรวจสอบได้ ($\bar{X} = 3.15$) รองลงมาคือ มีกองทุนส่งเสริมงานวัฒนธรรมจังหวัดอย่างเพียงพอ ($\bar{X} = 2.53$) และดำเนินการน้อยที่สุดในเรื่องบริษัท / ห้างร้านต่างๆ สนับสนุนงบประมาณให้กองทุนส่งเสริมงานวัฒนธรรมจังหวัด และประชาชนสนับสนุนงบประมาณให้กองทุนส่งเสริมงานวัฒนธรรมจังหวัด ($\bar{X} = 2.16$)

๑๐.๓ ระดับการมีกองทุนส่งเสริมงานวัฒนธรรมจังหวัด
วัฒนธรรมตั้งอยู่

๑๐.๓.๒ สภาวัฒนธรรมในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ อยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = ๒.๒๗$) โดยดำเนินการในระดับปานกลาง ๑ รายการ ระดับน้อย ๘ รายการ โดยดำเนินการมากที่สุดในเรื่อง การบริหารกองทุนส่งเสริมงานวัฒนธรรมจังหวัดเป็นไปอย่างโปร่งใส ตรวจสอบได้ ($\bar{X} = ๓.๑๕$) รองลงมาคือ หน่วยงาน /องค์กรต่างๆในพื้นที่ /ท้องถิ่นสนับสนุนงบประมาณให้กองทุนส่งเสริมงาน วัฒนธรรมจังหวัด ($\bar{X} = ๒.๓๒$) และดำเนินการน้อยที่สุดในเรื่องประชาชนสนับสนุนงบประมาณให้ กองทุนส่งเสริมงานวัฒนธรรมจังหวัด ($\bar{X} = ๒.๐๘$)

๑๐.๓.๓ สภาวัฒนธรรมในภาคกลาง อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = ๒.๕๔$) โดยดำเนินการในระดับปานกลาง ๕ รายการ ระดับน้อย ๔ รายการ โดยดำเนินการมากที่สุดในเรื่องการบริหารกองทุนส่งเสริมงานวัฒนธรรมจังหวัดเป็นไปอย่างโปร่งใส ตรวจสอบได้ ($\bar{X} = ๓.๒๘$) รองลงมาคือ มีกองทุนส่งเสริมงานวัฒนธรรมจังหวัดอย่างเพียงพอ ($\bar{X} = ๒.๖๙$) และดำเนินการน้อยที่สุดในเรื่องบริษัท / ห้างร้านต่างๆ สนับสนุนงบประมาณให้กองทุนส่งเสริมงานวัฒนธรรมจังหวัด และประชาชนสนับสนุนงบประมาณให้กองทุนส่งเสริมงานวัฒนธรรมจังหวัด ($\bar{X} = ๒.๒๙$)

๑๐.๓.๔ สภาวัฒนธรรมในภาคตะวันออก อยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = ๒.๓๘$) โดยดำเนินการในระดับปานกลาง ๑ รายการ ระดับน้อย ๘ รายการ โดยดำเนินการมากที่สุดในเรื่องการบริหารกองทุนส่งเสริมงานวัฒนธรรมจังหวัดเป็นไปอย่างโปร่งใส ตรวจสอบได้ ($\bar{X} = ๓.๑๐$) รองลงมาคือ หน่วยงาน / องค์กรต่างๆ ในพื้นที่ / ท้องถิ่นสนับสนุนงบประมาณให้กองทุนส่งเสริมงานวัฒนธรรมจังหวัด ($\bar{X} = ๒.๔๙$) และดำเนินการน้อยที่สุดในเรื่องบริษัท / ห้างร้านต่างๆ สนับสนุนงบประมาณให้กองทุนส่งเสริมงานวัฒนธรรมจังหวัด ($\bar{X} = ๒.๑๒$)

๑๐.๓.๕ สภาวัฒนธรรมในภาคตะวันตก อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = ๒.๗๔$) โดยดำเนินการในระดับปานกลางทุกรายการ โดยดำเนินการมากที่สุดในเรื่องการบริหารกองทุนส่งเสริมงานวัฒนธรรมจังหวัดเป็นไปอย่างโปร่งใส ตรวจสอบได้ ($\bar{X} = ๓.๑๐$) รองลงมาคือ หน่วยงาน / องค์กรต่างๆ ในพื้นที่ / ท้องถิ่นสนับสนุนงบประมาณให้กองทุนส่งเสริมงานวัฒนธรรมจังหวัด ($\bar{X} = ๒.๙๓$) และดำเนินการน้อยที่สุดในเรื่องประชาชนสนับสนุนงบประมาณให้กองทุนส่งเสริมงานวัฒนธรรมจังหวัด ($\bar{X} = ๒.๕๒$)

๑๐.๓.๖ สภาวัฒนธรรมในภาคใต้ อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = ๒.๖๑$) โดยดำเนินการในระดับปานกลาง ๔ รายการ ระดับน้อย ๕ รายการ โดยดำเนินการมากที่สุดในเรื่องกระทรวงวัฒนธรรมและกรมต่างๆ สนับสนุนงบประมาณให้กองทุนส่งเสริมงานวัฒนธรรมจังหวัด ($\bar{X} = ๒.๘๑$) รองลงมาคือ มีกองทุนส่งเสริมงานวัฒนธรรมจังหวัดอย่างเพียงพอ ($\bar{X} = ๒.๗๗$) และดำเนินการน้อยที่สุดในเรื่องบริษัท / ห้างร้านต่างๆ สนับสนุนงบประมาณให้กองทุนส่งเสริมงานวัฒนธรรมจังหวัด ($\bar{X} = ๒.๒๗$)

๑๑. สภาพการณ์และบทเรียน การดำเนินงานสภาวัฒนธรรม ด้านการได้รับการส่งเสริม / สนับสนุนในการดำเนินการของสภาวัฒนธรรม

๑๑.๑ ในภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = ๒.๖๑$) โดยดำเนินการในระดับปานกลางทุกรายการ โดยดำเนินการมากที่สุดในเรื่องกระทรวงวัฒนธรรมและกรมต่างๆ ในเรื่องวิชาการ ($\bar{X} = ๒.๙๖$) รองลงมาคือ กระทรวงวัฒนธรรมและกรมต่างๆ ในเรื่องการบริหารจัดการ ($\bar{X} = ๒.๖๘$) และดำเนินการน้อยที่สุดในเรื่องหน่วยงาน / องค์กรต่างๆ ในพื้นที่ / ท้องถิ่นในเรื่องงบประมาณ ($\bar{X} = ๒.๕๒$)

๑๑.๒ ระดับการได้รับการส่งเสริม/สนับสนุนในการดำเนินการของสภาวัฒนธรรม
จำแนกตามประเภทสภาวัฒนธรรม

๑๑.๒.๑ สภาวัฒนธรรมจังหวัด อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = ๒.๗๙$) โดยดำเนินการในระดับปานกลางทุกรายการ โดยดำเนินการมากที่สุดในเรื่องกระทรวงวัฒนธรรมและกรมต่างๆ ในเรื่องวิชาการ ($\bar{X} = ๓.๒๘$) รองลงมาคือ กระทรวงวัฒนธรรมและกรมต่างๆ ในเรื่องการบริหารจัดการ

($\bar{X} = 2.91$) และดำเนินการน้อยที่สุดในเรื่องหน่วยงาน /องค์กรต่างๆในพื้นที่ /ท้องถิ่นในเรื่องงบประมาณ ($\bar{X} = 2.56$)

๑๑.๒.๒ สภาวัฒนธรรมอำเภอ อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.62$) โดยดำเนินการในระดับปานกลางทุกรายการ โดยดำเนินการมากที่สุดในเรื่องกระทรวงวัฒนธรรมและกรมต่างๆในเรื่องวิชาการ ($\bar{X} = 2.99$) รองลงมาคือ กระทรวงวัฒนธรรมและกรมต่างๆในเรื่องการบริหารจัดการ ($\bar{X} = 2.69$) และดำเนินการน้อยที่สุดในเรื่องหน่วยงาน /องค์กรต่างๆในพื้นที่ /ท้องถิ่นในเรื่องอื่นๆ ($\bar{X} = 2.52$)

๑๑.๒.๓ สภาวัฒนธรรมตำบล อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.50$) โดยดำเนินการในระดับปานกลาง ๔ รายการ ระดับน้อย ๖ รายการ โดยดำเนินการมากที่สุดในเรื่องกระทรวงวัฒนธรรมและกรมต่างๆในเรื่องวิชาการ ($\bar{X} = 2.80$) รองลงมาคือ กระทรวงวัฒนธรรมและกรมต่างๆในเรื่องการบริหารจัดการ ($\bar{X} = 2.55$) และดำเนินการน้อยที่สุดในเรื่องหน่วยงาน/องค์กรต่างๆในพื้นที่/ท้องถิ่นในเรื่องงบประมาณ ($\bar{X} = 2.46$)

๑๑.๒.๔ สภาวัฒนธรรมอื่นๆ อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.05$) โดยดำเนินการในระดับปานกลางทุกรายการ โดยดำเนินการมากที่สุดในเรื่องหน่วยงาน/องค์กรต่างๆในพื้นที่/ท้องถิ่นในเรื่องอื่นๆ ($\bar{X} = 3.24$) รองลงมาคือ กระทรวงวัฒนธรรมและกรมต่างๆในเรื่องวิชาการ และกระทรวงวัฒนธรรมและกรมต่างๆในเรื่องงบประมาณ ($\bar{X} = 3.22$) และดำเนินการน้อยที่สุดในเรื่องหน่วยงาน/องค์กรต่างๆในพื้นที่/ท้องถิ่นในเรื่องวิชาการ ($\bar{X} = 2.83$)

๑๑.๓ ระดับการได้รับการส่งเสริม/สนับสนุนในการดำเนินการของสภาวัฒนธรรม จำแนกตามภูมิภาคที่สภาวัฒนธรรมตั้งอยู่

๑๑.๓.๑ สภาวัฒนธรรมในภาคเหนือ อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.61$) โดยดำเนินการในระดับ ปานกลาง ๙ รายการ ระดับน้อย ๑ รายการ โดยดำเนินการมากที่สุดในเรื่อง กระทรวงวัฒนธรรมและกรมต่างๆในเรื่องวิชาการ ($\bar{X} = 3.04$) รองลงมาคือ กระทรวงวัฒนธรรมและกรมต่างๆในเรื่องการบริหารจัดการ ($\bar{X} = 2.64$) และดำเนินการน้อยที่สุดใน เรื่องหน่วยงาน / องค์กรต่างๆในพื้นที่/ท้องถิ่นในเรื่องอื่นๆ ($\bar{X} = 2.48$)

๑๑.๓.๒ สภาวัฒนธรรมในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ อยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.45$) โดยดำเนินการในระดับปานกลาง ๓ รายการ ระดับน้อย ๗ รายการ โดยดำเนินการมากที่สุดในเรื่อง กระทรวงวัฒนธรรมและกรมต่างๆในเรื่องวิชาการ ($\bar{X} = 2.82$) รองลงมาคือ กระทรวงวัฒนธรรมและกรมต่างๆในเรื่องการบริหารจัดการ ($\bar{X} = 2.53$) และดำเนินการน้อยที่สุดในเรื่องหน่วยงาน / องค์กรต่างๆในพื้นที่/ท้องถิ่นในเรื่องงบประมาณ ($\bar{X} = 2.33$)

๑๑.๓.๓ สภาวัฒนธรรมในภาคกลาง อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.73$) โดยดำเนินการในระดับปานกลางทุกรายการ โดยดำเนินการมากที่สุดในเรื่องกระทรวงวัฒนธรรมและกรมต่างๆในเรื่องวิชาการ ($\bar{X} = 3.03$) รองลงมาคือ กระทรวงวัฒนธรรมและกรมต่างๆในเรื่องการบริหารจัดการ ($\bar{X} = 2.81$) และดำเนินการน้อยที่สุดในเรื่องหน่วยงาน /องค์กรต่างๆในพื้นที่/ท้องถิ่นในเรื่องงบประมาณ ($\bar{X} = 2.61$)

๑๑.๓.๔ สภาวัฒนธรรมในภาคตะวันออก อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.62$) โดยดำเนินการในระดับปานกลางทุกรายการ โดยดำเนินการมากที่สุดในเรื่องกระทรวงวัฒนธรรมและกรม

ต่างๆในเรื่องวิชาการ ($\bar{X} = 2.53$) รองลงมาคือ กระทรวงวัฒนธรรมและกรมต่างๆในเรื่องการบริหารจัดการ ($\bar{X} = 2.65$) และดำเนินการน้อยที่สุดในเรื่องกระทรวงวัฒนธรรมและกรมต่างๆ ในเรื่องงบประมาณ ($\bar{X} = 2.52$)

๑๑.๓.๕ สภาวัฒนธรรมในภาคตะวันตก อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.86$) โดยดำเนินการในระดับปานกลางทุกรายการ ๙ รายการ ระดับน้อย ๑ รายการ โดยดำเนินการมากที่สุดในเรื่องกระทรวงวัฒนธรรมและกรมต่างๆในเรื่องวิชาการ ($\bar{X} = 3.21$) รองลงมาคือ กระทรวงวัฒนธรรมและกรมต่างๆในเรื่องการบริหารจัดการ ($\bar{X} = 3.00$) และดำเนินการน้อยที่สุดในเรื่องหน่วยงาน/องค์กรต่างๆในพื้นที่/ท้องถิ่นในเรื่องงบประมาณ ($\bar{X} = 2.66$)

๑๑.๓.๖ สภาวัฒนธรรมในภาคใต้ อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.60$) โดยดำเนินการในระดับปานกลาง ๗ รายการ ระดับน้อย ๓ รายการ โดยดำเนินการมากที่สุดในเรื่องกระทรวงวัฒนธรรมและกรมต่างๆในเรื่องวิชาการ ($\bar{X} = 2.88$) รองลงมาคือ กระทรวงวัฒนธรรมและกรมต่างๆในเรื่องงบประมาณ ($\bar{X} = 2.73$) และดำเนินการน้อยที่สุดในเรื่องกระทรวงวัฒนธรรมและกรมต่างๆในเรื่องอื่นๆ ($\bar{X} = 2.43$)

๑๒. สภาพการณ์และบทเรียน การดำเนินงาน ของสภาวัฒนธรรม ด้านการดำเนินการตามหน้าที่

๑๒.๑ ในภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.07$) โดยดำเนินการในระดับปานกลางทุกรายการ โดยดำเนินการมากที่สุดในเรื่องสภาวัฒนธรรมนี้มีการพิทักษ์รักษาและธำรงไว้ซึ่งวัฒนธรรมทั้งที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม ($\bar{X} = 3.21$) รองลงมาคือ สภาวัฒนธรรมนี้มีการริเริ่มสร้างสรรค์ และปรับปรุงเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมให้เหมาะสมกับยุคสมัย โดยยังคงรักษาไว้ซึ่งเอกลักษณ์ความเป็นไทย สภาวัฒนธรรมนี้มีการสนับสนุนให้บุคคลหรือหน่วยงานสามารถจัดกิจกรรมวัฒนธรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล และสภาวัฒนธรรมนี้มีการส่งเสริมสนับสนุนให้บุคคลที่มีความรู้ความสามารถพิเศษทางวัฒนธรรม ได้มีโอกาสแสดงออกและพัฒนาความรู้ความสามารถอย่างเต็มศักยภาพ ($\bar{X} = 3.65$) และดำเนินการน้อยที่สุดในเรื่องสภาวัฒนธรรมนี้มีการวิจัยวัฒนธรรม คือ มีการสำรวจ ศึกษา สังเคราะห์ และวิเคราะห์ข้อมูลต่างๆ เพื่อประโยชน์ในทางวัฒนธรรม ($\bar{X} = 2.61$)

๑๒.๒ สภาพการณ์/บทเรียนการดำเนินงานของสภาวัฒนธรรม ด้านการดำเนินการตามหน้าที่ จำแนกตามประเภทสภาวัฒนธรรม

๑๒.๒.๑ สภาวัฒนธรรมจังหวัด อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.34$) โดยดำเนินการในระดับมาก ๒ รายการ ระดับปานกลาง ๗ รายการ โดยดำเนินการมากที่สุดในเรื่องสภาวัฒนธรรมนี้มีการสนับสนุนให้บุคคลหรือหน่วยงานสามารถจัดกิจกรรมวัฒนธรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ($\bar{X} = 3.65$) รองลงมาคือ สภาวัฒนธรรมนี้มีการส่งเสริมสนับสนุนให้บุคคลที่มีความรู้ความสามารถพิเศษทางวัฒนธรรม ได้มีโอกาสแสดงออกและพัฒนาความรู้ความสามารถอย่างเต็มศักยภาพ ($\bar{X} = 3.65$) และดำเนินการน้อยที่สุดในเรื่องสภาวัฒนธรรมนี้มีการวิจัยวัฒนธรรม คือ มีการสำรวจ ศึกษา สังเคราะห์ และวิเคราะห์ข้อมูลต่างๆ เพื่อประโยชน์ในทางวัฒนธรรม ($\bar{X} = 2.675$)

๑๒.๒.๒ สภาวัฒนธรรมอำเภอ อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = ๓.๐๘$) โดยดำเนินการในระดับปานกลางทุกรายการ โดยดำเนินการมากที่สุดในเรื่องสภาวัฒนธรรมนี้มีการพิทักษ์รักษาและดำรงไว้ซึ่งวัฒนธรรมทั้งที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม ($\bar{X} = ๓.๒๑$) รองลงมาคือ สภาวัฒนธรรมนี้มีการสนับสนุนให้บุคคลหรือหน่วยงานสามารถจัดกิจกรรมวัฒนธรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล และสภาวัฒนธรรมนี้มีการส่งเสริมสนับสนุนให้บุคคลที่มีความรู้ความสามารถพิเศษทางวัฒนธรรม ได้มีโอกาสแสดงออกและพัฒนาความรู้ความสามารถอย่างเต็มศักยภาพ ($\bar{X} = ๓.๒๑$) และดำเนินการน้อยที่สุดในเรื่องสภาวัฒนธรรมนี้มีการวิจัย วัฒนธรรม คือ มีการสำรวจ ศึกษา สังเคราะห์ และวิเคราะห์ข้อมูลต่างๆ เพื่อประโยชน์ในทางวัฒนธรรม ($\bar{X} = ๒.๕๘$)

๑๒.๒.๓ สภาวัฒนธรรมตำบล อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = ๒.๙๔$) โดยดำเนินการในระดับปานกลางทุกรายการ โดยดำเนินการมากที่สุดในเรื่องสภาวัฒนธรรมนี้มีการริเริ่มสร้างสรรค์และปรับปรุงเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมให้เหมาะสมกับยุคสมัย โดยยังคงรักษาไว้ซึ่งเอกลักษณ์ความเป็นไทย ($\bar{X} = ๓.๑๓$) รองลงมาคือ สภาวัฒนธรรมนี้มีการพิทักษ์รักษาและดำรงไว้ซึ่งวัฒนธรรมทั้งที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม และสภาวัฒนธรรมนี้มีการเลือกสรรวัฒนธรรมที่สูญหายหรือกำลังเสื่อมสลายมาทำให้มีความหมายและมีความสำคัญ ($\bar{X} = ๓.๐๖$) และดำเนินการน้อยที่สุดในเรื่องสภาวัฒนธรรมนี้มีการวิจัยวัฒนธรรม คือ มีการสำรวจ ศึกษา สังเคราะห์ และวิเคราะห์ข้อมูล ต่างๆ เพื่อประโยชน์ในทางวัฒนธรรม ($\bar{X} = ๒.๕๗$)

๑๒.๒.๔ สภาวัฒนธรรมอื่นๆ อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = ๓.๑๓$) โดยดำเนินการในระดับปานกลางทุกรายการ โดยดำเนินการมากที่สุดในเรื่องสภาวัฒนธรรมนี้มีการพิทักษ์รักษาและดำรงไว้ซึ่งวัฒนธรรมทั้งที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม และสภาวัฒนธรรมนี้มีการส่งเสริมสนับสนุนให้บุคคลและหน่วยงานต่างๆ ทั้งในระดับท้องถิ่น ระดับชาติและระดับนานาชาติ ได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม เพื่อเสริมสร้างความเข้าใจอันดีต่อกัน ($\bar{X} = ๓.๓๓$) รองลงมาคือ สภาวัฒนธรรมนี้มีการเลือกสรรวัฒนธรรมที่สูญหายหรือกำลังเสื่อมสลายมาทำให้มีความหมายและมีความสำคัญ ($\bar{X} = ๓.๒๘$) และดำเนินการน้อยที่สุดในเรื่องสภาวัฒนธรรมนี้มีการสนับสนุนให้บุคคลหรือหน่วยงานสามารถจัดกิจกรรมวัฒนธรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ($\bar{X} = ๒.๘๙$)

๑๒.๓ สภาพการณ์/บทเรียนการดำเนินงานของสภาวัฒนธรรม ด้านการดำเนินการตามหน้าที่ จำแนกตามภูมิภาคที่สภาวัฒนธรรมตั้งอยู่

๑๒.๓.๑ สภาวัฒนธรรมในภาคเหนือ อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = ๓.๒๐$) โดยดำเนินการในระดับปานกลางทุกรายการ โดยดำเนินการมากที่สุดในเรื่องสภาวัฒนธรรมนี้มีการริเริ่มสร้างสรรค์ และปรับปรุงเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมให้เหมาะสมกับยุคสมัย โดยยังคงรักษาไว้ซึ่งเอกลักษณ์ความเป็นไทย ($\bar{X} = ๓.๓๖$) รองลงมาคือ สภาวัฒนธรรมนี้มีการสนับสนุนให้บุคคลหรือหน่วยงานสามารถจัดกิจกรรมวัฒนธรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล และสภาวัฒนธรรมนี้มีการส่งเสริมสนับสนุนให้บุคคลที่มีความรู้ความสามารถพิเศษทางวัฒนธรรม ได้มีโอกาสแสดงออกและพัฒนาความรู้ความสามารถอย่างเต็มศักยภาพ ($\bar{X} = ๓.๓๕$) และดำเนินการน้อยที่สุดในเรื่องสภาวัฒนธรรมนี้มีการวิจัยวัฒนธรรม คือ มีการสำรวจ ศึกษา สังเคราะห์ และวิเคราะห์ข้อมูลต่างๆ เพื่อประโยชน์ในทางวัฒนธรรม ($\bar{X} = ๒.๖๑$)

๑๒.๓.๒ สภาวัฒนธรรมในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = ๒.๙๑$) โดยดำเนินการในระดับปานกลางทุกรายการ โดยดำเนินการมากที่สุดในเรื่องสภาวัฒนธรรมนี้ มีการพิทักษ์รักษาและธำรงไว้ซึ่งวัฒนธรรมทั้งที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม ($\bar{X} = ๓.๑๔$) รองลงมาคือ สภาวัฒนธรรมนี้มีการริเริ่มสร้างสรรค์ และปรับปรุงเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมให้เหมาะสมกับยุคสมัย โดยยังคงรักษาไว้ซึ่งเอกลักษณ์ความเป็นไทย ($\bar{X} = ๓.๐๘$) และดำเนินการน้อยที่สุดในเรื่องสภาวัฒนธรรมนี้มีการวิจัยวัฒนธรรม คือ มีการสำรวจ ศึกษา สังเคราะห์ และวิเคราะห์ข้อมูลต่างๆ เพื่อประโยชน์ในทางวัฒนธรรม ($\bar{X} = ๒.๔๗$)

๑๒.๓.๓ สภาวัฒนธรรมในภาคกลาง อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = ๓.๑๕$) โดยดำเนินการในระดับปานกลางทุกรายการ โดยดำเนินการมากที่สุดในเรื่องสภาวัฒนธรรมนี้มีการสนับสนุนให้บุคคลหรือหน่วยงานสามารถจัดกิจกรรมวัฒนธรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ($\bar{X} = ๓.๓๖$) รองลงมาคือ สภาวัฒนธรรมนี้มีการส่งเสริมสนับสนุนให้บุคคลที่มีความรู้ความสามารถพิเศษทางวัฒนธรรม ได้มีโอกาสแสดงออกและพัฒนาความรู้ความสามารถอย่างเต็มศักยภาพ ($\bar{X} = ๓.๓๑$) และดำเนินการน้อยที่สุดในเรื่องสภาวัฒนธรรมนี้มีการวิจัยวัฒนธรรม คือ มีการสำรวจ ศึกษา สังเคราะห์ และวิเคราะห์ข้อมูลต่างๆ เพื่อประโยชน์ในทางวัฒนธรรม ($\bar{X} = ๒.๗๐$)

๑๒.๓.๔ สภาวัฒนธรรมในภาคตะวันออก อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = ๓.๐๕$) โดยดำเนินการในระดับปานกลางทุกรายการ โดยดำเนินการมากที่สุดในเรื่องสภาวัฒนธรรมนี้มีการส่งเสริมสนับสนุนให้บุคคลที่มีความรู้ความสามารถพิเศษทางวัฒนธรรม ได้มีโอกาสแสดงออกและพัฒนาความรู้ความสามารถอย่างเต็มศักยภาพ และสภาวัฒนธรรมนี้มีการริเริ่มสร้างสรรค์ และปรับปรุงเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมให้เหมาะสมกับยุคสมัย โดยยังคงรักษาไว้ซึ่งเอกลักษณ์ความเป็นไทย ($\bar{X} = ๓.๑๘$) รองลงมาคือ สภาวัฒนธรรมนี้มีการสนับสนุนให้บุคคลหรือหน่วยงานสามารถจัดกิจกรรมวัฒนธรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ($\bar{X} = ๓.๑๗$) และดำเนินการน้อยที่สุดในเรื่องสภาวัฒนธรรมนี้มีการวิจัยวัฒนธรรม คือ มีการสำรวจ ศึกษา สังเคราะห์ และวิเคราะห์ข้อมูลต่างๆ เพื่อประโยชน์ในทางวัฒนธรรม ($\bar{X} = ๒.๕๕$)

๑๒.๓.๕ สภาวัฒนธรรมในภาคตะวันตก อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = ๓.๑๖$) โดยดำเนินการในระดับปานกลางทุกรายการ โดยดำเนินการมากที่สุดในเรื่องสภาวัฒนธรรมนี้มีการสนับสนุนให้บุคคลหรือหน่วยงานสามารถจัดกิจกรรมวัฒนธรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ($\bar{X} = ๓.๔๑$) รองลงมาคือ สภาวัฒนธรรมนี้มีการส่งเสริมสนับสนุนให้บุคคลและหน่วยงานต่างๆ ทั้งในระดับท้องถิ่น ระดับชาติและระดับนานาชาติ ได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม เพื่อเสริมสร้างความเข้าใจอันดีต่อกัน ($\bar{X} = ๓.๓๔$) และดำเนินการน้อยที่สุดในเรื่องสภาวัฒนธรรมนี้มีการวิจัยวัฒนธรรม คือ มีการสำรวจ ศึกษา สังเคราะห์ และวิเคราะห์ข้อมูลต่างๆ เพื่อประโยชน์ในทางวัฒนธรรม ($\bar{X} = ๒.๗๖$)

๑๒.๓.๖ สภาวัฒนธรรมในภาคใต้ อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = ๒.๙๕$) โดยดำเนินการในระดับปานกลางทุกรายการ โดยดำเนินการมากที่สุดในเรื่องสภาวัฒนธรรมนี้มีการเลือกสรรวัฒนธรรมที่สูญหายหรือกำลังเสื่อมสลายมาทำให้มีความหมายและมีความสำคัญ ($\bar{X} = ๓.๐๖$) รองลงมาคือ สภาวัฒนธรรมนี้มีการส่งเสริมสนับสนุนให้บุคคลที่มีความรู้ความสามารถพิเศษทางวัฒนธรรม ได้มีโอกาสแสดงออกและพัฒนาความรู้ความสามารถอย่างเต็มศักยภาพ ($\bar{X} = ๓.๐๕$)

และดำเนินการน้อยที่สุดในเรื่องสภาวะวัฒนธรรมนี้มีการวิจัยวัฒนธรรม คือ มีการสำรวจ ศึกษา สังเคราะห์ และวิเคราะห์ข้อมูลต่างๆ เพื่อประโยชน์ในทางวัฒนธรรม ($\bar{X} = ๒.๖๕$)

๑๓. สภาพการณ์และบทเรียนการดำเนินงานสภาวะวัฒนธรรม ด้านการบรรลุวัตถุประสงค์ของ สภาวะวัฒนธรรม

๑๓.๑ ในภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = ๓.๑๕$) โดยดำเนินการในระดับปาน กลางทุกรายการ โดยดำเนินการมากที่สุดในเรื่องเกิดวัฒนธรรมประชาธิปไตยในระดับท้องถิ่นและ ระดับชาติ ให้ชุมชนท้องถิ่นเข้มแข็งและจะนำไปสู่ความมั่นคงของประเทศชาติในที่สุด ($\bar{X} = ๓.๑๘$) รองลงมาคือ เกิดการระดมสรรพกำลังในระดับจังหวัด อำเภอ ตำบลเพื่อขับเคลื่อนผลักดันการ ดำเนินงานวัฒนธรรมในจังหวัดให้สามารถดำเนินงานวัฒนธรรมของท้องถิ่นได้อย่างต่อเนื่องและยั่งยืน สืบไป ($\bar{X} = ๓.๑๗$) และดำเนินการน้อยที่สุดในเรื่องเกิดการรวมพลังระหว่างองค์กร ชุมชน ใน ท้องถิ่นต่างๆ เข้าด้วยกันในลักษณะของเครือข่ายเครือข่ายทางวัฒนธรรมที่มีการติดต่อสื่อสาร พบปะ แลกเปลี่ยนข่าวสารข้อมูล ตลอดจนแลกเปลี่ยนทรัพยากรต่างๆ ซึ่ง กันและกัน ระหว่างเครือข่ายอย่าง กว้างขวาง ($\bar{X} = ๓.๑๑$)

๑๓.๒ ระดับการบรรลุวัตถุประสงค์ของสภาวะวัฒนธรรม จำแนกตามประเภทสภา วัฒนธรรม

๑๓.๒.๑ สภาวัฒนธรรมจังหวัด อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = ๓.๔๐$) โดยดำเนินการ ในระดับปาน กลางทุกรายการ โดยดำเนินการมากที่สุดในเรื่องเกิดวัฒนธรรมประชาธิปไตยในระดับ ท้องถิ่นและระดับชาติ ให้ชุมชนท้องถิ่นเข้มแข็งและจะนำไปสู่ความมั่นคงของประเทศชาติในที่สุด ($\bar{X} = ๓.๔๗$) รองลงมาคือ เกิดการระดมสรรพกำลังในระดับจังหวัด อำเภอ ตำบลเพื่อขับเคลื่อน ผลักดันการดำเนินงานวัฒนธรรมในจังหวัดให้สามารถดำเนินงานวัฒนธรรมของท้องถิ่นได้อย่าง ต่อเนื่องและยั่งยืนสืบไป ($\bar{X} = ๓.๔๕$) และดำเนินการน้อยที่สุดในเรื่องเกิดการรวมพลังระหว่าง องค์กร ชุมชน ในท้องถิ่นต่างๆ เข้าด้วยกันในลักษณะของเครือข่าย เครือข่ายทางวัฒนธรรมที่มีการ ติดต่อดสื่อสาร พบปะ แลกเปลี่ยนข่าวสารข้อมูล ตลอดจนแลกเปลี่ยนทรัพยากรต่างๆ ซึ่งกันและกัน ระหว่างเครือข่ายอย่างกว้างขวาง ($\bar{X} = ๓.๓๓$)

๑๓.๒.๒ สภาวัฒนธรรมอำเภอ อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = ๓.๑๖$) โดยดำเนินการ ในระดับปานกลางทุกรายการ โดยดำเนินการมากที่สุดในเรื่องเกิดการระดมสรรพกำลังในระดับ จังหวัด อำเภอ ตำบลเพื่อขับเคลื่อนผลักดันการดำเนินงานวัฒนธรรมในจังหวัดให้สามารถดำเนินงาน วัฒนธรรมของท้องถิ่นได้อย่างต่อเนื่องและยั่งยืนสืบไป ($\bar{X} = ๓.๑๙$) รองลงมาคือ เกิดวัฒนธรรม ประชาธิปไตยในระดับท้องถิ่นและระดับชาติ ให้ชุมชนท้องถิ่นเข้มแข็งและจะนำไปสู่ความมั่นคงของ ประเทศชาติในที่สุดและเกิดหน่วยงานด้านวัฒนธรรมของประชาชนในท้องถิ่นที่เชื่อมประสานกับ หน่วยงานภาครัฐได้อย่างใกล้ชิดและมีประสิทธิภาพ ($\bar{X} = ๓.๑๗$) และดำเนินการน้อยที่สุดในเรื่องเกิด การรวมพลังระหว่างองค์กร ชุมชน ในท้องถิ่นต่างๆ เข้าด้วยกันในลักษณะของเครือข่ายเครือข่ายทาง วัฒนธรรมที่มีการติดต่อสื่อสาร พบปะ แลกเปลี่ยนข่าวสารข้อมูล ตลอดจนแลกเปลี่ยนทรัพยากร ต่างๆ ซึ่งกันและกัน ระหว่างเครือข่ายอย่างกว้างขวาง ($\bar{X} = ๓.๑๓$)

๑๓.๒.๓ สภาวัฒนธรรมตำบล อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = ๓.๐๓$) โดยดำเนินการ ในระดับปานกลางทุกรายการ โดยดำเนินการมากที่สุดในเรื่องเกิดวัฒนธรรมประชาธิปไตยในระดับ

ท้องถิ่นและระดับชาติ ให้ ชุมชนท้องถิ่นเข้มแข็งและจะนำไปสู่ความมั่นคงของประเทศชาติในที่สุด ($\bar{X} = 3.05$) รองลงมาคือ เกิดการรวมตัวจัดตั้งองค์กรชุมชนของประชาชนในท้องถิ่นทั้งในระดับหมู่บ้าน ตำบล อำเภอ และจังหวัด เพื่อดำเนินกิจการทางวัฒนธรรมให้นำไปสู่การแก้ไขปัญหาและพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง ($\bar{X} = 3.04$) และดำเนินการน้อยที่สุดในเรื่องเกิดการรวมพลังระหว่างองค์กร ชุมชน ในท้องถิ่นต่างๆ เข้าด้วยกันในลักษณะของเครือข่ายเครือข่ายทางวัฒนธรรมที่มีการติดต่อสื่อสาร พบปะ แลกเปลี่ยนข่าวสารข้อมูล ตลอดจนแลกเปลี่ยนทรัพยากรต่างๆ ซึ่งกันและกันระหว่างเครือข่ายอย่างกว้างขวาง ($\bar{X} = 2.96$)

๑๓.๒.๔ สภาวัฒนธรรมอื่นๆ อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.04$) โดยดำเนินการในระดับปานกลางทุกรายการ โดยดำเนินการมากที่สุดในเรื่องเกิดการรวมพลังระหว่างองค์กร ชุมชน ในท้องถิ่นต่างๆ เข้าด้วยกันในลักษณะของเครือข่ายเครือข่ายทางวัฒนธรรมที่มีการติดต่อสื่อสาร พบปะ แลกเปลี่ยนข่าวสารข้อมูล ตลอดจนแลกเปลี่ยนทรัพยากรต่างๆ ซึ่งกันและกัน ระหว่างเครือข่ายอย่างกว้างขวาง ($\bar{X} = 3.41$) รองลงมาคือ เกิดการระดมสรรพกำลังในระดับจังหวัด อำเภอ ตำบลเพื่อขับเคลื่อนผลักดันการดำเนินงานวัฒนธรรมในจังหวัดให้สามารถดำเนินงานวัฒนธรรมของท้องถิ่นได้อย่างต่อเนื่องและยั่งยืนสืบไป ($\bar{X} = 3.29$) และดำเนินการน้อยที่สุดในเรื่องเกิดวัฒนธรรมประชาธิปไตยในระดับท้องถิ่น และระดับชาติ ให้ชุมชนท้องถิ่นเข้มแข็งและจะนำไปสู่ความมั่นคงของประเทศชาติในที่สุด ($\bar{X} = 3.00$)

๑๓.๓ ระดับการบรรลุวัตถุประสงค์ของสภาวัฒนธรรม จำแนกตามภูมิภาคที่สภาวัฒนธรรมตั้งอยู่

๑๓.๓.๑ สภาวัฒนธรรมในภาคเหนือ อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.20$) โดยดำเนินการในระดับปานกลางทุกรายการ โดยดำเนินการมากที่สุดในเรื่องเกิดวัฒนธรรมประชาธิปไตยในระดับท้องถิ่นและระดับชาติ ให้ชุมชนท้องถิ่นเข้มแข็งและจะนำไปสู่ความมั่นคงของประเทศชาติในที่สุด ($\bar{X} = 3.28$) รองลงมาคือ เกิดการรวมตัวจัดตั้งองค์กรชุมชนของประชาชนในท้องถิ่นทั้งในระดับหมู่บ้าน ตำบล อำเภอ และจังหวัด เพื่อดำเนินกิจการทางวัฒนธรรมให้นำไปสู่การแก้ไขปัญหาและพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง ($\bar{X} = 3.22$) และดำเนินการน้อยที่สุดในเรื่องเกิดการรวมพลังระหว่างองค์กร ชุมชน ในท้องถิ่นต่างๆ เข้าด้วยกันในลักษณะของเครือข่ายเครือข่ายทางวัฒนธรรมที่มีการติดต่อสื่อสาร พบปะ แลกเปลี่ยนข่าวสารข้อมูล ตลอดจนแลกเปลี่ยนทรัพยากรต่างๆ ซึ่งกันและกันระหว่างเครือข่ายอย่างกว้างขวาง ($\bar{X} = 3.11$)

๑๓.๓.๒ สภาวัฒนธรรมในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.96$) โดยดำเนินการในระดับปานกลางทุกรายการ โดยดำเนินการมากที่สุดในเรื่องเกิดวัฒนธรรมประชาธิปไตยในระดับท้องถิ่นและระดับชาติ ให้ชุมชนท้องถิ่นเข้มแข็งและจะนำไปสู่ความมั่นคงของประเทศชาติในที่สุด ($\bar{X} = 3.00$) รองลงมาคือ เกิดการรวมตัวจัดตั้งองค์กรชุมชนของประชาชนในท้องถิ่นทั้งในระดับหมู่บ้าน ตำบล อำเภอ และจังหวัด เพื่อดำเนินกิจการทางวัฒนธรรมให้นำไปสู่การแก้ไขปัญหาและพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง ($\bar{X} = 2.94$) และดำเนินการน้อยที่สุดในเรื่องเกิดการรวมพลังระหว่างองค์กร ชุมชน ในท้องถิ่นต่างๆ เข้าด้วยกันในลักษณะของเครือข่ายเครือข่ายทางวัฒนธรรมที่มีการติดต่อสื่อสาร พบปะ แลกเปลี่ยนข่าวสารข้อมูล ตลอดจนแลกเปลี่ยนทรัพยากรต่างๆ ซึ่งกันและกัน ระหว่างเครือข่ายอย่างกว้างขวาง และเกิดหน่วยงานด้านวัฒนธรรมของ

ประชาชนในท้องถิ่นที่เชื่อมประสานกับหน่วยงานภาครัฐได้อย่างใกล้ชิดและมีประสิทธิภาพ ($\bar{X} = ๒.๙๕$)

๑๓.๓.๓ สภาวัฒนธรรมในภาคกลาง อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = ๓.๒๙$) โดยดำเนินการในระดับปานกลางทุกรายการ โดยดำเนินการมากที่สุดในเรื่องเกิดวัฒนธรรมประชาธิปไตยในระดับท้องถิ่นและระดับชาติ ให้ชุมชนท้องถิ่นเข้มแข็งและจะนำไปสู่ความมั่นคงของประเทศชาติในที่สุด ($\bar{X} = ๓.๓๖$) รองลงมาคือ เกิดการระดมสรรพกำลังในระดับจังหวัด อำเภอ ตำบลเพื่อขับเคลื่อนผลักดันการดำเนินงานวัฒนธรรมในจังหวัดให้สามารถดำเนินงานวัฒนธรรมของท้องถิ่นได้อย่างต่อเนื่องและยั่งยืนสืบไป ($\bar{X} = ๓.๓๑$) และดำเนินการน้อยที่สุดในเรื่องเกิดการรวมพลังระหว่างองค์กร ชุมชน ในท้องถิ่นต่างๆ เข้าด้วยกันในลักษณะของเครือข่ายเครือข่ายทางวัฒนธรรมที่มีการติดต่อสื่อสาร พบปะ แลกเปลี่ยนข่าวสารข้อมูล ตลอดจนแลกเปลี่ยนทรัพยากรต่างๆ ซึ่งกันและกันระหว่างเครือข่ายอย่างกว้างขวาง ($\bar{X} = ๓.๒๒$)

๑๓.๓.๔ สภาวัฒนธรรมในภาคตะวันออก อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = ๓.๑๒$) โดยดำเนินการในระดับปานกลางทุกรายการ โดยดำเนินการมากที่สุดในเรื่องเกิดหน่วยงานด้านวัฒนธรรมของประชาชนในท้องถิ่นที่เชื่อมประสานกับหน่วยงานภาครัฐได้อย่างใกล้ชิดและมีประสิทธิภาพ ($\bar{X} = ๓.๑๓$) รองลงมาคือ เกิดการระดมสรรพกำลังในระดับจังหวัด อำเภอ ตำบลเพื่อขับเคลื่อนผลักดันการดำเนินงานวัฒนธรรมในจังหวัดให้สามารถดำเนินงานวัฒนธรรมของท้องถิ่นได้อย่างต่อเนื่องและยั่งยืนสืบไป ($\bar{X} = ๓.๑๖$) และดำเนินการน้อยที่สุดในเรื่องเกิดการรวมพลังระหว่างองค์กร ชุมชน ในท้องถิ่นต่างๆ เข้าด้วยกันในลักษณะของเครือข่ายเครือข่ายทางวัฒนธรรมที่มีการติดต่อสื่อสาร พบปะ แลกเปลี่ยนข่าวสารข้อมูล ตลอดจนแลกเปลี่ยนทรัพยากรต่างๆ ซึ่งกันและกัน ระหว่างเครือข่ายอย่างกว้างขวาง ($\bar{X} = ๓.๐๙$)

๑๓.๓.๕ สภาวัฒนธรรมในภาคตะวันตก อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = ๓.๒๘$) โดยดำเนินการในระดับปานกลางทุกรายการ โดยดำเนินการมากที่สุดในเรื่องเกิดหน่วยงานด้านวัฒนธรรมของประชาชนในท้องถิ่นที่เชื่อมประสานกับหน่วยงานภาครัฐได้อย่างใกล้ชิดและมีประสิทธิภาพ ($\bar{X} = ๓.๓๘$) รองลงมาคือ เกิดวัฒนธรรมประชา ธิปไตยในระดับท้องถิ่นและระดับชาติ ให้ชุมชนท้องถิ่นเข้มแข็งและจะนำไปสู่ความมั่นคงของประเทศชาติในที่สุด ($\bar{X} = ๓.๓๔$) และดำเนินการน้อยที่สุดในเรื่องเกิดการระดมสรรพกำลังในระดับจังหวัด อำเภอ ตำบลเพื่อขับเคลื่อนผลักดันการดำเนินงานวัฒนธรรมในจังหวัดให้สามารถดำเนินงานวัฒนธรรมของท้องถิ่นได้อย่างต่อเนื่องและยั่งยืนสืบไป ($\bar{X} = ๓.๑๓$)

๑๓.๓.๖ สภาวัฒนธรรมในภาคใต้ อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = ๓.๑๑$) โดยดำเนินการในระดับปานกลางทุกรายการ โดยดำเนินการมากที่สุดในเรื่อง เกิดการรวมพลังระหว่างองค์กร ชุมชน ในท้องถิ่นต่างๆ เข้าด้วยกันในลักษณะของเครือข่ายเครือข่ายทางวัฒนธรรมที่มีการติดต่อสื่อสาร พบปะ แลกเปลี่ยนข่าวสารข้อมูล ตลอดจนแลกเปลี่ยนทรัพยากรต่างๆ ซึ่งกันและกันระหว่างเครือข่ายอย่างกว้างขวาง ($\bar{X} = ๓.๑๖$) รองลงมาคือ เกิดการรวมตัวจัดตั้งองค์กรชุมชนของประชาชนในท้องถิ่นทั้งในระดับหมู่บ้าน ตำบล อำเภอ และจังหวัด เพื่อดำเนินกิจการทางวัฒนธรรมให้ไปสู่การแก้ไขปัญหาและพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง ($\bar{X} = ๓.๑๔$) และดำเนินการน้อยที่สุดใน

เรื่อง เกิดวัฒนธรรม รมประชาธิปไตยในระดับท้องถิ่นและระดับชาติ ให้ชุมชนท้องถิ่นเข้มแข็งและจะนำไปสู่ความมั่นคงของประเทศชาติในที่สุด ($\bar{X} = 3.04$)

๑๔. ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่สัมพันธ์กับการดำเนินงานของสภาวัฒนธรรม

๑๔.๑ ข้อมูลส่วนบุคคลของประธานสภาวัฒนธรรม [$X_{๑}$] มีสัมพันธ์กับการดำเนินงานของสภาวัฒนธรรม [Y] อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ ๔ รายการ ได้แก่ ๑) เพศ [$X_{๑๑}$] (สัมพันธ์ในเชิงนิเสธในระดับน้อยมาก) ($r = -.095$) ๒) ช่วงอายุ [$X_{๑๒}$] (สัมพันธ์ในเชิงปฏิฐานในระดับน้อยมาก) ($r = .090$) ๓) การเคยทำงานที่เกี่ยวข้องกับสภาวัฒนธรรมก่อนการดำรงตำแหน่งประธานสภาวัฒนธรรม [$X_{๑๓}$] (สัมพันธ์ในเชิงนิเสธในระดับน้อย) ($r = -.211$) และ ๔) การมีตำแหน่งทางราชการในขณะดำรงตำแหน่งประธานสภาวัฒนธรรม [$X_{๑๔}$] (สัมพันธ์ในเชิงปฏิฐานในระดับน้อยมาก) ($r = .107$)

๑๔.๒ คุณลักษณะโดยรวมของประธานสภาวัฒนธรรม [$X_{๒}$] มีสัมพันธ์กับการดำเนินงานของสภาวัฒนธรรม [Y] อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ ($p < .000$) ในเชิงปฏิฐานในระดับปานกลาง ($r = .587$) โดยทุกรายการมีสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ ในเชิงปฏิฐาน โดยมีความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง ๘ รายการ ในระดับปานน้อย ๓ รายการ

๑๔.๓ องค์ประกอบของเครือข่ายภาคีสมาชิกสภาวัฒนธรรม [$X_{๓}$] มีสัมพันธ์อย่างกับการดำเนินงานของสภาวัฒนธรรม [Y] อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ ($p < .000$) ในเชิงปฏิฐานในระดับปานกลาง ($r = .587$) โดยทุกรายการมีสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ ในเชิงปฏิฐาน โดยมีความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง ๘ รายการ ในระดับปานน้อย ๓ รายการ

๑๔.๔ คณะกรรมการบริหาร สภาวัฒนธรรม [$X_{๔}$] มีสัมพันธ์กับการดำเนินงานของสภาวัฒนธรรม [Y] อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ ($p < .000$) ในเชิงปฏิฐานในระดับปานกลาง ($r = .587$) โดยทุกรายการมีสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ ในเชิงปฏิฐานในระดับปานกลาง

๑๔.๕ ธรรมนูญสภาวัฒนธรรม [$X_{๕}$] มีสัมพันธ์กับการดำเนินงานของสภาวัฒนธรรม [Y] อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ ($p < .000$) ในเชิงปฏิฐานในระดับปานกลาง ($r = .478$) โดยทุกรายการมีสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ ในเชิงปฏิฐานในระดับปานกลาง

๑๔.๖ การประชุมสภาวัฒนธรรม [$X_{๖}$] มีสัมพันธ์กับการดำเนินงานของสภาวัฒนธรรม [Y] อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ ($p < .000$) ๓ รายการ ได้แก่ ๑) การที่สภาวัฒนธรรมไม่มีการประชุมคณะกรรมการบริหารสภาวัฒนธรรมเลยในรอบปีที่ผ่านมา [$X_{๖๑}$] (สัมพันธ์ในเชิงนิเสธในระดับน้อยมาก) ($r = -.082$) ๒) การที่ในการประชุมคณะกรรมการบริหารสภาวัฒนธรรมในแต่ละครั้งมีการมาประชุมเฉลี่ยระหว่างร้อยละ ๕๐-๗๙ ของจำนวนกรรมการ [$X_{๖๒}$] (สัมพันธ์ในเชิงปฏิฐานในระดับน้อยมาก) ($r = .081$) และ ๓) ในการประชุมสามัญของเครือข่ายภาคีสมาชิกสภาวัฒนธรรมในแต่ละครั้งที่ผ่านมา มีเครือข่ายภาคีสมาชิกมาประชุมเฉลี่ยระหว่างร้อยละ ๕๐-๗๙ ของจำนวนภาคีสมาชิก [$X_{๖๓}$] (สัมพันธ์ในเชิงปฏิฐานในระดับน้อยมาก) ($r = .141$)

๑๔.๗ คุณภาพการประชุมของสภาวัฒนธรรม [$X_{๗}$] มีสัมพันธ์กับการดำเนินงานของสภาวัฒนธรรม [Y] อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ ($p < .000$) ในเชิงปฏิฐานในระดับปานกลาง

($r = .๔๙๑$) โดยทุกรายการมีสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ ในเชิงปฏิฐานในระดับปานกลาง ๔ รายการ ในระดับน้อย ๒ รายการ

๑๔.๘ การดำเนินงานตามบทบาทหน้าที่ของสภาวัฒนธรรม [$X_{๘}$] มีสัมพันธ์กับการดำเนินงานของสภาวัฒนธรรม [Y] อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ ($p < .๐๐๐$) ในเชิงปฏิฐานในระดับมาก ($r = .๖๗๓$) โดยทุกรายการมีสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ ในเชิงปฏิฐานในระดับปานกลาง

๑๔.๙ การพัฒนาสภาวัฒนธรรม [$X_{๙}$] มีสัมพันธ์กับการดำเนินงานของสภาวัฒนธรรม [Y] อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ ($p < .๐๐๐$) ในเชิงปฏิฐานในระดับมาก ($r = .๗๔๐$) โดยทุกรายการมีสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ ในเชิงปฏิฐานในระดับมาก ๙ รายการ ในระดับปานกลาง ๗ รายการ

๑๔.๑๐ การมีกองทุนบริหารงานวัฒนธรรมจังหวัด โดยรวม [$X_{๑๐}$] มีสัมพันธ์กับการดำเนินงานของสภาวัฒนธรรม [Y] อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ ($p < .๐๐๐$) ในเชิงปฏิฐานในระดับปานกลาง ($r = .๔๘๐$) โดยทุกรายการมีสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ ในเชิงปฏิฐานในระดับปานกลาง ๔ รายการ ในระดับน้อย ๕ รายการ

๑๔.๑๑ การได้รับการส่งเสริม/สนับสนุนในการดำเนินการของสภาวัฒนธรรม จากการระดมทุนวัฒนธรรมและกรมต่างๆ โดยรวม [$X_{๑๑}$] มีสัมพันธ์กับการดำเนินงานของสภาวัฒนธรรม [Y] อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ ($p < .๐๐๐$) ในเชิงปฏิฐานในระดับมาก ($r = .๖๐๘$) โดยทุกรายการมีสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ ในเชิงปฏิฐานในระดับปานกลางทุกรายการ

๑๔.๑๒ การได้รับการส่งเสริม/สนับสนุนในการดำเนินการของสภาวัฒนธรรมจากหน่วยงาน/องค์กรต่างๆ ในพื้นที่/ท้องถิ่น โดยรวม [$X_{๑๒}$] มีสัมพันธ์กับการดำเนินงานของสภาวัฒนธรรม [Y] อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ ($p < .๐๐๐$) ในเชิงปฏิฐานในระดับมาก ($r = .๖๐๘$) โดยทุกรายการมีสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ ในเชิงปฏิฐานในระดับปานกลางทุกรายการ

๑๕. ผลการวิเคราะห์ ความสัมพันธ์ระหว่างการดำเนินงานของสภาวัฒนธรรม [Y] กับการบรรลุวัตถุประสงค์สภาวัฒนธรรม [Z]

พบว่า การดำเนินงานของสภาวัฒนธรรม [Y] สัมพันธ์กับการบรรลุวัตถุประสงค์สภาวัฒนธรรม [Z] อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ ($p < .๐๐๐$) ในเชิงปฏิฐานในระดับมาก โดยทุกรายการมีสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ ($p < .๐๐๐$) ในเชิงปฏิฐานในระดับมาก ๗ รายการ ในระดับปานกลาง ๒ รายการ

๑๖. สมการทำนายการดำเนินงานของสภาวัฒนธรรม

จากการวิเคราะห์การถดถอย (regression analysis) พบว่า ๑) การได้รับการส่งเสริม/สนับสนุนในการดำเนินการของสภาวัฒนธรรมจากหน่วยงาน/องค์กรต่างๆ ในพื้นที่/ท้องถิ่น [$X_{๑๒}$] ๒) การได้รับการส่งเสริม/สนับสนุนในการดำเนินการของสภาวัฒนธรรมจากการระดมทุนวัฒนธรรมและกรมต่างๆ [$X_{๑๑}$] ๓) การพัฒนาสภาวัฒนธรรม [$X_{๙}$] ๔) การดำเนินงานตามบทบาทหน้าที่ของสภาวัฒนธรรม [$X_{๘}$] ๕) การธรรมนูญสภาวัฒนธรรม [$X_{๕}$] ๖) คณะกรรมการบริหาร สภาวัฒนธรรม โดยรวม [$X_{๔}$] ๗) การมีเครือข่ายภาคีสมาชิกสภาวัฒนธรรมที่มาจากกลุ่มอาสาสมัคร/จิตอาสา ๓-๔

องค์กร [X_{๓๓๓}] ๘) การมีเครือข่ายภาคีสมาชิกสภาวัฒนธรรมที่มาจากองค์กรสาธารณประโยชน์ ๓-๔
องค์กร [X_{๓๒๒}] ๙) การมีเครือข่ายภาคีสมาชิกสภาวัฒนธรรมที่มาจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ๓-๔
องค์กร [X_{๓๑๓}] ๑๐) การที่ประธานสภาวัฒนธรรมมีตำแหน่งทางการเมือง (เช่น สส./สว./นายก อบจ./
นายกเทศมนตรี/นายก อบต. เป็นต้น) ในขณะที่ดำรงตำแหน่งประธานสภาวัฒนธรรม [X_{๑๘๓}] ๑๑) การ
ที่ประธานสภาวัฒนธรรมเคยทำงานที่เกี่ยวข้องกับสภาวัฒนธรรมก่อนการดำรงตำแหน่งประธานสภา
วัฒนธรรม [X_{๑๗}] และ ๑๒) การที่ประธานสภาวัฒนธรรมมีอาชีพหลักเป็นธุรกิจ/กิจการส่วนตัว [X_{๑๔}]
สามารถร่วมกันทำนายการดำเนินงานของสภาวัฒนธรรม [Y] ได้ร้อยละ ๖๕.๓ (Adjusted R Square
= .๖๕๓) โดยสามารถเขียนสมการถดถอย (regression equation) ทำนายการดำเนินงานของสภา
วัฒนธรรม [Y] ได้ดังนี้

๑๖.๑ สมการถดถอยทำนายการดำเนินงานของสภาวัฒนธรรม [Y] ในรูปคะแนนดิบ คือ

$$Y = .๑๗๗ + .๑๖๐[X_{๑๒}] + .๑๓๔[X_{๑๑}] + .๓๖๐[X_{๑๔}] + .๑๗๐[X_{๑๘}] + .๐๘๔[X_{๑๕}] \\ + .๐๕๔[X_{๑๔}] - .๐๘๓[X_{๓๓๓}] - .๑๐๖[X_{๓๒๒}] - .๐๘๐[X_{๓๑๓}] - .๑๑๖[X_{๑๘๓}] \\ - .๐๖๔[X_{๑๗}] + .๐๗๑[X_{๑๔}]$$

๑๖.๒ สมการถดถอยทำนายการดำเนินงานของสภาวัฒนธรรม [Y] ในรูปคะแนน
มาตรฐาน (standard score) คือ

$$\text{คะแนนมาตรฐานของ } Y = .๑๗๗[\text{คะแนนมาตรฐานของ } X_{๑๒}] + .๑๔๔[\text{คะแนนมาตรฐานของ } X_{๑๑}] \\ + .๓๒๕[\text{คะแนนมาตรฐานของ } X_{๑๔}] + .๑๕๒[\text{คะแนนมาตรฐานของ } X_{๑๘}] + .๐๗๓[\text{คะแนนมาตรฐานของ } X_{๑๕}] \\ + .๐๕๖[\text{คะแนนมาตรฐานของ } X_{๑๔}] - .๐๕๔[\text{คะแนนมาตรฐานของ } X_{๓๓๓}] - .๐๖๖[\text{คะแนนมาตรฐานของ } X_{๓๒๒}] \\ - .๐๕๑[\text{คะแนนมาตรฐานของ } X_{๓๑๓}] - .๐๔๔[\text{คะแนนมาตรฐานของ } X_{๑๘๓}] - .๐๔๑[X_{๑๗}] + .๐๔๖[\text{คะแนนมาตรฐานของคะแนนมาตรฐานของ } X_{๑๔}]$$

สรุปผลการวิจัยจากการวิจัยเชิงคุณภาพ

๑. สภาวัฒนธรรมจังหวัด

๑.๑ สภาวัฒนธรรมจังหวัดมีสภาพการณ์และบทเรียน การดำเนินงาน ตั้งแต่เริ่มจัดตั้งถึง
ปัจจุบัน ที่ได้ดำเนินการอยู่จริง ทั้งที่ดำเนินการผ่านมาแล้วและกำลังดำเนินการอยู่ ดังนี้

๑.๑.๑ มีการวิจัยวัฒนธรรม คือ มีการสำรวจ ศึกษา สังเคราะห์ และวิเคราะห์ข้อมูล
ต่างๆ เพื่อประโยชน์ในทางวัฒนธรรม

๑.๑.๒ มีการพิทักษ์รักษาและธำรงไว้ซึ่งวัฒนธรรมทั้งที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม

๑.๑.๓ มีการเลือกสรรวัฒนธรรมที่สูญหายหรือกำลังเสื่อมสลายมาทำให้มี
ความหมายและมีความสำคัญ

๑.๑.๔ มีการริเริ่มสร้างสรรค์ และปรับปรุงเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมให้เหมาะสมกับ
ยุคสมัย โดยยังคงรักษาไว้ซึ่งเอกลักษณ์ความเป็นไทย

๑.๑.๕ มีการถ่ายทอดวัฒนธรรม โดยนำวัฒนธรรมที่ผ่านการเลือกสรรกลั่นกรอง
แล้วไปใช้ในกระบวนการให้การศึกษ

๑.๑.๖ มีการสนับสนุนให้บุคคลหรือหน่วยงานสามารถจัดกิจกรรมวัฒนธรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

๑.๑.๗ มีการส่งเสริมสนับสนุนให้บุคคลที่มีความรู้ความสามารถพิเศษทางวัฒนธรรมได้มีโอกาสแสดงออกและพัฒนาความรู้ความสามารถอย่างเต็มศักยภาพ

๑.๑.๘ มีการส่งเสริมสนับสนุนให้บุคคลและหน่วยงานต่างๆ ทั้งในระดับท้องถิ่นระดับชาติและระดับนานาชาติ ได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม เพื่อเสริมสร้างความเข้าใจอันดีต่อกัน

๑.๑.๙ มีการจัดเก็บ วิเคราะห์ ศึกษาหาความรู้ทางวัฒนธรรม เพื่อป้องกันแก้ไข ปัญหาทางวัฒนธรรม หรือเฝ้าระวังและแก้ไขปัญหาการเบี่ยงเบนทางวัฒนธรรม

๑.๒ สภาวัฒนธรรมจังหวัดสามารถบรรลุวัตถุประสงค์การตั้งสภาวัฒนธรรม โดยสามารถทำให้

๑.๒.๑ เกิดการรวมตัวจัดตั้งองค์กรชุมชนของประชาชนในท้องถิ่นทั้งในระดับตำบล อำเภอ และจังหวัด เพื่อดำเนินกิจการทางวัฒนธรรมให้นำไปสู่การแก้ไขปัญหาและพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง

๑.๒.๒ เกิดการรวมพลังระหว่างองค์กรชุมชนในท้องถิ่นต่างๆ เข้าด้วยกันในลักษณะของเครือข่ายทางวัฒนธรรมที่มีการติดต่อสื่อสาร พบปะ แลกเปลี่ยนข่าวสารข้อมูล ตลอดจนแลกเปลี่ยนทรัพยากรต่างๆ ซึ่งกันและกัน ระหว่างเครือข่ายอย่างกว้างขวาง

๑.๒.๓ เกิดการระดมสรรพกำลังในระดับจังหวัด อำเภอ ตำบลเพื่อขับเคลื่อนผลักดันการดำเนินงานวัฒนธรรมใน จังหวัด ให้สามารถดำเนินงานวัฒนธรรมของท้องถิ่นได้อย่างต่อเนื่องและยั่งยืนสืบไป

๑.๒.๔ เกิดวัฒนธรรมประชาธิปไตยในระดับท้องถิ่น ให้ชุมชนท้องถิ่นเข้มแข็งและจะนำไปสู่ความมั่นคงของประเทศชาติในที่สุด

๑.๒.๕ เกิดหน่วยงานด้านวัฒนธรรมของประชาชนในท้องถิ่นที่เชื่อมประสานกับหน่วยงานภาครัฐได้อย่างใกล้ชิดและมีประสิทธิภาพ

๑.๓ ปัจจัยที่เอื้อต่อการดำเนินงานของสภาวัฒนธรรมจังหวัด

๑.๓.๑ ปัจจัยภายในสภาวัฒนธรรมจังหวัด

๑) ปัจจัยบุคคล: ประธานสภาวัฒนธรรมจังหวัด

ประธานสภาวัฒนธรรมจังหวัดเกือบทุกคนเป็นผู้ที่บรรพบุรุษอยู่ในจังหวัดนั้น เกิดที่จังหวัดนั้น มีภูมิลำเนาในจังหวัด และทุกคนเป็นผู้ที่ทำงาน/รับราชการ หรือประกอบอาชีพอยู่ในพื้นที่จังหวัดมาอย่างต่อเนื่องยาวนานจนถึงปัจจุบัน มีคุณงามความดีจนเป็นที่รู้จักและยอมรับในวงกว้าง ได้มีโอกาสเป็นกรรมการและร่วมทำงานกับหลายกระทรวงจนมีความรู้กว้างขวาง มีความสนใจและเห็นคุณค่าและความสำคัญของงานวัฒนธรรมในการสร้างความรัก ความสามัคคี และความอยู่ดีมีสุขของชาวจังหวัดนั้นได้ และเป็นผู้ที่สามารถรับผิดชอบการดำเนินงานของสภาวัฒนธรรมจังหวัดโดยอาจจะเริ่มเป็นสมาชิก และได้รับความไว้วางใจให้เป็นประธานสภาวัฒนธรรมในที่สุด แต่ก็มีบางคนที่ได้รับความไว้วางใจจากเครือข่ายภาคีสมาชิกให้เป็นประธานสภาวัฒนธรรมจังหวัดมาตั้งแต่เริ่มจัดตั้งสภาวัฒนธรรมจังหวัดขึ้นจนถึงปัจจุบัน

ประธานสภาวัฒนธรรมจังหวัดทุกคนเป็นบุคคลที่มีคุณลักษณะของ ผู้บริหารงานวัฒนธรรม กล่าวคือ ๑) เป็นผู้ที่สามารถประสานและขอความร่วมมือจากหน่วยงานและองค์กรต่างๆ ๒) เป็นผู้ที่สามารถระดมความคิด ความรู้ และทรัพยากรมาใช้ในการดำเนินงานวัฒนธรรมได้ ๓) เป็นผู้ที่ทำงานด้วยความเสียสละ ๔) เป็นผู้ที่มีความตั้งใจจริงในการทำงานวัฒนธรรม ๕) เป็นผู้มีความคิดริเริ่มในการทำงานวัฒนธรรม ๖) เป็นผู้ที่ได้รับการยอมรับในคุณงามความดี ๗) เป็นผู้ที่ได้รับการเคารพยกย่องจากประชาชน ๘) มีความรู้ความเข้าใจเรื่องวัฒนธรรมเป็นอย่างดี ๙) มีความรู้/มีเจตคติที่ดีและเห็นคุณค่างานวัฒนธรรมเป็นอย่างดี และมีความรู้ ความสามารถในการบริหารงานวัฒนธรรม

๒) ปัจจัยองค์กร

(๑) คณะกรรมการบริหารสภาวัฒนธรรมจังหวัด และ วัฒนธรรมจังหวัดในฐานะเลขาธิการคณะกรรมการบริหาร

สภาวัฒนธรรมจังหวัด ทุกแห่งมีคณะกรรมการบริหารสภาที่มาจากการเลือกตั้งจากกลุ่มเครือข่ายภาคีสมาชิกทั้ง ๕ กลุ่ม โดยบางจังหวัดได้จัดให้มีกรรมการที่ปรึกษาติดตามศักดิ์ ซึ่งส่วนใหญ่เป็นผู้ที่เป็นที่รู้จักกันอย่างกว้างขวางในระดับจังหวัด มีประธานสภาวัฒนธรรมจังหวัด รองประธานสภาวัฒนธรรม๒-๔ คน กรรมการจากประธานสภาวัฒนธรรมอำเภอ กรรมการจากเครือข่ายทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน ภาควิชาการ ภาคธุรกิจ ผู้นำทางศาสนา ผู้ทรงภูมิปัญญา และปราชญ์ท้องถิ่น โดยมีวัฒนธรรมจังหวัด ทำหน้าที่กรรมการและเลขาธิการคณะกรรมการบริหาร

วัฒนธรรมจังหวัดในฐานะเลขาธิการคณะกรรมการบริหาร เป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญมาก ในการประสานการดำเนินการอย่างน้อย ๓ ลักษณะ กล่าวคือ ๑) การประสานการดำเนินงานกับกระทรวงวัฒนธรรม ในการรับนโยบายมาสร้างความเข้าใจและผลักดันให้สภาวัฒนธรรมแปลงไปสู่การส่งเสริมประสานให้เครือข่ายภาคีสมาชิกได้ดำเนินการ และการส่งข้อมูลสะท้อนกลับจากสภาวัฒนธรรมเพื่อเสนอไปยังกระทรวงวัฒนธรรมและกรมต่างๆ ๒) การประสานการดำเนินงานกับผู้ว่าราชการจังหวัด และหน่วย งาน/องค์กรต่างๆ ทั้งในส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น รวมทั้งองค์กรภาคเอกชน องค์กรชุมชน องค์กรธุรกิจต่างๆ ในการระดมความร่วมมือในการดำเนินงานวัฒนธรรมร่วมกับสภาวัฒนธรรมจังหวัดและเครือข่ายภาคีสมาชิก และ ๓) การประสาน ส่งเสริม สนับสนุน สร้างโอกาส และพัฒนาการดำเนินงานของสภาวัฒนธรรมและ เครือข่ายภาคีสมาชิกให้สามารถดำเนินงานวัฒนธรรมได้ตามบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบได้ จากข้อมูลพบว่าวัฒนธรรมจังหวัดที่เป็นคนพื้นที่ และมีความสัมพันธ์ที่ดีกับประธานสภาวัฒนธรรมจังหวัดจะปฏิบัติหน้าที่ในฐานะเลขาธิการสภาวัฒนธรรมจังหวัดได้เป็นอย่างดี

คณะกรรมการบริหารสภาวัฒนธรรมจังหวัดส่วนใหญ่ทำงานอย่างจริงจังด้วยความทุ่มเท มีการขยายเครือข่ายภาคีสมาชิกออกไปอย่างกว้างขวางและเชื่อมโยงกัน มีการขยายเครือข่ายภาคีสมาชิกออกไปทั้งแนวตั้งและแนวนอน จนสามารถถักทอกันได้อย่างแข็งแรง มีการส่งเสริมและสนับสนุนให้เครือข่ายภาคีสมาชิกต่างๆ ได้ประสานเชื่อมโยงกัน เพื่อให้เกิดพลังในการดำเนินงานวัฒนธรรมของท้องถิ่นได้อย่างพร้อมเพรียง และไปในทิศทางเดียวกัน มีประสบการณ์ที่หลากหลาย ที่พร้อมจะร่วมมือร่วมใจกัน มาร่วมกันคิด ร่วมกันทำงาน โดยการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ความคิด ประสบการณ์ จนก่อให้เกิดการพัฒนาการเรียนรู้และการดำเนินงานวัฒนธรรมของ จังหวัด

ด้วยความรัก ความเอื้ออาทร และการยอมรับนับถือซึ่งกันและกัน ซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นที่มีคุณค่าและมีประโยชน์อย่างยิ่งในการดำเนินงานวัฒนธรรม จนสามารถทำให้สภาวัฒนธรรมจังหวัด เป็นศูนย์กลางในการแลกเปลี่ยนความรู้ ประสบการณ์ และแนวคิดในการดำเนินงานวัฒนธรรม รวมทั้งเชื่อมโยงกันเป็นเครือข่ายการดำเนินงานวัฒนธรรม ส่งเสริม สนับสนุน พัฒนาการดำเนินงานวัฒนธรรมร่วมกับองค์กรภาคีและเครือข่ายวัฒนธรรม ระดมทรัพยากร บุคลากร และสรรพกำลังต่างๆ จากหน่วยงาน และองค์กรต่างๆ เพื่อการดำเนินงานวัฒนธรรม ส่งเสริม สนับสนุนการจัดกิจกรรมขององค์กรภาคีและเครือข่ายวัฒนธรรมต่างๆ เพื่อการอนุรักษ์วัฒนธรรม การฟื้นฟูวัฒนธรรม การพัฒนาวัฒนธรรม การสร้างสรรค์วัฒนธรรม การเผยแพร่วัฒนธรรม การแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม การสืบทอดวัฒนธรรม และการเฝ้าระวังทางวัฒนธรรม เผยแพร่ประชาสัมพันธ์กิจกรรม และผลการดำเนินงานวัฒนธรรมขององค์กรภาคีและเครือข่ายวัฒนธรรมต่างๆ และดำเนินการอื่นๆ ตามที่กระทรวงวัฒนธรรม จังหวัด และหน่วยงานอื่นๆ ขอความร่วมมือได้อย่างมีประสิทธิภาพสูง

(๒) เครือข่ายภาคีสมาชิกสภาวัฒนธรรม

สภาวัฒนธรรมจังหวัดทุกจังหวัดมีเครือข่ายภาคีสมาชิกที่มาจากผู้แทนเครือข่ายต่างๆ ที่มีศักยภาพและประสิทธิภาพขององค์กรเครือข่ายวัฒนธรรมในจังหวัด การสร้างและขยายภาคีเครือข่ายวัฒนธรรมทั้งในระดับจังหวัด และการมีส่วนร่วมของประชาชนผู้เป็นเจ้าของวัฒนธรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งเครือข่ายวัฒนธรรมทุกระดับที่ได้ผนึกกำลังทำงานประสานกันอย่างสอดคล้อง ถักทอประสานโยงใยยึดเหนี่ยวกันอย่างเหนียวแน่น ทั้งสภาวัฒนธรรมจังหวัด สภาวัฒนธรรมอำเภอ และสภาวัฒนธรรมตำบล ซึ่งได้ก่อให้เกิดการขับเคลื่อน ผลักดันการดำเนินงานวัฒนธรรมของท้องถิ่นอย่างต่อเนื่องและยั่งยืนตลอดมา

- เครือข่ายภาคีสมาชิกสภาวัฒนธรรมที่มาจากองค์กรภาครัฐ

(หน่วยงานราชการ หน่วยงานรัฐวิสาหกิจ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และองค์กรภาครัฐอื่นๆ)

- เครือข่ายภาคีสมาชิกสภาวัฒนธรรมที่มาจากองค์กร

สาธารณประโยชน์ (สมาคม/มูลนิธิ องค์กรสาธารณประโยชน์ องค์กรพัฒนาเอกชน องค์กรสื่อมวลชน และองค์กรการกุศล ชมรม กลุ่ม และอื่นๆ) ได้แก่ สภาวัฒนธรรมอำเภอทุกอำเภอ สภาวัฒนธรรมตำบล เป็นต้น

- เครือข่ายภาคีสมาชิกสภาวัฒนธรรมที่มาจากองค์กรชุมชน (องค์กรวิชาชีพ วัด มัสยิด โบสถ์ กลุ่มอาสาสมัคร/จิตอาสา และกลุ่มที่รวมตัวตามธรรมชาติในลักษณะต่างๆ)

- เครือข่ายภาคีสมาชิกสภาวัฒนธรรมที่มาจากองค์กรธุรกิจ (สภา/หอการค้า/ชมรม/สมาคมทางธุรกิจ บริษัท ห้าง ร้าน ธนาคาร โรงแรม และอื่นๆ และสหกรณ์ หรือองค์กรธุรกิจรูปแบบอื่นๆ)

- เครือข่ายภาคีสมาชิกสภาวัฒนธรรมที่มาจากองค์กรวิชาการ (โรงเรียน/สถาบันการศึกษา พิพิธภัณฑ์ ศูนย์วัฒนธรรม หอวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ประชาชน ชุมชน และอื่นๆ และองค์กรวิชาการอื่นๆ) ได้แก่ ศูนย์วัฒนธรรมจังหวัด ผู้ทรงภูมิปัญญาท้องถิ่น ประชาชนชาวบ้าน เป็นต้น

(๓) ธรรมนูญสภาวัฒนธรรม จังหวัดทุกจังหวัดเป็นธรรมนูญที่เกิดจากการมีส่วนร่วมของเครือข่ายภาคีสมาชิก ยึดหลักคุณธรรมจริยธรรม มีความโปร่งใส ตรวจสอบได้เป็นไปตาม

หลักนิติธรรม ยึดหลักความรับผิดชอบ ได้เผยแพร่ไปยังเครือข่ายภาคีสมาชิกอย่างกว้างขวางและทั่วถึง ผู้แทนเครือข่ายภาคีสมาชิกยอมรับและปฏิบัติตาม และสภาวัฒนธรรมจังหวัดได้ปฏิบัติตามธรรมนูญของสภาวัฒนธรรมอย่างเคร่งครัด

(๔) การประชุมสภาวัฒนธรรมจังหวัด

สภาวัฒนธรรมจังหวัดทุกแห่งจัดให้มีการประชุมคณะกรรมการบริหารเป็นประจำ โดยมีกรรมการมาประชุมกันอย่างพร้อมเพรียง เป็นไปตามธรรมนูญสภาวัฒนธรรม มีการกำหนดและพิจารณาตามระเบียบวาระการประชุม ด้วยความโปร่งใส ตรวจสอบได้ เป็นธรรม มีประสิทธิภาพ และมติการประชุมสามารถนำไปสู่การปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ

(๕) การพัฒนาสภาวัฒนธรรมจังหวัด

สภาวัฒนธรรมจังหวัดทุกแห่งจัดให้มีการพัฒนาสภาวัฒนธรรมจังหวัดอย่างสม่ำเสมอ กล่าวคือ มีการสร้างความรู้ความเข้าใจจนเกิดการเห็นคุณค่าและความสำคัญของงานวัฒนธรรม การส่งเสริมสนับสนุนให้เกิดการรวมตัวกันดำเนินกิจกรรมวัฒนธรรมตามความถนัดความสามารถอย่างอิสระและหลากหลาย การเปิดโอกาสโดยจัดเวทีจัดช่องทางให้ภาคีสมาชิกสามารถติดต่อสื่อสารให้เข้าใจร่วมกันได้ ให้ความสำคัญกับภูมิปัญญาท้องถิ่น โดยจัดให้มีการศึกษา ค้นคว้า รวบรวมภูมิปัญญา ตลอดจนนำออกเผยแพร่และถ่ายทอด จัดให้มีการศึกษาวัฒนธรรมต่างๆ แล้วนำมาเผยแพร่แลกเปลี่ยนกัน จัดให้มีการศึกษาวัฒนธรรมที่ไหลบ่าตามกระแสโลกาภิวัตน์เพื่อให้รู้เท่าทัน มีการเลือกสรรกลั่นกรองวัฒนธรรมวัฒนธรรมต่างๆ ทั้งภูมิปัญญาดั้งเดิมและวัฒนธรรมใหม่ๆ ด้วยเหตุผลอย่างรอบคอบ เพื่อให้เอื้อประโยชน์ซึ่งกันและกันอย่างมากที่สุด มีการส่งเสริมสนับสนุนให้มีการจัดกิจกรรมทางวัฒนธรรมอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้ภาคีเครือข่ายเกิดการเรียนรู้จากการจัดกิจกรรมร่วมกัน จัดให้ภาคีสมาชิกและประชาชนมีโอกาสแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน ทั้งในรูปแบบที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ เช่น การเสวนา พบปะ พูดคุย กันตามโอกาสที่เหมาะสม จัดให้ภาคีสมาชิกมีการศึกษาดูงานการดำเนินงานวัฒนธรรม เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน และมีการจัดทำสื่อของสภาวัฒนธรรม และใช้สื่อสารมวลชนของท้องถิ่น เช่น หนังสือพิมพ์ วิทยุท้องถิ่น เป็นต้น มาใช้สร้างความรู้ความเข้าใจในการดำเนินงานวัฒนธรรม

การดำเนินงานของสภาวัฒนธรรมจังหวัดเป็นการ “ระเบิดจากข้างใน” ของปัจจัยภายในของสภาวัฒนธรรมจังหวัดเอง ซึ่งได้ส่งผลให้สภาวัฒนธรรมจังหวัด เป็นศูนย์กลางในการแลกเปลี่ยนความรู้ ประสบการณ์ และแนวคิดในการดำเนินงานวัฒนธรรม รวมทั้งเชื่อมโยงกันเป็นเครือข่ายการดำเนินงานวัฒนธรรม ส่งเสริม สนับสนุน พัฒนาการดำเนินงานวัฒนธรรมร่วมกับองค์กรภาคีและเครือข่ายวัฒนธรรม ระดมทรัพยากร บุคลากร และสรรพกำลังต่างๆ จากหน่วยงานและองค์กรต่างๆ เพื่อการดำเนินงานวัฒนธรรม ส่งเสริม สนับสนุนการจัดกิจกรรมขององค์กรภาคีและเครือข่ายวัฒนธรรมต่างๆ เพื่อการอนุรักษ์วัฒนธรรม การฟื้นฟูวัฒนธรรม การพัฒนาวัฒนธรรม การสร้างสรรค์วัฒนธรรม การเผยแพร่วัฒนธรรม การแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม การสืบทอดวัฒนธรรม และการเฝ้าระวังทางวัฒนธรรม เผยแพร่ประชาสัมพันธ์กิจกรรม และผลการดำเนินงานวัฒนธรรมขององค์กรภาคีและเครือข่ายวัฒนธรรมต่างๆ และดำเนินการอื่นๆ ตามที่กระทรวงวัฒนธรรม จังหวัด และหน่วยงานอื่นๆ ขอความร่วมมือ ได้อย่างมีประสิทธิภาพสูง ดังนั้น ปัจจัยภายในสภาวัฒนธรรมจังหวัดจึงเป็นแกนกลางสำคัญ (ไข่มุก) ของการดำเนินงานของสภาวัฒนธรรมจังหวัด ดังภาพ ๔๐

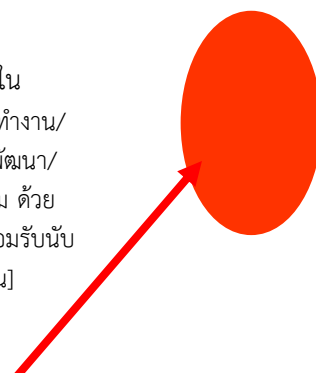
ดำเนินงานวัฒนธรรมตาม
หน้าที่ความรับผิดชอบได้
[สามารถพัฒนาสังคมที่สมดุล
และยั่งยืนเพื่อประโยชน์สุขของ
คนในจังหวัดโดยรวม]

ระเบิดจากข้างใน
[ร่วมมือ/ร่วมใจ/คิด/ทำงาน/
แลกเปลี่ยนเรียนรู้/พัฒนา/
ดำเนินงานวัฒนธรรม ด้วย
ความรัก/เอื้ออาทร/ยอมรับนับ
ถือซึ่งกันและกัน]

คณะกรรมการบริหาร
สภาวัฒนธรรมจังหวัด
[ประธาน คณะกรรมการบริการ ภาควิชา
เครือข่ายสมาชิก และวัฒนธรรม
จังหวัดในฐานะเลขาธิการ]

ภาพ ๔๐ ปัจจัยภายในสภาวัฒนธรรมจังหวัดที่เป็นแกนกลางสำคัญ (สีแดง) ในการดำเนินงาน
ของสภาวัฒนธรรมจังหวัด

๑.๓.๒ ปัจจัยภายนอกสภาวัฒนธรรมจังหวัด

๑) ทูตทางวัฒนธรรมของจังหวัด

ทุกจังหวัดมีประวัติความเป็นมา มีพัฒนาการทางประวัติศาสตร์อันยาวนาน มีโบราณสถาน มีวิถีชีวิต มีวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นสืบทอดกันต่อมาจนเป็นมรดกของเมือง ซึ่งเป็นทุนทางวัฒนธรรมที่เอื้อต่อการดำเนินงานของสภาวัฒนธรรมจังหวัด ดังนั้น ทุนทางวัฒนธรรมของจังหวัดจึงมีส่วนสนับสนุนอย่างสำคัญในการส่งเสริม /สนับสนุนและกระตุ้นให้สภาวัฒนธรรมจังหวัดสามารถดำเนินการตามหน้าที่ความรับผิดชอบได้อย่างมีประสิทธิภาพจนสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ของการจัดตั้งสภาวัฒนธรรม และเป็นกระบวนการพัฒนาการเรียนรู้ในการดำเนินงานวัฒนธรรมของท้องถิ่นและจังหวัดอย่างแท้จริง เพื่อผลในการพัฒนาสังคมที่สมดุลและยั่งยืนเพื่อประโยชน์สุขของท้องถิ่นและของประชาชนในจังหวัดโดยรวม

๒) การได้รับการสนับสนุนจากพื้นที่/ท้องถิ่น

(๑) ด้านงบประมาณ

สภาวัฒนธรรมจังหวัด ส่วนใหญ่ได้รับการสนับสนุนงบประมาณจากพื้นที่ (จังหวัด กลุ่มจังหวัด) ท้องถิ่น (องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น) มาอย่างต่อเนื่อง

(๒) ด้านวิชาการ

สภาวัฒนธรรมจังหวัด ทุกแห่ง ได้รับการสนับสนุนด้านวิชาการจากพื้นที่/ท้องถิ่นมาอย่างต่อเนื่องมาตั้งแต่เริ่มจัดตั้งสภาวัฒนธรรมจังหวัดขึ้นจนถึงปัจจุบัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งจากศูนย์วัฒนธรรมจังหวัด เครือข่ายทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน ภาควิชาการ ภาคธุรกิจ ผู้นำทางศาสนา ผู้ทรงภูมิปัญญา และปราชญ์ท้องถิ่น

(๓) ด้านบุคลากร

สภาวัฒนธรรมจังหวัด ส่วนใหญ่ได้รับการสนับสนุนบุคลากรจากพื้นที่ / ท้องถิ่นมาอย่างต่อเนื่องมาตั้งแต่เริ่มจัดตั้งสภาวัฒนธรรมจังหวัดขึ้นจนถึงปัจจุบัน

(๔) ด้านการบริหารจัดการ

สภาวัฒนธรรมจังหวัดส่วนใหญ่ได้รับการสนับสนุนการบริหารจัดการจากพื้นที่/ท้องถิ่นมาอย่างต่อเนื่องมาตั้งแต่เริ่มจัดตั้งสภาวัฒนธรรมจังหวัดขึ้นจนถึงปัจจุบัน

๓) การได้รับการสนับสนุนจากกระทรวงวัฒนธรรมและกรมส่งเสริมวัฒนธรรม

(๑) ด้านงบประมาณ

สภาวัฒนธรรมจังหวัด ทุกแห่ง ได้รับการสนับสนุนงบประมาณจากกระทรวงวัฒนธรรมและกรมส่งเสริมวัฒนธรรม มาอย่างต่อเนื่องมาตั้งแต่เริ่มจัดตั้งสภาวัฒนธรรมจังหวัดขึ้นจนถึงปัจจุบัน ทั้งที่เป็นงบประมาณที่จัดสรรให้เป็นรายปี (ทั้งที่เป็นงบประจำและโครงการพิเศษ) และเงินกองทุนส่งเสริมงานวัฒนธรรมจังหวัด

(๒) ด้านวิชาการ

สภาวัฒนธรรมจังหวัด ทุกแห่ง ได้รับการสนับสนุนด้านวิชาการจากกระทรวงวัฒนธรรมและกรมส่งเสริมวัฒนธรรม มาอย่างต่อเนื่องมาตั้งแต่เริ่มจัดตั้งสภาวัฒนธรรมจังหวัดขึ้นจนถึงปัจจุบัน

(๓) ด้านบุคลากร

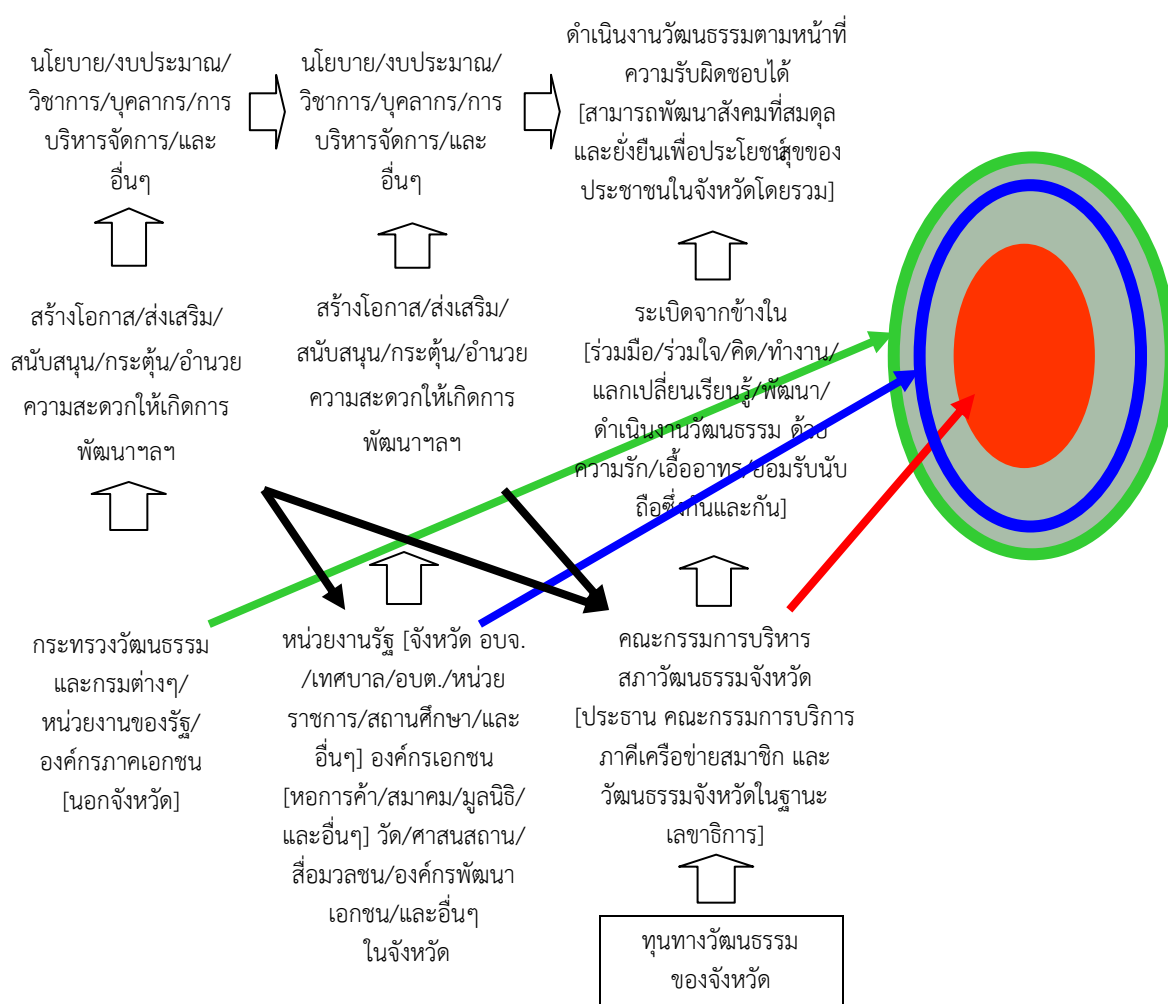
สภาวัฒนธรรมจังหวัด ทุกแห่ง ได้รับการสนับสนุนบุคลากร และการพัฒนาบุคลากรจากกระทรวงวัฒนธรรมและกรมส่งเสริมวัฒนธรรม มาอย่างต่อเนื่องมาตั้งแต่เริ่มจัดตั้งสภาวัฒนธรรมจังหวัดขึ้นจนถึงปัจจุบัน

(๔) ด้านการบริหารจัดการ

สภาวัฒนธรรมจังหวัดทุกแห่งได้รับการสนับสนุนการบริหารจัดการจากกระทรวงวัฒนธรรมและกรมส่งเสริมวัฒนธรรม มาอย่างต่อเนื่องมาตั้งแต่เริ่มจัดตั้งสภาวัฒนธรรมจังหวัดขึ้นจนถึงปัจจุบัน

นอกจากการดำเนินงานของสภาวัฒนธรรมจังหวัดจะ เป็นการ “ระเบิดจากข้างใน” ของปัจจัยภายในของสภาวัฒนธรรมจังหวัดเองแล้ว ปัจจัยภายนอกสภาวัฒนธรรมจังหวัด โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเห็นคุณค่าและความสำคัญของทุนทางวัฒนธรรมของจังหวัดและท้องถิ่นต่างๆ และท้องที่/ท้องถิ่น และหน่วยงาน /องค์กรต่างๆ ก็มีส่วนอย่างสำคัญยิ่งในการทำหน้าที่ส่งเสริมสนับสนุน กระตุ้น สร้างโอกาส และอื่นๆ ทั้งในส่วนของกำหนดยุทธศาสตร์ การสนับสนุนงบประมาณ วิชาการ บุคลากร การบริหารจัดการ และอื่นๆ ซึ่งได้ส่งผลให้สภาวัฒนธรรมจังหวัด เป็นศูนย์กลางในการแลกเปลี่ยนความรู้ ประสบการณ์ และแนวคิดในการดำเนินงานวัฒนธรรม รวมทั้งเชื่อมโยงกันเป็น

เครือข่ายการดำเนินงานวัฒนธรรม ส่งเสริม สนับสนุน พัฒนาการดำเนินงานวัฒนธรรมร่วมกับองค์กร ภาครัฐและเครือข่ายวัฒนธรรม ระดมทรัพยากร บุคลากร และสรรพกำลังต่างๆ จากหน่วยงานและ องค์กรต่างๆ เพื่อการดำเนินงานวัฒนธรรม ส่งเสริม สนับสนุนการจัดกิจกรรมขององค์กรภาครัฐและ เครือข่ายวัฒนธรรมต่างๆ เพื่อการอนุรักษ์วัฒนธรรม การฟื้นฟูวัฒนธรรม การพัฒนาวัฒนธรรม การ สร้างสรรค์วัฒนธรรม การเผยแพร่วัฒนธรรม การแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม การสืบทอดวัฒนธรรม และ การเฝ้าระวังทางวัฒนธรรม เผยแพร่ประชาสัมพันธ์กิจกรรม และผลการดำเนินงานวัฒนธรรมของ องค์กรภาครัฐและเครือข่ายวัฒนธรรมต่างๆ และดำเนินการอื่น ๆ ตามที่กระทรวง วัฒนธรรม จังหวัด และหน่วยงานอื่นๆ ขอความร่วมมือ ได้อย่างมีประสิทธิภาพสูง ดังนั้น ปัจจัยภายนอกสภาวะวัฒนธรรม จังหวัดจึงเป็นปัจจัยที่เอื้อที่ทำหน้าที่ส่งเสริม สนับสนุน กระตุ้น สร้างโอกาส ประคับประคอง โอบอุ้ม และ อื่นๆ (ไข่ขาวและเปลือกไข่) ของการดำเนินงานของสภาวะวัฒนธรรมจังหวัด ดังภาพ ๔๑

ภาพ ๔๑ ปัจจัยภายนอกสภาวะวัฒนธรรมจังหวัดที่มีส่วนอย่างสำคัญยิ่งในการทำหน้าที่ส่งเสริม สนับสนุน กระตุ้น สร้างโอกาส และอื่นๆ (ไข่ขาวและเปลือกไข่) ในการดำเนินงานของสภาวะวัฒนธรรมจังหวัด

๒. สภาวัฒนธรรมอำเภอ

๒.๑ สภาวัฒนธรรมอำเภอมีสภาพการณ์และบทเรียน การดำเนินงาน ตั้งแต่เริ่มจัดตั้งถึงปัจจุบันที่ได้ดำเนินการอยู่จริง ทั้งที่ดำเนินการผ่านมาแล้วและกำลังดำเนินการอยู่

๒.๑.๑ มีการวิจัยวัฒนธรรม คือ มีการสำรวจ ศึกษา สังเคราะห์ และวิเคราะห์ข้อมูลต่างๆ เพื่อประโยชน์ในทางวัฒนธรรม

๒.๑.๒ มีการพิทักษ์รักษาและธำรงไว้ซึ่งวัฒนธรรมทั้งที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม

๒.๑.๓ มีการเลือกสรรวัฒนธรรมที่สูญหายหรือกำลังเสื่อมสลายมาทำให้มีความหมายและมีความสำคัญ

๒.๑.๔ มีการริเริ่มสร้างสรรค์ และปรับปรุงเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมให้เหมาะสมกับยุคสมัย โดยยังคงรักษาไว้ซึ่งเอกลักษณ์ความเป็นไทย

๒.๑.๕ มีการถ่ายทอดวัฒนธรรม โดยนำวัฒนธรรมที่ผ่านการเลือกสรรกลั่นกรองแล้วไปใช้ในกระบวนการให้การศึกษา

๒.๑.๖ มีการสนับสนุนให้บุคคลหรือหน่วยงานสามารถจัดกิจกรรมวัฒนธรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

๒.๑.๗ มีการส่งเสริมสนับสนุนให้บุคคลที่มีความรู้ความสามารถพิเศษทางวัฒนธรรมได้มีโอกาสแสดงออกและพัฒนาความรู้ความสามารถอย่างเต็มศักยภาพ

๒.๑.๘ มีการส่งเสริมสนับสนุนให้บุคคลและหน่วยงานต่างๆ ทั้งในระดับท้องถิ่น ระดับชาติและระดับนานาชาติ ได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม เพื่อเสริมสร้างความเข้าใจอันดีต่อกัน

๒.๑.๙ มีการจัดเก็บ วิเคราะห์ ตีความหมายความรู้ทางวัฒนธรรม เพื่อป้องกันแก้ไข ปัญหาทางวัฒนธรรม หรือเฝ้าระวังและแก้ไขปัญหาการเบี่ยงเบนทางวัฒนธรรม

๒.๒ สภาวัฒนธรรมอำเภอส่วนใหญ่สามารถบรรลุวัตถุประสงค์การตั้งสภาวัฒนธรรม โดยสามารถทำได้

๒.๒.๑ เกิดการรวมตัวจัดตั้งองค์กรชุมชนของประชาชนในท้องถิ่นทั้งในระดับหมู่บ้าน ตำบล (ครบทั้ง ๑๓ ตำบล) เพื่อดำเนินกิจการทางวัฒนธรรมให้นำไปสู่การแก้ไขปัญหาและพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง

๒.๒.๒ เกิดการรวมพลังระหว่งองค์กร ชุมชน ในท้องถิ่นต่างๆ เข้าด้วยกันในลักษณะของเครือข่ายทางวัฒนธรรมที่มีการติดต่อสื่อสาร พบปะ แลกเปลี่ยนข่าวสารข้อมูล ตลอดจนแลกเปลี่ยนทรัพยากรต่างๆ ซึ่งกันและกัน ระหว่างเครือข่ายอย่างกว้างขวาง

๒.๒.๓ เกิดการระดมสรรพกำลังในระดับอำเภอ ตำบล เพื่อขับเคลื่อนผลักดันการดำเนินงานวัฒนธรรมในอำเภอให้สามารถดำเนินงานวัฒนธรรมของท้องถิ่นได้อย่างต่อเนื่องและยั่งยืนสืบไป

๒.๒.๔ เกิดวัฒนธรรมประชาธิปไตยในระดับท้องถิ่น ให้ชุมชนท้องถิ่นเข้มแข็งและจะนำไปสู่ความมั่นคงของประเทศชาติในที่สุด

๒.๒.๕ เกิดหน่วยงานด้านวัฒนธรรมของประชาชนในท้องถิ่นที่เชื่อมประสานกับหน่วยงานภาครัฐได้อย่างใกล้ชิดและมีประสิทธิภาพ

๒.๓ ปัจจัยที่เอื้อต่อการดำเนินงานของสภาวัฒนธรรมอำเภอ

๒.๓.๑ ปัจจัยภายในสภาวัฒนธรรมอำเภอ

๑) ปัจจัยบุคคล: ประธานสภาวัฒนธรรมอำเภอ

ประธานสภาวัฒนธรรมอำเภอทุกคนเป็นผู้ที่ทำงาน/รับราชการ หรือประกอบอาชีพอยู่ในพื้นที่อำเภอมาอย่างต่อเนื่องยาวนานจนถึงปัจจุบัน หลายคนเป็นผู้ที่บรรพบุรุษอยู่ในอำเภอนั้นเกิดที่อำเภอนั้น มีภูมิสำเนาในอำเภอ หลายคนที่มาตำแหน่งทางการเมือง (เช่น เป็นสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด นายกเทศมนตรี เป็นต้น) และมีคุณงามความดีจนเป็นที่รู้จักและยอมรับในวงกว้าง ได้มีโอกาสเป็นกรรมการและร่วมทำงานกับหลายหน่วยงาน/องค์กร จนมีความรู้กว้างขวาง เป็นผู้ที่มีความสนใจและเห็นคุณค่าและความสำคัญของงานวัฒนธรรมในการสร้างความรัก ความความภูมิใจ และความอยู่ดีมีสุขของชาวอำเภอได้ จึงอาสาสมัครรับผิดชอบการดำเนินงานของสภาวัฒนธรรมอำเภอ โดยอาจจะเริ่มเป็นสมาชิก และได้รับความไว้วางใจให้เป็นประธานสภาวัฒนธรรมในที่สุด แต่ก็มีบางคนที่ได้รับความไว้วางใจจากเครือข่ายภาคีสมาชิกให้เป็นประธานสภาวัฒนธรรมจังหวัดมาตั้งแต่เริ่มจัดตั้ง สภาวัฒนธรรมจังหวัดขึ้นจนถึงปัจจุบัน

ประธานสภาวัฒนธรรมอำเภอ ทุกคน มีคุณลักษณะ ของผู้บริหารงานวัฒนธรรม กล่าวคือ ๑) เป็นผู้ที่สามารถประสานและขอความร่วมมือจากหน่วยงานและองค์กรต่างๆ ๒) เป็นผู้ที่สามารถระดมความคิด ความรู้ และทรัพยากรมาใช้ในการดำเนินงานวัฒนธรรมได้ ๓) เป็นผู้ทำงานด้วยความเสียสละ ๔) เป็นผู้ที่มีความตั้งใจจริงในการทำงานวัฒนธรรม ๕) เป็นผู้มีความคิดริเริ่มในการทำงานวัฒนธรรม ๖) เป็นผู้ที่ได้รับการยอมรับในคุณงามความดี ๗) เป็นผู้ที่ได้รับการเคารพยกย่องจากประชาชน ๘) มีความรู้ความเข้าใจเรื่องวัฒนธรรมเป็นอย่างดี ๙) มีความรู้/มีเจตคติที่ดีและเห็นคุณค่างานวัฒนธรรมเป็นอย่างดี และมีความรู้ ความสามารถในการบริหารงานวัฒนธรรม

๒) ปัจจัยองค์กร

(๑) คณะกรรมการบริหารสภาวัฒนธรรม อำเภอ และวัฒนธรรมอำเภอในฐานะเลขาธิการคณะกรรมการบริหาร

สภาวัฒนธรรมอำเภอทุกแห่งมีคณะกรรมการบริหารสภาที่มาจากการเลือกตั้งจากกลุ่มเครือข่ายภาคีสมาชิกทั้ง ๕ กลุ่ม โดยมีประธานสภาวัฒนธรรม มีรองประธานสภา ๒-๓ คน มีกรรมการจากประธานสภาวัฒนธรรมตำบลทุกตำบล กรรมการจากเครือข่ายทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน ภาควิชาการ ภาคธุรกิจ ผู้นำทางศาสนา ผู้ทรง ภูมิปัญญา และปราชญ์ท้องถิ่น โดยมีวัฒนธรรมอำเภอปฏิบัติหน้าที่กรรมการและเลขาธิการคณะกรรมการบริหาร

คณะกรรมการบริหารสภาวัฒนธรรมอำเภอ และตำบลต่างๆ ทำงานอย่างจริงจัง ด้วยความทุ่มเท มีการขยายเครือข่ายภาคีสมาชิกออกไปอย่างกว้างขวางและเชื่อมโยงกัน มีการขยายเครือข่ายภาคีสมาชิกออกไปทั้งแนวตั้งและแนวนอน จนสามารถถักทอกันได้อย่างแข็งแรง มีการส่งเสริมและสนับสนุนให้เครือข่ายภาคีสมาชิกต่างๆ ได้ประสานเชื่อมโยงกัน เพื่อให้เกิดพลังในการดำเนินงานวัฒนธรรมของท้องถิ่นได้อย่างพร้อมเพรียง และไปในทิศทางเดียวกัน มีประสบการณ์ที่หลากหลาย ที่พร้อมจะร่วมมือร่วมใจกัน มาร่วมกันคิด ร่วมกันทำงาน โดยการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ความคิด ประสบการณ์ จนก่อให้เกิดการพัฒนาการเรียนรู้และการดำเนินงานวัฒนธรรมของ อำเภอ และตำบลต่างๆ ด้วยความรัก ความเอื้ออาทร และการยอมรับนับถือซึ่งกันและกัน ซึ่งเป็นจุดเริ่มต้น ที่

มีคุณค่าและมีประโยชน์อย่างยิ่งในการดำเนินงานวัฒนธรรม จนสามารถทำให้สภาวัฒนธรรม อำเภอ และตำบลต่างๆ เป็นศูนย์กลางในการแลกเปลี่ยนความรู้ ประสบการณ์ และแนวคิดในการดำเนินงาน วัฒนธรรม รวมทั้งเชื่อมโยงกันเป็นเครือข่ายการดำเนินงานวัฒนธรรม ส่งเสริม สนับสนุน พัฒนาการ ดำเนินงานวัฒนธรรมร่วมกับองค์กรภาคีและเครือข่ายวัฒนธรรม ระดมทรัพยากร บุคลากร และสรรพ กำลังต่างๆ จากหน่วยงานและองค์กรต่างๆ เพื่อการดำเนินงานวัฒนธรรม ส่งเสริม สนับสนุนการจัด กิจกรรมขององค์กรภาคีและเครือข่ายวัฒนธรรมต่างๆ เพื่อการอนุรักษ์วัฒนธรรม การฟื้นฟูวัฒนธรรม การพัฒนาวัฒนธรรม การสร้างสรรค์วัฒนธรรม การเผยแพร่วัฒนธรรม การแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม การสืบทอดวัฒนธรรม และการเฝ้าระวังทางวัฒนธรรม เผยแพร่ประชาสัมพันธ์กิจกรรม และผลการ ดำเนินงานวัฒนธรรมขององค์กรภาคีและเครือข่ายวัฒนธรรมต่างๆ และดำเนินการอื่นๆ ตามที่ กระทรวงวัฒนธรรม จังหวัด และหน่วยงานอื่นๆ ขอความร่วมมือได้อย่างมีประสิทธิภาพสูง

(๒) เครือข่ายภาคีสมาชิกสภาวัฒนธรรม

สภาวัฒนธรรม อำเภอทุกแห่ง มีเครือข่ายภาคีสมาชิกที่มาจากผู้แทน เครือข่ายต่างๆ ที่มีศักยภาพและประสิทธิภาพ สามารถสร้างและขยายภาคีเครือข่ายวัฒนธรรมทั้งใน ระดับอำเภอและตำบล และการมีส่วนร่วมของประชาชนผู้เป็นเจ้าของวัฒนธรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เครือข่ายวัฒนธรรมทุกระดับที่ได้ผนึกกำลังทำงานประสานกันอย่างสอดคล้อง ถักทอประสานโยงใย ยึดเหนี่ยวกันอย่างเหนียวแน่น ทั้งสภาวัฒนธรรมจังหวัด สภาวัฒนธรรมอำเภอ และสภาวัฒนธรรม ตำบลทุกแห่ง ซึ่งได้ก่อให้เกิดการขับเคลื่อน ผลักดันการดำเนินงานวัฒนธรรมของท้องถิ่นอย่างต่อเนื่องและยั่งยืนตลอดมา

- เครือข่ายภาคีสมาชิกสภาวัฒนธรรมที่มาจากองค์กรภาครัฐ (หน่วยงานราชการ หน่วยงานรัฐวิสาหกิจ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และองค์กรภาครัฐอื่นๆ)
- เครือข่ายภาคีสมาชิกสภาวัฒนธรรมที่มาจากองค์กร สาธารณประโยชน์ (สมาคม/มูลนิธิ องค์กรสาธารณประโยชน์ องค์กรพัฒนาเอกชน องค์กรสื่อมวลชน และองค์กรการกุศล ชมรม กลุ่ม และอื่นๆ) ได้แก่ สภาวัฒนธรรมตำบลทุกตำบล เป็นต้น
- เครือข่ายภาคีสมาชิกสภาวัฒนธรรมที่มาจากองค์กรชุมชน (องค์กร วิชาชีพ วัด มัสยิด โบสถ์ กลุ่มอาสาสมัคร/จิตอาสา และกลุ่มที่รวมตัวตามธรรมชาติในลักษณะต่างๆ)
- เครือข่ายภาคีสมาชิกสภาวัฒนธรรมที่มาจากองค์กรธุรกิจ (สภา/ หอการค้า/ชมรม/สมาคมทางธุรกิจ บริษัท ห้าง ร้าน ธนาคาร โรงแรม และอื่นๆ และสหกรณ์ หรือ องค์กรธุรกิจรูปแบบอื่นๆ)
- เครือข่ายภาคีสมาชิกสภาวัฒนธรรมที่มาจากองค์กรวิชาการ (โรงเรียน/สถาบันการศึกษา ศูนย์วัฒนธรรม หอวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ประชาชนชาวบ้าน และอื่นๆ และองค์กรวิชาการอื่นๆ)

(๓) ธรรมนูญสภาวัฒนธรรมอำเภอทุกแห่งเป็นธรรมนูญที่เกิดจากการมีส่วนร่วมของเครือข่ายภาคีสมาชิก ยึดหลักคุณธรรมจริยธรรม มีความโปร่งใส ตรวจสอบได้เป็นไปตามหลัก นิติธรรม ยึดหลักความรับผิดชอบ ได้เผยแพร่ไปยังเครือข่ายภาคีสมาชิกอย่างกว้างขวางและทั่วถึง ผู้แทนเครือข่ายภาคีสมาชิกยอมรับ และปฏิบัติตาม และสภาวัฒนธรรมอำเภอได้ปฏิบัติตามธรรมนูญ ของสภาวัฒนธรรมอย่างเคร่งครัด

(๔) การประชุมสภาวัฒนธรรมอำเภอ

สภาวัฒนธรรมอำเภอทุกแห่งจัดให้มีการประชุมคณะกรรมการบริหารเป็นประจำ โดยมีกรรมการมาประชุมกันอย่างพร้อมเพรียง เป็นไปตามธรรมนูญสภาวัฒนธรรม มีการกำหนดและพิจารณาตามระเบียบวาระการประชุม ด้วยความโปร่งใส ตรวจสอบได้ เป็นธรรม มีประสิทธิภาพ และมติการประชุมสามารถนำไปสู่การปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ

(๕) การพัฒนาสภาวัฒนธรรมอำเภอ

สภาวัฒนธรรมอำเภอส่วนใหญ่จัดให้มีการพัฒนาสภาวัฒนธรรมอำเภออย่างสม่ำเสมอ โดยส่วนใหญ่ร่วมดำเนินการกับสภาวัฒนธรรมจังหวัด กล่าวคือ มีการสร้างความรู้ความเข้าใจจนเกิดการเห็นคุณค่าและความสำคัญของงานวัฒนธรรม การส่งเสริมสนับสนุนให้เกิดการรวมตัวกันดำเนินกิจกรรมวัฒนธรรมตามความถนัด ความสามารถอย่างอิสระและหลากหลาย การเปิดโอกาสโดยจัดเวทีจัดช่องทางให้ภาคีสมาชิกสามารถติดต่อสื่อสารให้เข้าใจร่วมกันได้ ให้มีความสำคัญกับภูมิปัญญาท้องถิ่น โดยจัดให้มีการศึกษา ค้นคว้า รวบรวมภูมิปัญญา ตลอดจนนำออกเผยแพร่และถ่ายทอด จัดให้มีการศึกษาวัฒนธรรมต่างๆ แล้วนำมาเผยแพร่แลกเปลี่ยนกัน จัดให้มีการศึกษาวัฒนธรรมที่ไหลบ่าตามกระแสโลกาภิวัตน์เพื่อให้รู้เท่าทัน มีการเลือกสรรกลั่นกรองวัฒนธรรมวัฒนธรรมต่างๆ ทั้งภูมิปัญญาดั้งเดิมและวัฒนธรรมใหม่ๆ ด้วยเหตุผลอย่างรอบคอบ เพื่อให้เอื้อประโยชน์ซึ่งกันและกันอย่างมากที่สุด มีการส่งเสริมสนับสนุนให้มีการจัดกิจกรรมทางวัฒนธรรมอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้ภาคีเครือข่ายเกิดการเรียนรู้จากการจัดกิจกรรมร่วมกัน จัดให้ภาคีสมาชิกและประชาชนมีโอกาสแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน ทั้งในรูปแบบที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ เช่น การเสวนา พบปะ พูดคุย กันตามโอกาสที่เหมาะสม จัดให้ภาคีสมาชิกมีการศึกษาดูงานการดำเนินงานวัฒนธรรม เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน และมีการจัดทำสื่อของสภาวัฒนธรรม และใช้สื่อสารมวลชนของท้องถิ่น เช่น หนังสือพิมพ์ วิทยุท้องถิ่น มาใช้สร้างความรู้ความเข้าใจในการดำเนินงานวัฒนธรรม

การดำเนินงานของสภาวัฒนธรรมอำเภอ ทุกแห่ง เป็นการ “ระเบิดจากข้างใน” ของปัจจัยภายในของสภาวัฒนธรรมอำเภอเอง ซึ่งได้ส่งผลให้สภาวัฒนธรรม อำเภอเป็นศูนย์กลางในการแลกเปลี่ยนความรู้ ประสบการณ์ และแนวคิดในการดำเนินงานวัฒนธรรม รวมทั้งเชื่อมโยงกันเป็นเครือข่ายการดำเนินงานวัฒนธรรม ส่งเสริม สนับสนุน พัฒนาการดำเนินงานวัฒนธรรมร่วมกับองค์กรภาคีและเครือข่ายวัฒนธรรม ระดมทรัพยากร บุคลากร และสรรพกำลังต่างๆ จากหน่วยงานและองค์กรต่างๆ เพื่อการดำเนินงานวัฒนธรรม ส่งเสริม สนับสนุนการจัดกิจกรรมขององค์กรภาคีและเครือข่ายวัฒนธรรมต่างๆ เพื่อการอนุรักษ์วัฒนธรรม การฟื้นฟูวัฒนธรรม การพัฒนาวัฒนธรรม การสร้างสรรค์วัฒนธรรม การเผยแพร่วัฒนธรรม การแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม การสืบทอดวัฒนธรรม และการเฝ้าระวังทางวัฒนธรรม เผยแพร่ประชาสัมพันธ์กิจกรรม และผลการดำเนินงานวัฒนธรรมขององค์กรภาคีและเครือข่ายวัฒนธรรมต่างๆ และดำเนินการอื่นๆ ตามที่กระทรวงวัฒนธรรม จังหวัด และหน่วยงานอื่นๆ ขอความร่วมมือ ได้อย่างมีประสิทธิภาพสูง ดังนั้น ปัจจัยภายในสภาวัฒนธรรมอำเภอจึงเป็นแกนกลางสำคัญ (ไข่มุก) ของการดำเนินงานของสภาวัฒนธรรมอำเภอ ดังภาพ ๔๒

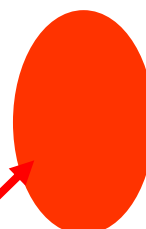
ดำเนินงานวัฒนธรรมตาม
หน้าที่ความรับผิดชอบได้
[สามารถพัฒนาสังคมที่
สมดุลและยั่งยืนเพื่อ
ประโยชน์สุขของประชาชนใน
อำเภอโดยรวม]

ระเบิดจากข้างใน
[ร่วมมือ/ร่วมใจ/คิด/ทำงาน/
แลกเปลี่ยนเรียนรู้/พัฒนา/
ดำเนินงานวัฒนธรรม ด้วย
ความรัก/เอื้ออาทร/ยอมรับนับ
ถือซึ่งกันและกัน]

คณะกรรมการบริหาร
สภาวัฒนธรรมอำเภอ
[ประธาน คณะกรรมการบริการ
ภาคีเครือข่ายสมาชิก และ
วัฒนธรรมอำเภอในฐานะ
เลขาธิการ]

ภาพ ๔๒ ปัจจัยภายในสภาวัฒนธรรมอำเภอที่เป็นแกนกลางสำคัญ (สีแดง) ในการดำเนินงาน
ของสภาวัฒนธรรมอำเภอ

๒.๓.๒ ปัจจัยภายนอกสภาวัฒนธรรมอำเภอ

๑) ทูตทางวัฒนธรรมของอำเภอ

ทุกอำเภอมีประวัติศาสตร์ มีมรดกทางวัฒนธรรมและภูมิปัญญาจำนวนมาก ซึ่งเป็นทุนทางวัฒนธรรมที่เอื้อต่อการดำเนินงานของสภาวัฒนธรรม อำเภอ ดังนั้น ทุนทางวัฒนธรรมของอำเภอจึงมีส่วนสนับสนุนอย่างสำคัญในการส่งเสริม/สนับสนุนและกระตุ้นให้สภาวัฒนธรรมอำเภอสามารถดำเนินการตามหน้าที่ความรับผิดชอบได้อย่างมีประสิทธิภาพจนสามารถบรรลุ วัตถุประสงค์ของการจัดตั้งสภาวัฒนธรรม และเป็นกระบวนการพัฒนาการเรียนรู้ในการดำเนินงานวัฒนธรรมของท้องถิ่นอย่างแท้จริง เพื่อผลในการพัฒนาสังคมที่สมดุลและยั่งยืนเพื่อประโยชน์สุขของท้องถิ่นและของประชาชนในอำเภอโดยรวม

๒) การได้รับการสนับสนุนจากพื้นที่/ท้องถิ่น

(๑) ด้านงบประมาณ

สภาวัฒนธรรมอำเภอทุกแห่งได้รับการสนับสนุนงบประมาณจากพื้นที่/ท้องถิ่นอย่างต่อเนื่อง

(๒) ด้านวิชาการ

สภาวัฒนธรรม อำเภอทุกได้รับการสนับสนุนด้านวิชาการจากพื้นที่ / ท้องถิ่นมาอย่างต่อเนื่องมาตั้งแต่เริ่มจัดตั้งสภาวัฒนธรรม อำเภอขึ้นจนถึงปัจจุบัน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง

จากเครือข่ายทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน ภาควิชาการ ภาคธุรกิจ ผู้นำทางศาสนา ผู้ทรงภูมิปัญญา และ ประชาชนท้องถิ่น

(๓) ด้านบุคลากร

สภาวัฒนธรรม อำเภอทุกแห่งได้รับการสนับสนุนบุคลากรจากพื้นที่ / ท้องถิ่นมาอย่างต่อเนื่องมาตั้งแต่เริ่มจัดตั้งสภาวัฒนธรรมอำเภอขึ้นจนถึงปัจจุบัน

(๔) ด้านการบริหารจัดการ

สภาวัฒนธรรมอำเภอทุกแห่งได้รับการสนับสนุน การบริหารจัดการ จาก พื้นที่/ท้องถิ่นมาอย่างต่อเนื่องมาตั้งแต่เริ่มจัดตั้งสภาวัฒนธรรมอำเภอขึ้นจนถึงปัจจุบัน

๓) การได้รับการสนับสนุนจากกระทรวงวัฒนธรรมและกรมส่งเสริมวัฒนธรรม

(๑) ด้านงบประมาณ

สภา วัฒนธรรม อำเภอ ทุกแห่ง ได้รับการสนับสนุนงบประมาณจาก กระทรวงวัฒนธรรมและกรมส่งเสริมวัฒนธรรม มาอย่างต่อเนื่องมาตั้งแต่เริ่มจัดตั้งสภาวัฒนธรรม อำเภอขึ้นจนถึงปัจจุบัน ทั้งที่เป็นงบประมาณที่จัดสรรให้เป็นรายปี (ทั้งที่เป็นงบประจำและโครงการ พิเศษ) และเงินกองทุนส่งเสริมงานวัฒนธรรมจังหวัด

(๒) ด้านวิชาการ

สภาวัฒนธรรม อำเภอ ทุกแห่ง ได้รับการสนับสนุนด้านวิชาการจาก กระทรวงวัฒนธรรมและกรมส่งเสริมวัฒนธรรม มาอย่างต่อเนื่องมาตั้งแต่เริ่มจัดตั้งสภาวัฒนธรรม อำเภอขึ้นจนถึงปัจจุบัน

(๓) ด้านบุคลากร

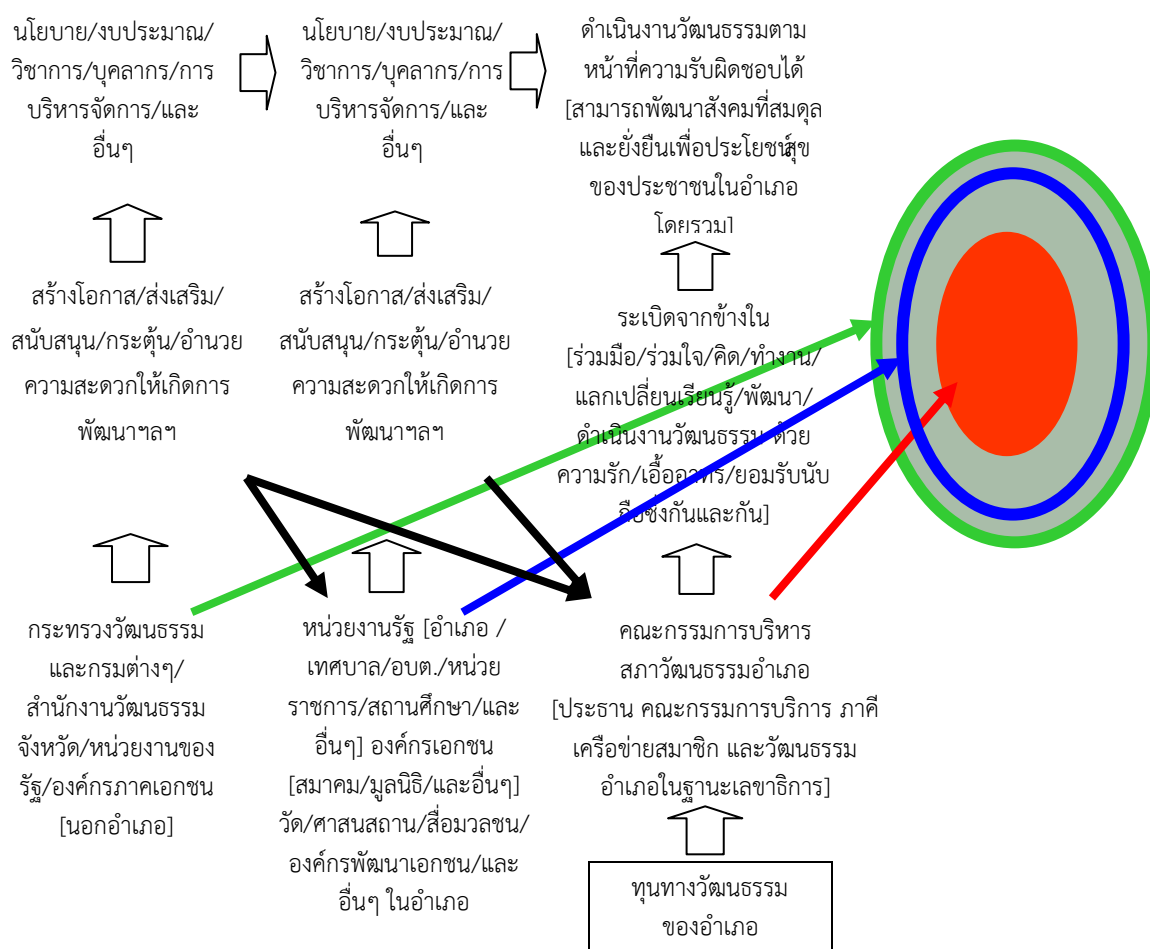
สภาวัฒนธรรมอำเภอทุกแห่งได้รับการสนับสนุนบุคลากรจาก กระทรวง วัฒนธรรมและกรมส่งเสริมวัฒนธรรมมาอย่างต่อเนื่องมาตั้งแต่เริ่มจัดตั้งสภาวัฒนธรรมอำเภอขึ้นจนถึง ปัจจุบัน

(๔) ด้านการบริหารจัดการ

สภาวัฒนธรรมอำเภอทุกแห่งได้รับการสนับสนุน การบริหารจัดการ จาก กระทรวงวัฒนธรรม และกรมส่งเสริมวัฒนธรรม มาอย่างต่อเนื่องมาตั้งแต่เริ่มจัดตั้งสภาวัฒนธรรม อำเภอขึ้นจนถึงปัจจุบัน

นอกจากการดำเนินงานของสภาวัฒนธรรมอำเภอจะ เป็นการ “ระเบิดจากข้างใน” ของปัจจัยภายในของสภาวัฒนธรรม อำเภอเองแล้ว ปัจจัยภายนอกสภาวัฒนธรรม อำเภอ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการ เห็นคุณค่าและความสำคัญของทุนทางวัฒนธรรมของ อำเภอและท้องถิ่นต่างๆ และท้องที่ /ท้องถิ่น และหน่วยงาน /องค์กรต่างๆ ก็มีส่วนอย่างสำคัญยิ่งในการทำหน้าที่ส่งเสริม สนับสนุน กระตุ้น สร้างโอกาส และอื่นๆ ทั้งในส่วนของกำหนดยุทธศาสตร์ การสนับสนุนงบประมาณ วิชาการ บุคลากร การ บริหารจัดการ และอื่นๆ ซึ่งได้ส่งผลให้สภาวัฒนธรรม อำเภอเป็นศูนย์กลางใน การแลกเปลี่ยนความรู้ ประสบการณ์ และแนวคิดในการดำเนินงานวัฒนธรรม รวมทั้งเชื่อมโยงกันเป็น เครือข่ายการดำเนินงานวัฒนธรรม ส่งเสริม สนับสนุน พัฒนาการดำเนินงานวัฒนธรรมร่วมกับองค์กร ภาคีและเครือข่าย วัฒนธรรม วัฒนธรรม วัฒนธรรม บุคลากร และสรรพกำลังต่างๆ จากหน่วยงานและ องค์กรต่างๆ เพื่อการดำเนินงานวัฒนธรรม ส่งเสริม สนับสนุนการจัดกิจกรรมขององค์กรภาคีและ

เครือข่ายวัฒนธรรมต่างๆ เพื่อการอนุรักษ์วัฒนธรรม การฟื้นฟูวัฒนธรรม การพัฒนาวัฒนธรรม การสร้างสรรค์วัฒนธรรม การเผยแพร่วัฒนธรรม การแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม การสืบทอดวัฒนธรรม และการเฝ้าระวังทางวัฒนธรรม เผยแพร่ประชาสัมพันธ์กิจกรรม และผลการดำเนินงานวัฒนธรรมขององค์กรภาคีและเครือข่ายวัฒนธรรมต่างๆ และดำเนินการอื่นๆ ตามที่กระทรวงวัฒนธรรม จังหวัด และหน่วยงานอื่นๆ ขอความร่วมมือ ได้อย่างมีประสิทธิภาพสูง ดังนั้น ปัจจัยภายนอกสภาวะวัฒนธรรมอำเภอจึงเป็นพี่เลี้ยงที่ทำหน้าที่ส่งเสริม สนับสนุน กระตุ้น สร้างโอกาส ประคับประคอง โอบอุ้ม และอื่นๆ (ไข่ขาวและเปลือกไข่) ของการดำเนินงานของสภาวะวัฒนธรรมอำเภอ ดังภาพ ๔๓

ภาพ ๔๓ ปัจจัยภายนอกสภาวะวัฒนธรรมอำเภอที่มีส่วนอย่างสำคัญยิ่งในการทำหน้าที่ส่งเสริมสนับสนุน กระตุ้น สร้างโอกาส และอื่นๆ (ไข่ขาวและเปลือกไข่) ในการดำเนินงานของสภาวะวัฒนธรรมอำเภอ

๓. สภาวัฒนธรรมตำบล

๓.๑ สภาวัฒนธรรมตำบลทุกแห่งมีสภาพการณ์และบทเรี ยนการดำเนินงาน ตั้งแต่เริ่มจัดตั้งถึงปัจจุบัน ที่ได้ดำเนินการอยู่จริงทั้งที่ดำเนินการผ่านมาแล้วและกำลังดำเนินการอยู่

๓.๑.๑ มีการวิจัยวัฒนธรรม คือ มีการสำรวจ ศึกษา สังเคราะห์ และวิเคราะห์ข้อมูลต่างๆ เพื่อประโยชน์ในทางวัฒนธรรม

๓.๑.๒ สภาวัฒนธรรม มีการพิทักษ์รักษาและธำรงไว้ซึ่งวัฒนธรรมทั้งที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม

๓.๑.๓ มีการเลือกสรรวัฒนธรรมที่สูญหายหรือกำลังเสื่อมสลายมาทำให้มีความหมายและมีความสำคัญ

๓.๑.๔ มีการริเริ่มสร้างสรรค์ และปรับปรุงเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมให้เหมาะสมกับยุคสมัย โดยยังคงรักษาไว้ซึ่งเอกลักษณ์ความเป็นไทย

๓.๑.๕ มีการถ่ายทอดวัฒนธรรม โดยนำวัฒนธรรมที่ผ่านการเลือกสรรกลั่นกรองแล้วไปใช้ในกระบวนการให้การศึกษา

๓.๑.๖ มีการสนับสนุนให้บุคคลหรือหน่วยงานสามารถจัดกิจกรรมวัฒนธรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

๓.๑.๗ มีการส่งเสริมสนับสนุนให้บุคคลที่มีความรู้ความสามารถพิเศษทางวัฒนธรรมได้มีโอกาสแสดงออกและพัฒนาความรู้ความสามารถอย่างเต็มศักยภาพ

๓.๑.๘ มีการส่งเสริมสนับสนุนให้บุคคลและหน่วยงานต่างๆ ทั้งในระดับท้องถิ่นระดับชาติและระดับนานาชาติ ได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม เพื่อเสริมสร้างความเข้าใจอันดีต่อกัน

๓.๑.๙ มีการจัดเก็บ วิเคราะห์ ตีความหมายความรู้ทางวัฒนธรรม เพื่อป้องกันแก้ไขปัญหาด้านวัฒนธรรม หรือเฝ้าระวังและแก้ไขปัญหาการเบี่ยงเบนทางวัฒนธรรม

๓.๒ สภาวัฒนธรรมตำบลทุกแห่งสามารถบรรลุวัตถุประสงค์การตั้งสภาวัฒนธรรม โดยสามารถทำได้

๓.๒.๑ เกิดการรวมตัวจัดตั้งองค์กรชุมชนของประชาชนในท้องถิ่น เพื่อดำเนินกิจการทางวัฒนธรรมให้นำไปสู่การแก้ไขปัญหาและพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง

๓.๒.๒ เกิดการรวมพลังระหว่างองค์กร ชุมชน ในท้องถิ่นต่างๆ เข้าด้วยกันในลักษณะของเครือข่ายทางวัฒนธรรมที่มีการติดต่อสื่อสาร พบปะ แลกเปลี่ยนข่าวสารข้อมูล ตลอดจนแลกเปลี่ยนทรัพยากรต่างๆ ซึ่งกันและกัน ระหว่างเครือข่ายอย่างกว้างขวาง

๓.๒.๓ เกิดการระดมสรรพกำลังในระดับจังหวัด อำเภอ ตำบลเพื่อขับเคลื่อนผลักดันการดำเนินงานวัฒนธรรมในตำบลให้สามารถดำเนินงานวัฒนธรรมของท้องถิ่นได้อย่างต่อเนื่องและยั่งยืนสืบไป

๓.๒.๔ เกิดวัฒนธรรมประชาธิปไตยในระดับท้องถิ่น ให้ชุมชนท้องถิ่นเข้มแข็งและจะนำไปสู่ความมั่นคงของประเทศชาติในที่สุด

๓.๒.๕ เกิดหน่วยงานด้านวัฒนธรรมของประชาชนในท้องถิ่นที่เชื่อมประสานกับหน่วยงานภาครัฐได้อย่างใกล้ชิดและมีประสิทธิภาพ

๓.๓ ปัจจัยที่เอื้อต่อการดำเนินงานของสภาวัฒนธรรมตำบล

๓.๓.๑ ปัจจัยภายในสภาวัฒนธรรมตำบล

๑) ปัจจัยบุคคล: ประธานสภาวัฒนธรรมตำบล

ประธานสภาวัฒนธรรมตำบลทุกคนเป็นผู้ที่ทำงาน/รับราชการ หรือประกอบอาชีพอยู่ในพื้นที่ตำบลมาอย่างต่อเนื่องยาวนานจนถึงปัจจุบัน หลายคนเป็นผู้ที่บรรพบุรุษอยู่ในตำบลนั้น เกิดที่อำเภอนั้น มีภูมิลำเนาในตำบล หลายคนที่มาตำแหน่งทางการเมืองหรือการปกครอง (เช่น เป็นนายกองค์การบริหารส่วนตำบล กำนัน เป็นต้น) และมีคุณงามความดีจนเป็นที่รู้จักและยอมรับในวงกว้าง ได้มีโอกาสเป็นกรรมการและร่วมทำงานกับหลายหน่วยงาน/องค์กร จนมีความรู้กว้างขวาง เป็นผู้ที่มีความสนใจและเห็นคุณค่าและความสำคัญของงานวัฒนธรรมในการสร้างความรัก ความความภูมิใจ และความอยู่ดีมีสุขของชาวบ้านถิ่นได้ จนได้รับการยอมรับให้ มีความสนใจและเห็นคุณค่าและความสำคัญของงานวัฒนธรรมในการสร้างความรัก ความความภูมิใจ และความอยู่ดีมีสุขของประชาชนในตำบลได้ จึงอาจารับผิดชอบการดำเนินงานของสภาวัฒนธรรมตำบล

ประธานสภาวัฒนธรรมตำบล ทุกคน มีคุณลักษณะ ของผู้บริหารงานวัฒนธรรม กล่าวคือ ๑) เป็นผู้ที่สามารถประสานและขอความร่วมมือจากหน่วยงานและองค์กรต่างๆ ๒) เป็นผู้ที่สามารถระดมความคิด ความรู้ และทรัพยากรมาใช้ในการดำเนินงานวัฒนธรรมได้ ๓) เป็นผู้ทำงานด้วยความเสียสละ ๔) เป็นผู้ที่มีความตั้งใจจริงในการทำงานวัฒนธรรม ๕) เป็นผู้มีความคิดริเริ่มในการทำงานวัฒนธรรม ๖) เป็นผู้ที่ได้รับการยอมรับ ในคุณงามความดี ๗) เป็นผู้ที่ได้รับการเคารพยกย่องจากประชาชน ๘) มีความรู้ความเข้าใจเรื่องวัฒนธรรมเป็นอย่างดี ๙) มีความรู้/มีเจตคติที่ดีและเห็นคุณค่างานวัฒนธรรมเป็นอย่างดี และมีความรู้ ความสามารถในการบริหารงานวัฒนธรรม

๒) ปัจจัยองค์กร

(๑) คณะกรรมการบริหารสภาวัฒนธรรม ตำบล และวัฒนธรรมอำเภอในฐานะเลขาธิการคณะกรรมการบริหาร

สภาวัฒนธรรมตำบล ทุกแห่งมีคณะกรรมการบริหารสภาที่มาจากการเลือกตั้งจากกลุ่มเครือข่ายภาคีสมาชิกทั้ง ๕ กลุ่ม โดยส่วนใหญ่มีเจ้าอาวาสวัดเป็นกรรมการกิตติมศักดิ์ โดยมีประธานสภา มีรองประธานสภา ๒-๓ คน คณะกรรมการประกอบด้วยกรรมการจากเครือข่ายทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน ภาควิชาการ ภาคธุรกิจ ผู้นำทางศาสนา ผู้ทรงภูมิปัญญา และปราชญ์ท้องถิ่น

คณะกรรมการบริหารสภาวัฒนธรรมตำบล ทุกแห่งทำงานอย่างจริงจังด้วยความทุ่มเท มีการขยายเครือข่ายภาคีสมาชิกออกไปอย่าง กว้างขวางและเชื่อมโยงกัน มีการขยายเครือข่ายภาคีสมาชิกออกไปทั้งแนวตั้งและแนวนอน จนสามารถถักทอกันได้อย่างแข็งแรง มีการส่งเสริมและสนับสนุนให้เครือข่ายภาคีสมาชิกต่างๆ ได้ประสานเชื่อมโยงกัน เพื่อให้เกิดพลังในการดำเนินงานวัฒนธรรมของท้องถิ่นได้อย่างพร้อมเพรียง แล ะไปในทิศทางเดียวกัน มีประสบการณ์ที่หลากหลาย ที่พร้อมจะร่วมมือร่วมใจกัน มาร่วมกันคิด ร่วมกันทำงาน โดยการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ความคิด ประสบการณ์ จนก่อให้เกิดการพัฒนาการเรียนรู้และการดำเนินงานวัฒนธรรมของ ตำบล ด้วยความรัก ความเอื้ออาทร และการยอมรับนับถือซึ่งกันและ กัน ซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นที่มีคุณค่าและมีประโยชน์อย่างยิ่งในการดำเนินงานวัฒนธรรม จนสามารถทำให้สภาวัฒนธรรมตำบลเป็นศูนย์กลางในการแลกเปลี่ยนความรู้ ประสบการณ์ และแนวคิดในการดำเนินงานวัฒนธรรม รวมทั้งเชื่อมโยงกันเป็น

เครือข่ายการดำเนินงานวัฒนธรรม ส่งเสริม สนับสนุน พัฒนาการดำเนินงานวัฒนธรรมร่วมกับองค์กร ภาครัฐและเครือข่ายวัฒนธรรม ระดมทรัพยากร บุคลากร และสรรพกำลังต่างๆ จากหน่วยงานและ องค์กรต่างๆ เพื่อการดำเนินงานวัฒนธรรม ส่งเสริม สนับสนุนการจัดกิจกรรมขององค์กรภาครัฐและ เครือข่ายวัฒนธรรมต่างๆ เพื่อการอนุรักษ์วัฒนธรรม การฟื้นฟูวัฒนธรรม การพัฒนาวัฒนธรรม การ สร้างสรรค์วัฒนธรรม การเผยแพร่วัฒนธรรม การแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม การสืบทอดวัฒนธรรม และ การเฝ้าระวังทางวัฒนธรรม เผยแพร่ประชาสัมพันธ์กิจกรรม และผลการดำเนินงานวัฒนธรรมของ องค์กรภาครัฐและเครือข่ายวัฒนธรรมต่างๆ และดำเนินการอื่นๆ ตามที่กระทรวง วัฒนธรรม จังหวัด อำเภอบึงสามพัน และหน่วยงานอื่นๆ ขอความร่วมมือได้อย่างมีประสิทธิภาพสูง

(๒) เครือข่ายภาคีสมาชิกสภาวัฒนธรรม

สภาวัฒนธรรม ตำบลทุกแห่ง มีเครือข่ายภาคีสมาชิกที่มาจากผู้แทน เครือข่ายต่างๆ และศักยภาพและประสิทธิภาพของชาวบ้านและองค์กรเครือข่ายวัฒนธรรมในตำบล นี้เป็นปัจจัยที่ส่งผลให้การดำเนินงานวัฒนธรรมของตำบลประสบผลสำเร็จ การสร้างและขยายภาคี เครือข่ายวัฒนธรรมในระดับตำบล และการมีส่วนร่วมของประชาชนผู้เป็นเจ้าของวัฒนธรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งเครือข่ายวัฒนธรรมทุกระดับที่ได้ผนึกกำลังทำงานประสานกันอย่าง สอดคล้อง ถัก ทอประสานโยงใยยึดเหนี่ยวกันอย่างเหนียวแน่น ซึ่งได้ก่อให้เกิดการขับเคลื่อน ผลักดันการดำเนินงาน วัฒนธรรมของท้องถิ่นอย่างต่อเนื่องและยั่งยืนตลอดมา

- เครือข่ายภาคีสมาชิกสภาวัฒนธรรมที่มาจากองค์กรภาครัฐ

(หน่วยงานราชการ องค์กรการบริหารส่วนตำบล และองค์กรภาครัฐอื่นๆ)

- เครือข่ายภาคีสมาชิกสภาวัฒนธรรมที่มาจากองค์กร

สาธารณประโยชน์

- เครือข่ายภาคีสมาชิกสภาวัฒนธรรมที่มาจากองค์กรชุมชน (องค์กร วิชาชีพ องค์กรศาสนา กลุ่มอาสาสมัคร/จิตอาสา และกลุ่มที่รวมตัวตามธรรมชาติในลักษณะต่างๆ) ได้แก่ วัดในตำบลทุกวัด เป็นต้น

- เครือข่ายภาคีสมาชิกสภาวัฒนธรรมที่มาจากองค์กรธุรกิจ

- เครือข่ายภาคีสมาชิกสภาวัฒนธรรมที่มาจากองค์กรวิชาการ

(โรงเรียนในตำบลทุกโรงเรียน ภูมิปัญญาท้องถิ่น ประชาชนชาวบ้าน และอื่นๆ)

(๓) ธรรมนูญสภาวัฒนธรรมตำบลทุกแห่งเป็นธรรมนูญที่เกิดจากการมีส่วนร่วมของเครือข่ายภาคีสมาชิก ยึดหลักคุณธรรมจริยธรรม มีความโปร่งใส ตรวจสอบได้เป็นไปตามหลัก นิติธรรม ยึดหลักความรับผิดชอบ ได้เผยแพร่ไปยังเครือข่ายภาคีสมาชิกอย่างกว้างขวางและทั่วถึง ผู้แทนเครือข่ายภาคีสมาชิกยอมรับและปฏิบัติ ตาม และสภาวัฒนธรรมจังหวัดได้ปฏิบัติตามธรรมนูญ ของสภาวัฒนธรรมอย่างเคร่งครัด

(๔) การประชุมสภาวัฒนธรรมตำบล

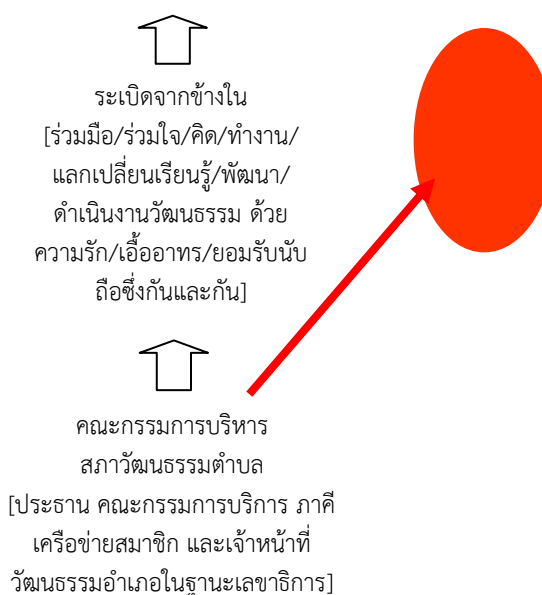
สภาวัฒนธรรม ตำบลทุกแห่ง จัดให้มีการประชุมคณะกรรมการบริหาร เป็นประจำ โดยมีกรรมการมาประชุมกันอย่างพร้อมเพรียง เป็นไปตามธรรมนูญสภาวัฒนธรรม มีการ กำหนดและพิจารณาตามระเบียบวาระการประชุม ด้วยความโปร่งใส ตรวจสอบได้ เป็นธรรม มี ประสิทธิภาพ และมติการประชุมสามารถนำไปสู่การปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ

(๕) การพัฒนาสภาวัฒนธรรมตำบล

สภาวัฒนธรรม ตำบลทุกแห่งจัดให้มีการพัฒนาสภาวัฒนธรรม ตำบลอย่างสม่ำเสมอ โดยส่วนใหญ่ดำเนินการร่วมกับสภาวัฒนธรรมจังหวัด กล่าวคือ มีการสร้างความรู้ความเข้าใจจนเกิดการเห็นคุณค่าและความสำคัญของงานวัฒนธรรม การส่งเสริมสนับสนุนให้เกิดการรวมตัวกันดำเนินกิจกรรมวัฒนธรรมตามความถนัด ความสามารถอย่างอิสระและหลากหลาย การเปิดโอกาสโดยจัดเวทีจัดช่องทางให้ภาคีสมาชิกสามารถติดต่อสื่อสารให้เข้าใจร่วมกันได้ ให้ความสำคัญกับภูมิปัญญาท้องถิ่น โดยจัดให้มีการศึกษา ค้นคว้า รวบรวมภูมิปัญญา ตลอดจนนำออกเผยแพร่และถ่ายทอด จัดให้มีการศึกษาวัฒนธรรมต่างๆ แล้วนำมาเผยแพร่แลกเปลี่ยนกัน จัดให้มีการศึกษาวัฒนธรรมที่ไหลบ่าตามกระแสโลกาภิวัตน์เพื่อให้รู้เท่าทัน มีการเลือกสรรกลั่นกรองวัฒนธรรมวัฒนธรรมต่างๆ ทั้งภูมิปัญญาดั้งเดิมและวัฒนธรรมใหม่ๆ ด้วยเหตุผลอย่างรอบคอบ เพื่อให้เอื้อประโยชน์ซึ่งกันและกันอย่างมากที่สุด มีการส่งเสริมสนับสนุนให้มีการจัดกิจกรรมทางวัฒนธรรมอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้ภาคีเครือข่ายเกิดการเรียนรู้จากการจัดกิจกรรมร่วมกัน จัดให้ภาคีสมาชิกและประชาชนมีโอกาสแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน ทั้งในรูปแบบที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ เช่น การเสวนา พบปะ พูดคุย กันตามโอกาสที่เหมาะสม จัดให้ภาคีสมาชิกมีการศึกษาดูงานการดำเนินงานวัฒนธรรม เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน และมีการจัดทำสื่อของสภาวัฒนธรรม และใช้สื่อสารมวลชนของท้องถิ่น เช่น หนังสือพิมพ์ วิทยุท้องถิ่น มาใช้สร้างความรู้ความเข้าใจในการดำเนินงานวัฒนธรรม

การดำเนินงานของสภาวัฒนธรรมตำบลทุกแห่งเป็นการ “ระเบิดจากข้างใน” ของปัจจัยภายในของสภาวัฒนธรรมตำบลเอง ซึ่งได้ส่งผลให้สภาวัฒนธรรม ตำบลเป็นศูนย์กลางในการแลกเปลี่ยนความรู้ ประสบการณ์ และแนวคิดในการดำเนินงานวัฒนธรรม รวมทั้งเชื่อมโยงกันเป็นเครือข่ายการดำเนินงานวัฒนธรรม ส่งเสริม สนับสนุน พัฒนาการดำเนินงานวัฒนธรรมร่วมกับองค์กรภาคีและเครือข่ายวัฒนธรรม ระดมทรัพยากร บุคลากร และสรรพกำลังต่างๆ จากหน่วยงานและองค์กรต่างๆ เพื่อการดำเนินงานวัฒนธรรม ส่งเสริม สนับสนุนการจัดกิจกรรมขององค์กรภาคีและเครือข่ายวัฒนธรรมต่างๆ เพื่อการอนุรักษ์วัฒนธรรม การฟื้นฟูวัฒนธรรม การพัฒนาวัฒนธรรม การสร้างสรรค์วัฒนธรรม การเผยแพร่วัฒนธรรม การแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม การสืบทอดวัฒนธรรม และการเฝ้าระวังทางวัฒนธรรม เผยแพร่ประชาสัมพันธ์กิจกรรม และผลการดำเนินงานวัฒนธรรมขององค์กรภาคีและเครือข่ายวัฒนธรรมต่างๆ และดำเนินการอื่นๆ ตามที่กระทรวงวัฒนธรรม จังหวัดอำเภอ และหน่วยงานอื่นๆ ขอความร่วมมือ ได้อย่างมีประสิทธิภาพสูง ดังนั้น ปัจจัยภายในสภาวัฒนธรรมตำบลจึงเป็นแกนกลางสำคัญ (ไข่มุก) ของการดำเนินงานของสภาวัฒนธรรม ตำบล ดังภาพ ๔๔

ดำเนินงานวัฒนธรรมตาม
หน้าที่ความรับผิดชอบได้
[สามารถพัฒนาสังคมที่สมดุล
และยั่งยืนเพื่อประโยชน์สุขของ
ชาวตำบลโดยรวม]

ภาพ ๔๔ ปัจจัยภายในสภาวัฒนธรรมตำบลที่เป็นแกนกลางสำคัญ (สีแดง) ในการดำเนินงาน
ของสภาวัฒนธรรมตำบล

๓.๔.๒ ปัจจัยภายนอกสภาวัฒนธรรมตำบล

๑) ทูตทางวัฒนธรรมของตำบล

ทุกตำบลมีมรดกทางวัฒนธรรมและภูมิปัญญาจำนวนมาก ซึ่งเป็น ทูตทางวัฒนธรรมที่เอื้อต่อ การดำเนินงานของสภาวัฒนธรรม ตำบล ดังนั้น ทูตทางวัฒนธรรมของ ตำบลจึงมีส่วนสนับสนุนอย่างสำคัญในการส่งเสริม /สนับสนุน และกระตุ้นให้ สภาวัฒนธรรม ตำบลสามารถ ดำเนินการตามหน้าที่ความรับผิดชอบได้อย่างมีประสิทธิภาพจนสามารถบรรลุ วัตถุประสงค์ ของการจัดตั้งสภาวัฒนธรรม และเป็นกระบวนการพัฒนาการเรียนรู้ในการดำเนินงานวัฒนธรรมของท้องถิ่นอย่างแท้จริง เพื่อผลในการพัฒนาสังคมที่สมดุลและยั่งยืนเพื่อ ประโยชน์สุขของ ท้องถิ่นและของประชาชนในตำบลโดยรวม

๒) การได้รับการสนับสนุนจากพื้นที่/ท้องถิ่น

(๑) ด้านงบประมาณ

สภาวัฒนธรรมตำบลทุกแห่งได้รับการสนับสนุนงบประมาณจากพื้นที่/ท้องถิ่น โดยเฉพาะองค์การบริหารส่วนตำบล/เทศบาลตำบลอย่างต่อเนื่อง

(๒) ด้านวิชาการ

สภาวัฒนธรรมตำบลทุกแห่งได้รับการสนับสนุนด้านวิชาการจากพื้นที่ / ท้องถิ่นมาอย่างต่อเนื่องมาตั้งแต่เริ่มจัดตั้งสภาวัฒนธรรม ตำบลขึ้นจนถึงปัจจุบัน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง จากเครือข่ายทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน ภาควิชาการ ภาคธุรกิจ ผู้นำทางศาสนา ผู้ทรงภูมิปัญญา และ ประชาชนท้องถิ่น

(๓) ด้านบุคลากร

สภาวัฒนธรรม ตำบลทุกแห่งได้รับการสนับสนุนบุคลากรจากพื้นที่ / ท้องถิ่นมาอย่างต่อเนื่องมาตั้งแต่เริ่มจัดตั้งสภาวัฒนธรรมตำบลขึ้นจนถึงปัจจุบัน

(๔) ด้านการบริหารจัดการ

สภาวัฒนธรรมตำบลทุกแห่งได้รับการสนับสนุน การบริหารจัดการ จาก พื้นที่/ท้องถิ่นมาอย่างต่อเนื่องมาตั้งแต่เริ่มจัดตั้งสภาวัฒนธรรมตำบลขึ้นจนถึงปัจจุบัน

๓) การได้รับการสนับสนุนจากกระทรวงวัฒนธรรมและกรมส่งเสริมวัฒนธรรม

(๑) ด้านงบประมาณ

สภาวัฒนธรรม ตำบล ทุกแห่ง ได้รับการสนับสนุนงบประมาณจาก กระทรวงวัฒนธรรมและกรมส่งเสริมวัฒนธรรมมาอย่างต่อเนื่องมาตั้งแต่เริ่มจัดตั้งสภาวัฒนธรรมตำบล ขึ้นจนถึงปัจจุบัน ทั้งที่เป็นงบประมาณที่จัดสรรให้เป็นรายปี (ทั้งที่เป็นงบประจำและโครงการพิเศษ) และเงินกองทุนส่งเสริมงานวัฒนธรรมจังหวัด

(๒) ด้านวิชาการ

สภาวัฒนธรรม ตำบล ทุกแห่ง ได้รับการสนับสนุนด้านวิชาการจาก กระทรวงวัฒนธรรมและกรมส่งเสริมวัฒนธรรมมาอย่างต่อเนื่องมาตั้งแต่เริ่มจัดตั้งสภาวัฒนธรรมตำบล ขึ้นจนถึงปัจจุบัน

(๓) ด้านบุคลากร

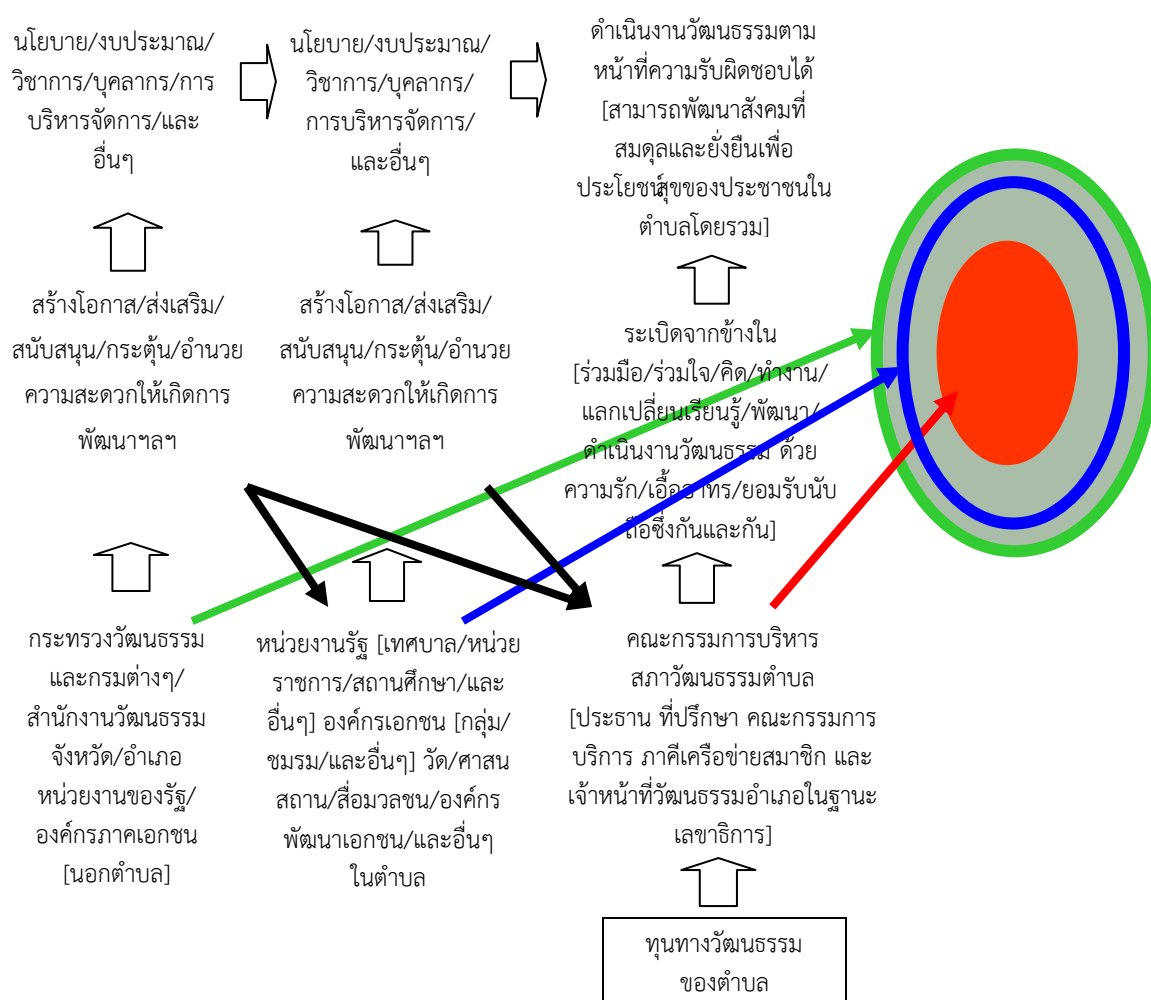
สภาวัฒนธรรมตำบลทุกแห่งได้รับการสนับสนุนบุคลากรจาก กระทรวง วัฒนธรรมและกรมส่งเสริมวัฒนธรรมมาอย่างต่อเนื่องมาตั้งแต่เริ่มจัดตั้งสภาวัฒนธรรม ตำบลขึ้นจนถึง ปัจจุบัน

(๔) ด้านการบริหารจัดการ

สภาวัฒนธรรม ตำบลทุกได้รับการสนับสนุน การบริหารจัดการ จาก กระทรวงวัฒนธรรมและกรมส่งเสริมวัฒนธรรมมาอย่างต่อเนื่องมาตั้งแต่เริ่มจัดตั้งสภาวัฒนธรรมตำบล ขึ้นจนถึงปัจจุบัน

นอกจากการดำเนินงานของสภาวัฒนธรรมตำบลทุกแห่งจะเป็นการ “ระดม จากข้างใน” ของปัจจัยภายในของสภาวัฒนธรรม ตำบลเองแล้ว ปัจจัยภายนอกสภาวัฒนธรรม ตำบล โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเห็นคุณค่าและความสำคัญของทุนทางวัฒนธรรมของ ตำบล และท้องที่/ท้องถิ่น และหน่วยงาน/องค์กรต่างๆ ก็มีส่วนอย่างสำคัญยิ่งในการทำหน้าที่ส่งเสริม สนับสนุน กระตุ้น สร้าง โอกาส และอื่นๆ ทั้งในส่วนของการกำหนดนโยบาย การสนับสนุนงบประมาณ วิชาการ บุคลากร การ บริหารจัดการ และอื่น ๆ ซึ่งได้ส่งผลให้สภาวัฒนธรรม ตำบลเป็นศูนย์กลางในการแลกเปลี่ยนความรู้ ประสบการณ์ และแนวคิดในการดำเนินงานวัฒนธรรม รวมทั้งเชื่อมโยงกันเป็นเครือข่ายการ

ดำเนินงานวัฒนธรรม ส่งเสริม สนับสนุน พัฒนาการดำเนินงานวัฒนธรรมร่วมกับองค์กรภาคีและเครือข่ายวัฒนธรรม ระดมทรัพยากร บุคลากร และสรรพกำลังต่างๆ จากหน่วยงานและองค์กรต่างๆ เพื่อดำเนินงานวัฒนธรรม ส่งเสริม สนับสนุนการจัดกิจกรรมขององค์กรภาคีและเครือข่ายวัฒนธรรมต่างๆ เพื่อการอนุรักษ์วัฒนธรรม การฟื้นฟูวัฒนธรรม การพัฒนาวัฒนธรรม การสร้างสรรค์วัฒนธรรม การเผยแพร่วัฒนธรรม การแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม การสืบทอดวัฒนธรรม และการเฝ้าระวังทางวัฒนธรรม เผยแพร่ประชาสัมพันธ์กิจกรรม และผลการดำเนินงานวัฒนธรรมขององค์กรภาคีและเครือข่ายวัฒนธรรมต่างๆ และดำเนินการอื่นๆ ตามที่กระทรวงวัฒนธรรม จังหวัด อำเภอ และหน่วยงานอื่นๆ ขอความร่วมมือได้อย่างมีประสิทธิภาพสูง ดังนั้น ปัจจัยภายนอกสภามหาวิทยาลัยวัฒนธรรม ตำบลจึงเป็นปัจจัยที่ทำหน้าที่ส่งเสริม สนับสนุน กระตุ้น สร้างโอกาส ประคับประคอง โอบอุ้ม และอื่นๆ (ไข่ขาวและเปลือกไข่) ของการดำเนินงานของสภามหาวิทยาลัยวัฒนธรรมตำบล ดังภาพ ๔๕

ภาพ ๔๕ ปัจจัยภายนอกสภามหาวิทยาลัยวัฒนธรรมตำบลที่มีส่วนอย่างสำคัญยิ่งในการทำหน้าที่ส่งเสริมสนับสนุน กระตุ้น สร้างโอกาส และอื่นๆ (ไข่ขาวและเปลือกไข่) ในการดำเนินงานของสภามหาวิทยาลัยวัฒนธรรมตำบล

สภาวัฒนธรรม	เชิงปริมาณ	เชิงคุณภาพ						สรุป
		แพร่	เลย	พระนครศรีอยุธยา	ฉะเชิงเทรา	กาญจนบุรี	กระบี่	
ภาพรวม	มาก	มาก	มาก	มาก	มาก	มาก	มาก	มาก
จังหวัด	มาก	มาก	มาก	มาก	มาก	มาก	มาก	มาก
อำเภอ	มาก	มาก	มาก	มาก	มาก	มาก	มาก	มาก
ตำบล	ปานกลาง	มาก	มาก	มาก	มาก	มาก	มาก	ปานกลาง/มาก
	กลาง							

ตาราง ๕๗ สรุปสภาพการณ์และบทเรียนการดำเนินงานสภาวัฒนธรรม ด้านองค์ประกอบของ
เครือข่ายภาคีสมาชิกสภาวัฒนธรรม

สภา วัฒนธรรม	เชิง ปริมาณ	เชิงคุณภาพ						สรุป
		แพร่	เลย	พระนครศรีอยุธยา	ฉะเชิงเทรา	กาญจนบุรี	กระบี่	
ภาพรวม	ครบ	ครบ	ครบ	ครบ	ครบ	ครบ	ครบ	ครบ
	๕ ภาคี	๕ ภาคี	๕ ภาคี	๕ ภาคี	๕ ภาคี	๕ ภาคี	๕ ภาคี	๕ ภาคี
จังหวัด	ครบ	ครบ	ครบ	ครบ	ครบ	ครบ	ครบ	ครบ
	๕ ภาคี	๕ ภาคี	๕ ภาคี	๕ ภาคี	๕ ภาคี	๕ ภาคี	๕ ภาคี	๕ ภาคี
อำเภอ	ครบ	ครบ	ครบ	ครบ	ครบ	ครบ	ครบ	ครบ
	๕ ภาคี	๕ ภาคี	๕ ภาคี	๕ ภาคี	๕ ภาคี	๕ ภาคี	๕ ภาคี	๕ ภาคี
ตำบล	ครบ	ครบ	ครบ	ครบ	ครบ	ครบ	ครบ	ครบ
	๕ ภาคี	๕ ภาคี	๕ ภาคี	๕ ภาคี	๕ ภาคี	๕ ภาคี	๕ ภาคี	๕ ภาคี

๓. สภาพการณ์และบทเรียนการดำเนินงานสภาวัฒนธรรม ด้านข้อมูลประธานสภาวัฒนธรรม

๓.๑ เพศของประธานสภาวัฒนธรรม

๓.๑.๑ จากการวิจัยเชิงปริมาณพบว่าในภาพรวมทั้งประเทศ ประธานสภาวัฒนธรรมส่วนใหญ่เป็นชาย (ร้อยละ ๘๓.๗) และจากการวิจัยเชิงคุณภาพก็พบว่า ประธานสภาวัฒนธรรมส่วนใหญ่เป็นชาย (จำนวน ๑๓ แห่งจาก ๑๘ แห่ง) จึงสรุปได้ว่าประธานสภาวัฒนธรรมส่วนใหญ่เป็นชาย

๓.๑.๒ จากการวิจัยเชิงปริมาณพบว่า ประธานสภาวัฒนธรรม จังหวัด ส่วนใหญ่เป็นชาย (ร้อยละ ๗๘.๘) และจากการวิจัยเชิงคุณภาพก็พบว่าประธานสภาวัฒนธรรมจังหวัดส่วนใหญ่เป็นชาย (จำนวน ๕ แห่งจาก ๖ แห่ง) จึงสรุปได้ว่าประธานสภาวัฒนธรรมจังหวัด ส่วนใหญ่เป็นชาย

๓.๑.๓ จากการวิจัยเชิงปริมาณพบว่า ประธานสภาวัฒนธรรม อำเภอ ส่วนใหญ่เป็นชาย (ร้อยละ ๘๕.๔) และจากการวิจัยเชิงคุณภาพก็พบว่าประธานสภาวัฒนธรรมอำเภอ ส่วนใหญ่เป็นชาย (จำนวน ๕ แห่งจาก ๖ แห่ง) จึงสรุปได้ว่าประธานสภาวัฒนธรรมอำเภอส่วนใหญ่เป็นชาย

๓.๑.๔ จากการวิจัยเชิงปริมาณพบว่า ประธานสภาวัฒนธรรม ตำบล ส่วนใหญ่เป็นชาย (ร้อยละ ๘๔.๖) และจากการวิจัยเชิงคุณภาพก็พบว่าประธานสภาวัฒนธรรมตำบล เป็นชายและหญิงเท่ากัน (จำนวน ๓ แห่งจาก ๖ แห่ง) จึงสรุปได้ว่าประธานสภาวัฒนธรรมตำบลส่วนใหญ่เป็นชาย

๓.๒ อาชีพหลักของประธานสภาวัฒนธรรม

๓.๒.๑ จากการวิจัยเชิงปริมาณพบว่าในภาพรวมทั้งประเทศ ประธานสภาวัฒนธรรมส่วนใหญ่ประกอบอาชีพหลักด้านธุรกิจ/กิจการส่วนตัว (ร้อยละ ๔๘.๓) และจากการวิจัยเชิงคุณภาพก็พบว่าประธานสภาวัฒนธรรม ส่วนใหญ่ ประกอบอาชีพหลักด้านธุรกิจ /กิจการส่วนตัว (จำนวน ๑๑ แห่งจาก ๑๘ แห่ง) จึงสรุปได้ว่า ประธานสภาวัฒนธรรม ส่วนใหญ่ ประกอบอาชีพหลักด้านธุรกิจ /กิจการส่วนตัว

๓.๒.๒ จากการวิจัยเชิงปริมาณพบว่า ประธานสภาวัฒนธรรม จังหวัด ส่วนใหญ่ ประกอบอาชีพหลักด้านธุรกิจ /กิจการส่วนตัว (ร้อยละ ๕๒.๕) และจากการวิจัยเชิงคุณภาพก็พบว่าประธานสภาวัฒนธรรมจังหวัด ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพหลักด้านธุรกิจ /กิจการส่วนตัว (จำนวน ๕

๓.๔.๔ จากการวิจัยเชิงปริมาณพบว่า ประธานสภาวัฒนธรรม ตำบลส่วนใหญ่ มีระยะเวลาในการดำรงตำแหน่งประธานสภาวัฒนธรรมนี้ ๒-๔ ปี (ร้อยละ ๖๐.๙) และจากการวิจัยเชิงคุณภาพก็พบว่าประธานสภาวัฒนธรรมตำบลส่วนใหญ่มี ระยะเวลาในการดำรงตำแหน่งประธานสภาวัฒนธรรมนี้ ๒-๔ ปี (จำนวน ๕ แห่งจาก ๖ แห่ง) จึงสรุปได้ว่าประธานสภาวัฒนธรรม ตำบลส่วนใหญ่ มีระยะเวลาในการดำรงตำแหน่งประธานสภาวัฒนธรรมนี้ ๒-๔ ปี

๓.๕.๑ จากการวิจัยเชิงปริมาณพบว่าในภาพรวมทั้งประเทศ ประธานสภาวัฒนธรรมส่วนใหญ่เคยเป็นสมาชิกของสภาวัฒนธรรมนี้ (ร้อยละ ๓๖.๔) และจากการวิจัยเชิงคุณภาพก็พบว่า ประธานสภาวัฒนธรรมส่วนใหญ่เคยเป็นสมาชิกของสภาวัฒนธรรมนี้ (จำนวน ๑๒ แห่งจาก ๑๘ แห่ง) จึงสรุปได้ว่าประธานสภาวัฒนธรรมส่วนใหญ่เคยเป็นสมาชิกของสภาวัฒนธรรมนี้

๓.๕.๓ จากการวิจัยเชิงปริมาณพบว่า ประธานสภาวัฒนธรรม อำเภอส่วนใหญ่เคยเป็นสมาชิกของสภาวัฒนธรรมนี้ (ร้อยละ ๓๙.๙) และจากการวิจัยเชิงคุณภาพก็พบว่าประธานสภาวัฒนธรรมอำเภอส่วนใหญ่เคยเป็นสมาชิกของสภาวัฒนธรรมนี้ (จำนวน ๕ แห่งจาก ๖ แห่ง) จึงสรุปได้ว่าประธานสภาวัฒนธรรมอำเภอส่วนใหญ่เคยเป็นสมาชิกของสภาวัฒนธรรมนี้

๓.๕.๔ จากการวิจัยเชิงปริมาณพบว่า ประชาชนสภาวัฒนธรรม ตำบลส่วนใหญ่เคยเป็นสมาชิกของ สภาวัฒนธรรมนี้ (ร้อยละ ๒๘.๔) และจากการวิจัยเชิงคุณภาพก็พบว่าประชาชนสภาวัฒนธรรมอำเภอส่วนใหญ่เคยเป็นสมาชิกของสภาวัฒนธรรมนี้ (จำนวน ๓ แห่งจาก ๖ แห่ง) จึงสรุปได้ว่าประชาชนสภาวัฒนธรรมอำเภอส่วนใหญ่เคยเป็นสมาชิกของสภาวัฒนธรรมนี้

๓.๖.๑ จากการวิจัยเชิงปริมาณพบว่าในภาพรวมทั้งประเทศ ประธานสภาวัฒนธรรมส่วนใหญ่ดำรงตำแหน่งทางการเมืองในขณะที่ดำรงตำแหน่งประธานสภาวัฒนธรรม (ร้อยละ ๒๗.๘) แต่จากการวิจัยเชิงคุณภาพก็พบว่าประธานสภาวัฒนธรรมส่วนใหญ่ไม่ได้ ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ในขณะที่ดำรงตำแหน่งประธานสภาวัฒนธรรม (จำนวน ๑๕ แห่งจาก ๑๘ แห่ง) จึงสรุปได้ว่า

ตาราง ๕๘ (ต่อ)

สภา วัฒนธรรม	เชิง ปริมาณ	เชิงคุณภาพ						สรุป
		แพร่	เลย	พระนครศรีอยุธยา	ฉะเชิงเทรา	กาญจนบุรี	กระบี่	
		ธุรกิจ/ กิจการ ส่วนตัว	ธุรกิจ/ กิจการ ส่วนตัว	ธุรกิจ/ กิจการ ส่วนตัว	ธุรกิจ/ กิจการ ส่วนตัว	ธุรกิจ/ กิจการ ส่วนตัว	ธุรกิจ/ กิจการ ส่วนตัว	ธุรกิจ/ กิจการ ส่วนตัว
๓. การอยู่ในภูมิสำเนาที่สภาวัฒนธรรมตั้งอยู่ของประธานสภาวัฒนธรรม								
ภาพรวม	อยู่	-	-	-	-	-	-	อยู่
จังหวัด	อยู่	อยู่	อยู่	อยู่	อยู่	อยู่	อยู่	อยู่
อำเภอ	อยู่	อยู่	อยู่	อยู่	อยู่	อยู่	อยู่	อยู่
ตำบล	อยู่	อยู่	อยู่	อยู่	อยู่	อยู่	อยู่	อยู่
๔. ระยะเวลาในการดำรงตำแหน่งประธานสภาวัฒนธรรมนี้								
ภาพรวม	๒-๔ ปี	-	-	-	-	-	-	๒-๔ ปี
จังหวัด	>๘ ปี	๒-๔ ปี	>๘ ปี	>๘ ปี	>๘ ปี	๒-๔ ปี	>๘ ปี	>๘ ปี
อำเภอ	๒-๔ ปี	๒-๔ ปี	๒-๔ ปี	๒-๔ ปี	๒-๔ ปี	๒-๔ ปี	๒-๔ ปี	๒-๔ ปี
ตำบล	๒-๔ ปี	๒-๔ ปี	๒-๔ ปี	๒-๔ ปี	๒-๔ ปี	๒-๔ ปี	๒-๔ ปี	๒-๔ ปี
๕. การเคยทำงานเกี่ยวข้องกับสภาวัฒนธรรมมาก่อนของประธานสภาวัฒนธรรม								
ภาพรวม	สมาชิก	-	-	-	-	-	-	สมาชิก
จังหวัด	สมาชิก	สมาชิก	ประธาน	สมาชิก	สมาชิก	สมาชิก	ประธาน	สมาชิก
อำเภอ	สมาชิก	สมาชิก	สมาชิก	สมาชิก	สมาชิก	สมาชิก	ประธาน	สมาชิก
ตำบล	สมาชิก	สมาชิก	ประธาน	สมาชิก	ประธาน	ประธาน	ประธาน	สมาชิก
๖. การดำรงตำแหน่งการเมืองในขณะดำรงตำแหน่งประธานสภาวัฒนธรรม								
ภาพรวม	การเมือง	-	-	-	-	-	-	การเมือง
จังหวัด	การเมือง	-	-	-	-	-	-	การเมือง
อำเภอ	การเมือง	-	-	-	-	การเมือง	-	การเมือง
ตำบล	การเมือง	-	การเมือง	-	-	การเมือง	-	การเมือง

๔. สภาพการณ์และบทเรียนการดำเนินงานสภาวัฒนธรรม ด้านคุณลักษณะของประธานสภาวัฒนธรรม

๔.๑ ระดับการดำเนินการ ด้านคุณลักษณะของประธานสภาวัฒนธรรม ในภาพรวม จากการวิจัยเชิงปริมาณพบว่า อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๓.๘๔$) และจากการวิจัยเชิงคุณภาพก็พบว่า ประธาน สภาวัฒนธรรมทั้ง ๖ จังหวัด (๑๘ แห่ง) มีคุณลักษณะในระดับมาก ทุกแห่ง จึงสรุปได้ว่า สภาพการณ์และบทเรียนการดำเนินงานสภาวัฒนธรรม ด้านคุณลักษณะของประธานสภาวัฒนธรรม อยู่ในระดับมาก

๔.๒ ระดับการดำเนินการ ด้านคุณลักษณะของประธานสภาวัฒนธรรม จังหวัด จากการวิจัยเชิงปริมาณพบว่าอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๔.๑๙$) และจากการวิจัยเชิงคุณภาพก็พบว่า ประธานสภาวัฒนธรรมจังหวัดทั้ง ๖ จังหวัด มีคุณลักษณะในระดับมาก ทุกแห่ง จึงสรุปได้ว่าประธานสภาวัฒนธรรมจังหวัดมีคุณลักษณะอยู่ในระดับมาก

๔.๓ ระดับการดำเนินการ ด้านคุณลักษณะของประธานสภาวัฒนธรรม อำเภอ จากการวิจัยเชิงปริมาณพบว่าอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๓.๙๒$) และจากการวิจัยเชิงคุณภาพก็พบว่าประธานสภาวัฒนธรรม อำเภอ ทั้ง ๖ แห่ง (จาก ๖ จังหวัด) มีคุณลักษณะในระดับมาก ทุกแห่ง จึงสรุปได้ว่าประธานสภาวัฒนธรรมอำเภอมีคุณลักษณะอยู่ในระดับมาก

๔.๓ ระดับการดำเนินการ ด้านคุณลักษณะของประธานสภาวัฒนธรรม ตำบล จากการวิจัยเชิงปริมาณพบว่าอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๓.๖๑$) และจากการวิจัยเชิงคุณภาพก็พบว่าประธานสภาวัฒนธรรมตำบลทั้ง ๖ แห่ง (จาก ๖ จังหวัด) มีคุณลักษณะในระดับมาก ทุกแห่ง จึงสรุปได้ว่าประธานสภาวัฒนธรรมจังหวัดมีคุณลักษณะอยู่ในระดับปานกลาง

รายละเอียดปรากฏในตาราง ๕๔

ตาราง ๕๔ สรุปสภาพการณ์และบทเรียนการดำเนินงานสภาวัฒนธรรม ด้านคุณลักษณะของประธานสภาวัฒนธรรม

สภาวัฒนธรรม	เชิงปริมาณ	เชิงคุณภาพ						สรุป
		แพร่	เลย	พระนครศรีอยุธยา	ฉะเชิงเทรา	กาญจนบุรี	กระบี่	
ภาพรวม	มาก	มาก	มาก	มาก	มาก	มาก	มาก	มาก
จังหวัด	มาก	มาก	มาก	มาก	มาก	มาก	มาก	มาก
อำเภอ	มาก	มาก	มาก	มาก	มาก	มาก	มาก	มาก
ตำบล	มาก	มาก	มาก	มาก	มาก	มาก	มาก	มาก

๕. สภาพการณ์และบทเรียน การดำเนินงานสภาวัฒนธรรม ด้านการดำเนินการของคณะกรรมการบริหารสภาวัฒนธรรม

๕.๑ ระดับการดำเนินการ ของคณะกรรมการบริหารสภาวัฒนธรรมในภาพรวม จากการวิจัยเชิงปริมาณพบว่า อยู่ในระดับ ปานกลาง ($\bar{X} = ๓.๓๕$) และจากการวิจัยเชิงคุณภาพก็พบว่าประธานสภาวัฒนธรรมทั้ง ๖ จังหวัด (๑๘ แห่ง) มีการดำเนินการในระดับมาก ทุกแห่ง จึงสรุปได้ว่าสภาพการณ์และบทเรียนการดำเนินงานสภาวัฒนธรรม ด้านการดำเนินการของ คณะกรรมการบริหารสภาวัฒนธรรมอยู่ในระดับปานกลาง

๕.๒ ระดับการดำเนินการ ของคณะกรรมการบริหาร สภาวัฒนธรรมจังหวัด จากการวิจัยเชิงปริมาณพบว่าอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๓.๖๔$) และจากการวิจัยเชิงคุณภาพก็พบว่าสภาวัฒนธรรมจังหวัดทั้ง ๖ จังหวัด (๑๘ แห่ง) มีการดำเนินการในระดับมาก ทุกแห่ง จึงสรุปได้ว่า สภาพการณ์และบทเรียนการดำเนินงานสภาวัฒนธรรม จังหวัด ด้านการดำเนินการของ คณะกรรมการบริหาร สภาวัฒนธรรมอยู่ในระดับมาก

๕.๓ ระดับการดำเนินการ ของคณะกรรมการบริหาร สภาวัฒนธรรมอำเภอ จากการวิจัยเชิงปริมาณพบว่า อยู่ในระดับ ปานกลาง ($\bar{X} = ๓.๓๙$) และจากการวิจัยเชิงคุณภาพก็พบว่าสภาวัฒนธรรมอำเภอทั้ง ๖ แห่ง (จาก ๖ จังหวัด) มีการดำเนินการในระดับมาก ทุกแห่ง จึงสรุปได้ว่าสภาพการณ์และบทเรียนการดำเนินงานสภาวัฒนธรรม อำเภอ ด้านการดำเนินการของ คณะกรรมการบริหารสภาวัฒนธรรมอยู่ในระดับปานกลาง

๕.๔ ระดับการดำเนินการ ของคณะกรรมการบริหาร สภาวัฒนธรรม ตำบล จากการวิจัยเชิงปริมาณพบว่า อยู่ในระดับ ปานกลาง ($\bar{X} = 3.18$) และจากการวิจัยเชิงคุณภาพก็พบว่าสภาวัฒนธรรมตำบลทั้ง ๖ แห่ง (จาก ๖ จังหวัด) มีการดำเนินการในระดับมาก ทุกแห่ง จึงสรุปได้ว่าสภาพการณ์และบทเรียน การดำเนินงานสภาวัฒนธรรม ตำบล ด้านการดำเนินการของ คณะกรรมการบริหารสภาวัฒนธรรมอยู่ในระดับปานกลาง

รายละเอียดปรากฏในตาราง ๖๐

ตาราง ๖๐ สรุปสภาพการณ์และบทเรียนการดำเนินงานสภาวัฒนธรรม ด้านการดำเนินการของคณะกรรมการบริหารสภาวัฒนธรรม

สภาวัฒนธรรม	เชิงปริมาณ	เชิงคุณภาพ						สรุป
		แพร่	เลย	พระนครศรีอยุธยา	ฉะเชิงเทรา	กาญจนบุรี	กระบี่	
ภาพรวม	ปานกลาง	มาก	มาก	มาก	มาก	มาก	มาก	ปานกลาง
จังหวัด	มาก	มาก	มาก	มาก	มาก	มาก	มาก	มาก
อำเภอ	ปานกลาง	มาก	มาก	มาก	มาก	มาก	มาก	ปานกลาง
ตำบล	ปานกลาง	มาก	มาก	มาก	มาก	มาก	มาก	ปานกลาง

๖. สภาพการณ์และบทเรียนการดำเนินงานสภาวัฒนธรรม ด้านการประชุมสภาวัฒนธรรม

๖.๑ การประชุมคณะกรรมการบริหารสภาวัฒนธรรม

๖.๑.๑ จากการวิจัยเชิงปริมาณพบว่า ในภาพรวมทั้งประเทศ สภาวัฒนธรรม ส่วนใหญ่มีการประชุมคณะกรรมการบริหารสภาวัฒนธรรมในรอบปีที่ผ่านมา ๑ ครั้ง (ร้อยละ ๓๑.๕) แต่จากการวิจัยเชิงคุณภาพพบว่า สภาวัฒนธรรม ส่วนใหญ่ มีการประชุมคณะกรรมการบริหารสภาวัฒนธรรมในรอบปีที่ผ่านมา ๒-๔ ครั้ง จึงสรุปได้ว่า สภาวัฒนธรรม ส่วนใหญ่ มีการประชุมคณะกรรมการบริหาร สภาวัฒนธรรมในรอบปีที่ผ่านมา ๑ ครั้ง ในขณะที่สภาวัฒนธรรมที่มีประสิทธิภาพสูง (good practice) ในการดำเนินงานตามหน้าที่ที่กำหนดไว้ มีการประชุมคณะกรรมการบริหารสภาวัฒนธรรมในรอบปีที่ผ่านมา ๒-๔ ครั้ง

๖.๑.๒ จากการวิจัยเชิงปริมาณพบว่า สภาวัฒนธรรม จังหวัดส่วนใหญ่มีการประชุมคณะกรรมการบริหารสภาวัฒนธรรมในรอบปีที่ผ่านมา ๒-๓ เดือน/ครั้ง (ร้อยละ ๓๘.๐) และจากการวิจัยเชิงคุณภาพพบว่า สภาวัฒนธรรม จังหวัด ส่วนใหญ่ มีการประชุมคณะกรรมการบริหารสภาวัฒนธรรมในรอบปีที่ผ่านมา ๒-๓ เดือน/ครั้ง จึงสรุปได้ว่า สภาวัฒนธรรม ส่วนใหญ่ส่วนใหญ่มีการประชุมคณะกรรมการบริหารสภาวัฒนธรรมในรอบปีที่ผ่านมา ๒-๓ เดือน/ครั้ง

๖.๑.๓ จากการวิจัยเชิงปริมาณพบว่า สภาวัฒนธรรม อำเภอส่วนใหญ่มีการประชุมคณะกรรมการบริหารสภาวัฒนธรรมในรอบปีที่ผ่านมา ๑ ครั้ง (ร้อยละ ๓๓.๖) และจากการวิจัยเชิงคุณภาพพบว่าสภาวัฒนธรรมอำเภอส่วนใหญ่มีการประชุมคณะกรรมการบริหารสภาวัฒนธรรมในรอบปีที่ผ่านมา ๑ ครั้ง จึงสรุปได้ว่า สภาวัฒนธรรม อำเภอส่วนใหญ่ส่วนใหญ่มีการประชุมคณะกรรมการบริหารสภาวัฒนธรรมในรอบปีที่ผ่านมา ๑ ครั้ง

๖.๒.๑ จากการวิจัยเชิงปริมาณพบว่า ในภาพรวมทั้งประเทศ สภาวัฒนธรรม ส่วนใหญ่มีกรรมการที่มาประชุมคณะกรรมการบริหารสภาวัฒนธรรมในแต่ละครั้ง ระหว่างร้อยละ ๕๐-๗๙ ของจำนวนกรรมการ (ร้อยละ ๖๔.๗) และจากการวิจัยเชิงคุณภาพพบว่า สภาวัฒนธรรมส่วนใหญ่มีกรรมการที่มาประชุมคณะกรรมการบริหารสภาวัฒนธรรมในแต่ละครั้ง ระหว่างร้อยละ ๕๐-๗๙ ของจำนวนกรรมการ จึงสรุปได้ว่าสภาวัฒนธรรมส่วนใหญ่มีกรรมการที่มาประชุมคณะกรรมการบริหารสภาวัฒนธรรมในแต่ละครั้ง ระหว่างร้อยละ ๕๐-๗๙ ของจำนวนกรรมการ

๖.๒.๓ จากการวิจัยเชิงปริมาณพบว่า สภาวัฒนธรรม อำเภอส่วนใหญ่มี กรรมการที่มาประชุมคณะกรรมการบริหารสภาวัฒนธรรมในแต่ละครั้ง ระหว่างร้อยละ ๕๐-๗๙ ของจำนวน กรรมการ (ร้อยละ ๖๖.๐) และจากการวิจัยเชิงคุณภาพพบว่าสภาวัฒนธรรมอำเภอทุกแห่งมีกรรมการที่มาประชุมคณะกรรมการบริหารสภาวัฒนธรรมในแต่ละครั้ง ระหว่างร้อยละ ๕๐-๗๙ ของจำนวน กรรมการ จึงสรุปได้ว่าสภาวัฒนธรรมอำเภอส่วนใหญ่มี กรรมการที่มาประชุมคณะกรรมการบริหาร สภาวัฒนธรรมในแต่ละครั้ง ระหว่างร้อยละ ๕๐-๗๙ ของจำนวนกรรมการ

๖.๒.๔ จากการวิจัยเชิงปริมาณพบว่า สภาวัฒนธรรมตำบลส่วนใหญ่มีกรรมการที่มาประชุมคณะกรรมการบริหารสภาวัฒนธรรมในแต่ละครั้ง ระหว่างร้อยละ ๕๐-๗๙ ของจำนวนกรรมการ (ร้อยละ ๖๑.๗) และจากการวิจัยเชิงคุณภาพพบว่า สภาวัฒนธรรมตำบลทุกแห่งมีกรรมการที่มาประชุมคณะกรรมการบริหารสภาวัฒนธรรมในแต่ละครั้ง ระหว่างร้อยละ ๕๐-๗๙ ของจำนวนกรรมการ จึงสรุปได้ว่าสภาวัฒนธรรมตำบลส่วนใหญ่มีกรรมการที่มาประชุมคณะกรรมการบริหารสภาวัฒนธรรมในแต่ละครั้ง ระหว่างร้อยละ ๕๐-๗๙ ของจำนวนกรรมการ

๖.๓.๑ จากการวิจัยเชิงปริมาณพบว่า ในภาพรวมทั้งประเทศ สภาวัฒนธรรม ส่วนใหญ่มีที่มาของระเบียบวาระเพื่อพิจารณาในการประชุมคณะกรรมการบริหารสภาวัฒนธรรม คือ สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัด (ในฐานะฝ่ายเลขานุการสภาฯ) (ร้อยละ ๓๔.๗) และจากการวิจัยเชิงคุณภาพพบว่า สภาวัฒนธรรม ส่วนใหญ่ มีที่มาของระเบียบวาระเพื่อพิจารณาในการประชุม

๖.๕.๓ จากการวิจัยเชิงปริมาณพบว่า สภาวัฒนธรรม อำเภอส่วนใหญ่ มีปัญหา/อุปสรรคที่สำคัญที่สุดในการจัดประชุมคณะกรรมการบริหารสภาวัฒนธรรม คือ ค่าใช้จ่ายในการประชุมไม่เพียงพอ (ร้อยละ ๔๐.๒) และจากการวิจัยเชิงคุณภาพพบว่า สภาวัฒนธรรมอำเภอส่วนใหญ่ มีปัญหา/อุปสรรคที่สำคัญที่สุดในการจัดประชุมคณะกรรมการบริหารสภาวัฒนธรรม คือ ค่าใช้จ่ายในการประชุมไม่เพียงพอ จึงสรุปได้ว่าสภาวัฒนธรรม อำเภอส่วนใหญ่มีปัญหา/อุปสรรคที่สำคัญที่สุดในการจัดประชุมคณะกรรมการบริหารสภาวัฒนธรรม คือ ค่าใช้จ่ายในการประชุมไม่เพียงพอ

สภา วัฒนธรรม	เชิง ปริมาณ	เชิงคุณภาพ						สรุป
		แพร่	เลย	พระนครศรีอยุธยา	ฉะเชิงเทรา	กาญจนบุรี	กระบี่	
๑. การประชุมคณะกรรมการบริหารสภาวัฒนธรรมในรอบปีที่ผ่านมา								
ภาพรวม	๑ ครั้ง	-	-	-	-	-	-	๑ ครั้ง
จังหวัด	๒-๓	๒-๓	๒-๓	๒-๓	๒-๓ เดือน/ ครั้ง	๒-๓	๒-๓	๒-๓
	เดือน/ ครั้ง	เดือน/ ครั้ง	เดือน/ ครั้ง	เดือน/ ครั้ง		เดือน/ ครั้ง	เดือน/ ครั้ง	เดือน/ ครั้ง
อำเภอ	๑ ครั้ง	๑ ครั้ง	๑ ครั้ง	๑ ครั้ง	๑ ครั้ง	๑ ครั้ง	๑ ครั้ง	๑ ครั้ง
ตำบล	๑ ครั้ง	๑ ครั้ง	๑ ครั้ง	๑ ครั้ง	๑ ครั้ง	๑ ครั้ง	๑ ครั้ง	๑ ครั้ง
๒. จำนวนกรรมการที่มาประชุมคณะกรรมการบริหารสภาวัฒนธรรมในแต่ละครั้ง								
ภาพรวม	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ ๕๐-	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ
	๕๐-๗๙	๕๐-๗๙	๕๐-๗๙	๕๐-๗๙	๗๙	๕๐-๗๙	๕๐-๗๙	๕๐-๗๙
จังหวัด	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ ๕๐-	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ
	๕๐-๗๙	๕๐-๗๙	๕๐-๗๙	๕๐-๗๙	๗๙	๕๐-๗๙	๕๐-๗๙	๕๐-๗๙

ตาราง ๖๑ (ต่อ)

สภา วัฒนธรรม	เชิง ปริมาณ	เชิงคุณภาพ						สรุป
		แพร่	เลย	พระนครศรีอยุธยา	ฉะเชิงเทรา	กาญจนบุรี	กระบี่	
๗. ปัญหา/อุปสรรคที่สำคัญที่สุดในการจัดประชุมสามัญของเครือข่ายภาคีสมาชิกสภาวัฒนธรรม								
ภาพรวม	ค่าใช้จ่าย	ค่าใช้จ่าย	ค่าใช้จ่าย	ค่าใช้จ่าย	ค่าใช้จ่าย	ค่าใช้จ่าย	ค่าใช้จ่าย	ค่าใช้จ่าย
	ไม่พอ	ไม่พอ	ไม่พอ	ไม่พอ	ไม่พอ	ไม่พอ	ไม่พอ	ไม่พอ
จังหวัด	ค่าใช้จ่าย	ค่าใช้จ่าย	ค่าใช้จ่าย	ค่าใช้จ่าย	ค่าใช้จ่าย	ค่าใช้จ่าย	ค่าใช้จ่าย	ค่าใช้จ่าย
	ไม่พอ	ไม่พอ	ไม่พอ	ไม่พอ	ไม่พอ	ไม่พอ	ไม่พอ	ไม่พอ
อำเภอ	ค่าใช้จ่าย	ค่าใช้จ่าย	ค่าใช้จ่าย	ค่าใช้จ่าย	ค่าใช้จ่าย	ค่าใช้จ่าย	ค่าใช้จ่าย	ค่าใช้จ่าย
	ไม่พอ	ไม่พอ	ไม่พอ	ไม่พอ	ไม่พอ	ไม่พอ	ไม่พอ	ไม่พอ
ตำบล	ค่าใช้จ่าย	ค่าใช้จ่าย	ค่าใช้จ่าย	ค่าใช้จ่าย	ค่าใช้จ่าย	ค่าใช้จ่าย	ค่าใช้จ่าย	ค่าใช้จ่าย
	ไม่พอ	ไม่พอ	ไม่พอ	ไม่พอ	ไม่พอ	ไม่พอ	ไม่พอ	ไม่พอ
๘. จำนวนเครือข่ายภาคีสมาชิกที่มาร่วมในการประชุมสามัญของเครือข่ายภาคีสมาชิกสภาวัฒนธรรมในแต่ละครั้งที่ผ่านมา								
ภาพรวม	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ
	๕๐-๗๙	๕๐-๗๙	๕๐-๗๙	๕๐-๗๙	๕๐-๗๙	๕๐-๗๙	๕๐-๗๙	๕๐-๗๙
จังหวัด	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ
	๕๐-๗๙	๕๐-๗๙	๕๐-๗๙	๕๐-๗๙	๕๐-๗๙	๕๐-๗๙	๕๐-๗๙	๕๐-๗๙
อำเภอ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ
	๕๐-๗๙	๕๐-๗๙	๕๐-๗๙	๕๐-๗๙	๕๐-๗๙	๕๐-๗๙	๕๐-๗๙	๕๐-๗๙
ตำบล	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ
	๕๐-๗๙	๕๐-๗๙	๕๐-๗๙	๕๐-๗๙	๕๐-๗๙	๕๐-๗๙	๕๐-๗๙	๕๐-๗๙

๗. สภาพการณ์และบทเรียน การดำเนินงานสภาวัฒนธรรม ด้านคุณภาพ การประชุมสภา
วัฒนธรรม

๗.๑ คุณภาพการประชุมสภาวัฒนธรรมในภาพรวม จากการวิจัยเชิงปริมาณพบว่า อยู่ใน
ระดับมาก ($\bar{X} = ๓.๖๒$) และจากการวิจัยเชิงคุณภาพก็พบว่าสภาวัฒนธรรมทั้ง ๖ จังหวัด (๑๘ แห่ง)
มีคุณภาพการประชุมสภาวัฒนธรรมอยู่ในระดับมากทุกแห่ง จึงสรุปได้ว่าสภาพการณ์และบทเรียนการ
ดำเนินงานสภาวัฒนธรรม ด้านคุณภาพการประชุมสภาวัฒนธรรมอยู่ในระดับมาก

๗.๒ คุณภาพ การประชุม สภาวัฒนธรรม จังหวัด จากการวิจัยเชิงปริมาณพบว่า อยู่ใน
ระดับมาก ($\bar{X} = ๓.๙๕$) และจากการวิจัยเชิงคุณภาพก็พบว่าสภาวัฒนธรรมจังหวัดทั้ง ๖ จังหวัดมี
คุณภาพการประชุมสภาวัฒนธรรมอยู่ในระดับมากทุกแห่ง จึงสรุปได้ว่า สภาพการณ์และบทเรียน การ
ดำเนินงานสภาวัฒนธรรมจังหวัด ด้านคุณภาพการประชุมสภาวัฒนธรรมอยู่ในระดับมาก

๗.๓ คุณภาพการประชุมสภาวัฒนธรรมอำเภอ จากการวิจัยเชิงปริมาณพบว่าอยู่ในระดับ
มาก ($\bar{X} = ๓.๖๖$) และจากการวิจัยเชิงคุณภาพก็พบว่าสภาวัฒนธรรมอำเภอทั้ง ๖ แห่ง (จาก ๖
จังหวัด) มีคุณภาพการประชุม สภาวัฒนธรรม อยู่ในระดับมาก ทุกแห่ง จึงสรุปได้ว่า สภาพการณ์และ
บทเรียนการดำเนินงานสภาวัฒนธรรมอำเภอ ด้านคุณภาพการประชุมสภาวัฒนธรรมอยู่ในระดับมาก

๗.๔ คุณภาพการประชุมสภาวัฒนธรรมตำบล จากการวิจัยเชิงปริมาณพบว่า อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = ๓.๔๒$) และจากการวิจัยเชิงคุณภาพก็พบว่าสภาวัฒนธรรม ตำบลทั้ง ๖ แห่ง (จาก ๖ จังหวัด) มีคุณภาพการประชุมสภาวัฒนธรรม อยู่ในระดับมาก ทุกแห่ง จึงสรุปได้ว่า สภาพการณ์และบทเรียนการดำเนินงานสภาวัฒนธรรม ตำบล ด้านคุณภาพการประชุมสภาวัฒนธรรมอยู่ในระดับปานกลาง ในขณะที่สภาวัฒนธรรมที่มีประสิทธิภาพสูง (good practice) ในการดำเนินงานตามหน้าที่ที่กำหนดไว้มีคุณภาพการประชุมสภาวัฒนธรรมอยู่ในระดับมาก

รายละเอียดปรากฏในตาราง ๖๒

ตาราง ๖๒ สรุปสภาพการณ์และบทเรียนการดำเนินงานสภาวัฒนธรรม ด้านคุณภาพการประชุมสภาวัฒนธรรม

สภาวัฒนธรรม	เชิงปริมาณ	เชิงคุณภาพ						สรุป
		แพร่	เลย	พระนครศรีอยุธยา	ฉะเชิงเทรา	กาญจนบุรี	กระบี่	
ภาพรวม	มาก	มาก	มาก	มาก	มาก	มาก	มาก	มาก
จังหวัด	มาก	มาก	มาก	มาก	มาก	มาก	มาก	มาก
อำเภอ	มาก	มาก	มาก	มาก	มาก	มาก	มาก	มาก
ตำบล	ปานกลาง	มาก	มาก	มาก	มาก	มาก	มาก	ปานกลาง

๘. สภาพการณ์และบทเรียน การดำเนินงานสภาวัฒนธรรม ด้านการดำเนินงานของ สภาวัฒนธรรม

๘.๑ การดำเนินงานของสภาวัฒนธรรมในภาพรวม จากการวิจัยเชิงปริมาณพบว่า อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = ๓.๓๙$) และจากการวิจัยเชิงคุณภาพก็พบว่าสภาวัฒนธรรมทั้ง ๖ จังหวัด (๑๘ แห่ง) มีการดำเนินงานของ สภาวัฒนธรรม อยู่ในระดับมาก ทุกแห่ง จึงสรุปได้ว่า สภาพการณ์และบทเรียนการดำเนินงานสภาวัฒนธรรม ด้านการดำเนินงานของสภาวัฒนธรรมอยู่ในระดับปานกลาง ในขณะที่สภาวัฒนธรรมที่มีประสิทธิภาพสูง (good practice) ในการดำเนินงานตามหน้าที่ที่กำหนดไว้มีการดำเนินงานของสภาวัฒนธรรมอยู่ในระดับมาก

๘.๒ การดำเนินงานของสภาวัฒนธรรมจังหวัด จากการวิจัยเชิงปริมาณพบว่าอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๓.๖๕$) และจากการวิจัยเชิงคุณภาพก็พบว่าสภาวัฒนธรรม จังหวัดทั้ง ๖ จังหวัด มีการดำเนินงานของ สภาวัฒนธรรม อยู่ในระดับมาก ทุกแห่ง จึงสรุปได้ว่า สภาพการณ์และบทเรียน การดำเนินงานสภาวัฒนธรรมจังหวัด ด้านการดำเนินงานของสภาวัฒนธรรมอยู่ในระดับมาก

๘.๓ การดำเนินงานของสภาวัฒนธรรมอำเภอ จากการวิจัยเชิงปริมาณพบว่า อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = ๓.๔๒$) และจากการวิจัยเชิงคุณภาพก็พบว่าสภาวัฒนธรรม อำเภอทั้ง ๖ แห่ง (จาก ๖ จังหวัด) มีการดำเนินงานของ สภาวัฒนธรรม อยู่ในระดับมาก ทุกแห่ง จึงสรุปได้ว่า สภาพการณ์และบทเรียนการดำเนินงานสภาวัฒนธรรม อำเภอ ด้านการดำเนินงานของสภาวัฒนธรรมอยู่ในระดับปานกลาง ในขณะที่สภาวัฒนธรรม อำเภอที่มีประสิทธิภาพสูง (good practice) ในการดำเนินงานตามหน้าที่ที่กำหนดไว้มีการดำเนินงานของสภาวัฒนธรรมอยู่ในระดับมาก

๘.๔ การดำเนินงานของสภาวัฒนธรรมตำบล จากการวิจัยเชิงปริมาณพบว่า อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = ๓.๒๔$) และจากการวิจัยเชิงคุณภาพก็พบว่าสภาวัฒนธรรมตำบลทั้ง ๖ แห่ง (จาก ๖ จังหวัด) มีการดำเนินงานของ สภาวัฒนธรรม อยู่ในระดับมาก ทุกแห่ง จึงสรุปได้ว่า สภาพการณ์และบทเรียนการดำเนินงานสภาวัฒนธรรม ตำบล ด้านการดำเนินงานของสภาวัฒนธรรมอยู่ในระดับปานกลาง ในขณะที่สภาวัฒนธรรมตำบลที่มีประสิทธิภาพสูง (good practice) ในการดำเนินงานตามหน้าที่ที่กำหนดไว้มีการดำเนินงานของสภาวัฒนธรรมอยู่ในระดับมาก

รายละเอียดปรากฏในตาราง ๖๓

ตาราง ๖๓ สรุปสภาพการณ์และบทเรียนการดำเนินงานสภาวัฒนธรรม ด้านการดำเนินงานของสภาวัฒนธรรม

สภาวัฒนธรรม	เชิงปริมาณ	เชิงคุณภาพ						สรุป
		แพร่	เลย	พระนครศรีอยุธยา	ฉะเชิงเทรา	กาญจนบุรี	กระบี่	
ภาพรวม	ปานกลาง	มาก	มาก	มาก	มาก	มาก	มาก	ปานกลาง
จังหวัด	มาก	มาก	มาก	มาก	มาก	มาก	มาก	มาก
อำเภอ	ปานกลาง	มาก	มาก	มาก	มาก	มาก	มาก	ปานกลาง
ตำบล	ปานกลาง	มาก	มาก	มาก	มาก	มาก	มาก	ปานกลาง

๙. สภาพการณ์และบทเรียนการดำเนินงานสภาวัฒนธรรม ด้านการพัฒนาสภาวัฒนธรรม

๙.๑ การพัฒนาสภาวัฒนธรรม ในภาพรวม จากการวิจัยเชิงปริมาณพบว่า อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = ๓.๒๔$) และจากการวิจัยเชิงคุณภาพก็พบว่าสภาวัฒนธรรมทั้ง ๖ จังหวัด (๑๘ แห่ง) มีการดำเนินงานของสภาวัฒนธรรมอยู่ในระดับมากทุกแห่ง จึงสรุปได้ว่า สภาพการณ์และบทเรียน การดำเนินงานสภาวัฒนธรรม ด้านการพัฒนาสภาวัฒนธรรม อยู่ในระดับปานกลาง ในขณะที่สภาวัฒนธรรมที่มีประสิทธิภาพสูง (good practice) ในการดำเนินงานตามหน้าที่ที่กำหนดไว้ มีการพัฒนาสภาวัฒนธรรมอยู่ในระดับมาก

๙.๒ การพัฒนาสภาวัฒนธรรมของสภาวัฒนธรรมจังหวัด จากการวิจัยเชิงปริมาณพบว่า อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = ๓.๔๗$) และจากการวิจัยเชิงคุณภาพก็พบว่าสภาวัฒนธรรม จังหวัดทั้ง ๖ จังหวัดมีการพัฒนาสภาวัฒนธรรมอยู่ในระดับมากทุกแห่ง จึงสรุปได้ว่า สภาพการณ์และบทเรียน การดำเนินงานสภาวัฒนธรรม ของสภาวัฒนธรรมจังหวัด ด้านการพัฒนาสภาวัฒนธรรมอยู่ในระดับปานกลาง ในขณะที่สภาวัฒนธรรม จังหวัดที่มีประสิทธิภาพสูง (good practice) ในการดำเนินงานตามหน้าที่ที่กำหนดไว้มีการพัฒนาสภาวัฒนธรรมอยู่ในระดับมาก

๙.๓ การพัฒนาสภาวัฒนธรรมของสภาวัฒนธรรมอำเภอ จากการวิจัยเชิงปริมาณพบว่า อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = ๓.๒๔$) และจากการวิจัยเชิงคุณภาพก็พบว่าสภาวัฒนธรรมอำเภอทั้ง ๖ แห่ง (จาก ๖ จังหวัด) มีการพัฒนาสภาวัฒนธรรม อยู่ในระดับมาก ทุกแห่ง จึงสรุปได้ว่า สภาพการณ์และบทเรียนการดำเนินงานสภาวัฒนธรรม ของสภาวัฒนธรรมอำเภอ ด้านการพัฒนาสภาวัฒนธรรม

อยู่ในระดับปานกลาง ในขณะที่สภาวัฒนธรรมอำเภอที่มีประสิทธิภาพสูง (good practice) ในการดำเนินงานตามหน้าที่ที่กำหนดไว้มีการพัฒนาสภาวัฒนธรรมอยู่ในระดับมาก

๙.๔ การพัฒนาสภาวัฒนธรรมของสภาวัฒนธรรมตำบล จากการวิจัยเชิงปริมาณพบว่า อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = ๓.๑๔$) และจากการวิจัยเชิงคุณภาพก็พบว่าสภาวัฒนธรรมตำบลทั้ง ๖ แห่ง (จาก ๖ จังหวัด) มีการพัฒนาสภาวัฒนธรรม อยู่ในระดับมาก ทุกแห่ง จึงสรุปได้ว่า สภาพการณ์และบทเรียนการดำเนินงานสภาวัฒนธรรมของสภาวัฒนธรรมตำบล ด้านการพัฒนาสภาวัฒนธรรมอยู่ในระดับปานกลาง ในขณะที่สภาวัฒนธรรมตำบลที่มีประสิทธิภาพสูง (good practice) ในการดำเนินงานตามหน้าที่ที่กำหนดไว้มีการพัฒนาสภาวัฒนธรรมอยู่ในระดับมาก

รายละเอียดปรากฏในตาราง ๖๔

ตาราง ๖๔ สรุปสภาพการณ์และบทเรียนการดำเนินงานสภาวัฒนธรรม ด้านการพัฒนา
สภาวัฒนธรรม

สภา วัฒนธรรม	เชิง ปริมาณ	เชิงคุณภาพ						สรุป
		แพร่	เลย	พระนครศรีอยุธยา	ฉะเชิงเทรา	กาญจนบุรี	กระบี่	
ภาพรวม	ปานกลาง	มาก	มาก	มาก	มาก	มาก	มาก	ปานกลาง
จังหวัด	ปานกลาง	มาก	มาก	มาก	มาก	มาก	มาก	ปานกลาง
อำเภอ	ปานกลาง	มาก	มาก	มาก	มาก	มาก	มาก	ปานกลาง
ตำบล	ปานกลาง	มาก	มาก	มาก	มาก	มาก	มาก	ปานกลาง

๑๐. สภาพการณ์และบทเรียน การดำเนินงานสภาวัฒนธรรม ด้านการได้รับการส่งเสริม / สนับสนุนในการดำเนินการของสภาวัฒนธรรม

๑๐.๑ การได้รับการส่งเสริม / สนับสนุนในการดำเนินการของสภาวัฒนธรรม ในภาพรวม จากการวิจัยเชิงปริมาณพบว่า อยู่ในระดับ ปานกลาง ($\bar{X} = ๒.๖๑$) และจากการวิจัยเชิงคุณภาพก็พบว่าสภาวัฒนธรรมทั้ง ๖ จังหวัด (๑๘ แห่ง) ได้รับการส่งเสริม/สนับสนุนในการดำเนินการของสภาวัฒนธรรม อยู่ในระดับ ปานกลาง ทุกแห่ง จึงสรุปได้ว่า สภาพการณ์และบทเรียน การดำเนินงานสภาวัฒนธรรม ด้านการได้รับการส่งเสริม/สนับสนุนในการดำเนินการของสภาวัฒนธรรม อยู่ในระดับปานกลาง

๑๐.๒ การได้รับการส่งเสริม/สนับสนุนในการดำเนินการของสภาวัฒนธรรม จังหวัด จากการวิจัยเชิงปริมาณพบว่า อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = ๒.๗๙$) และจากการวิจัยเชิงคุณภาพก็พบว่า สภาวัฒนธรรมจังหวัดทั้ง ๖ จังหวัด ได้รับการส่งเสริม/สนับสนุนในการดำเนินการของสภาวัฒนธรรม อยู่ในระดับ ปานกลาง ทุกแห่ง จึงสรุปได้ว่า สภาพการณ์และบทเรียน การดำเนินงานสภาวัฒนธรรม จังหวัด ด้านการได้รับการส่งเสริม /สนับสนุนในการดำเนินการของสภาวัฒนธรรม อยู่ในระดับปานกลาง

๑๐.๓ การได้รับการส่งเสริม/สนับสนุนในการดำเนินการของสภาวัฒนธรรม อำเภอ จากการวิจัยเชิงปริมาณพบว่า อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = ๒.๖๒$) และจากการวิจัยเชิงคุณภาพก็พบว่า สภาวัฒนธรรมอำเภอทั้ง ๖ แห่ง (จาก ๖ จังหวัด) ได้รับการส่งเสริม/สนับสนุนในการดำเนินการของ สภาวัฒนธรรมอยู่ในระดับปานกลางทุกแห่ง จึงสรุปได้ว่าสภาพการณ์และบทเรียนการดำเนินงานสภา วัฒนธรรมอำเภอ ด้านการได้รับการส่งเสริม/สนับสนุนในการดำเนินการของสภาวัฒนธรรม อยู่ใน ระดับปานกลาง

๑๐.๔ การได้รับการส่งเสริม/สนับสนุนในการดำเนินการของสภาวัฒนธรรม ตำบล จากการวิจัยเชิงปริมาณพบว่า อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = ๒.๕๑$) และจากการวิจัยเชิงคุณภาพก็พบว่า สภาวัฒนธรรมตำบลทั้ง ๖ แห่ง (จาก ๖ จังหวัด) ได้รับการส่งเสริม/สนับสนุนในการดำเนินการของ สภาวัฒนธรรมอยู่ในระดับปานกลางทุกแห่ง จึงสรุปได้ว่าสภาพการณ์และบทเรียนการดำเนินงานสภา วัฒนธรรมตำบล ด้านการได้รับการส่งเสริม/สนับสนุนในการดำเนินการของสภาวัฒนธรรมอยู่ในระดับ ปานกลาง

รายละเอียดปรากฏในตาราง ๖๕

ตาราง ๖๕ สรุปสภาพการณ์และบทเรียนการดำเนินงานสภาวัฒนธรรม ด้านการได้รับการส่งเสริม/สนับสนุนในการดำเนินการของสภาวัฒนธรรม

สภา วัฒนธรรม	เชิง ปริมาณ	เชิงคุณภาพ						สรุป
		แพร่	เลย	พระนครศรีอยุธยา	ฉะเชิงเทรา	กาญจนบุรี	กระบี่	
ภาพรวม	ปาน	ปาน	ปาน	ปาน	ปาน	ปาน	ปาน	ปาน
	กลาง	กลาง	กลาง	กลาง	กลาง	กลาง	กลาง	กลาง
จังหวัด	ปาน	ปาน	ปาน	ปาน	ปาน	ปาน	ปาน	ปาน
	กลาง	กลาง	กลาง	กลาง	กลาง	กลาง	กลาง	กลาง
อำเภอ	ปาน	ปาน	ปาน	ปาน	ปาน	ปาน	ปาน	ปาน
	กลาง	กลาง	กลาง	กลาง	กลาง	กลาง	กลาง	กลาง
ตำบล	ปาน	ปาน	ปาน	ปาน	ปาน	ปาน	ปาน	ปาน
	กลาง	กลาง	กลาง	กลาง	กลาง	กลาง	กลาง	กลาง

๑๑. สภาพการณ์และบทเรียน การดำเนินงาน ของสภาวัฒนธรรม ด้านการดำเนินการตาม หน้าที่

๑๑.๑ การดำเนินการตามหน้าที่ของสภาวัฒนธรรมในภาพรวม จากการวิจัยเชิงปริมาณ พบว่าอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = ๓.๐๗$) และจากการวิจัยเชิงคุณภาพก็พบว่าสภาวัฒนธรรมทั้ง ๖ จังหวัด (๑๘ แห่ง) มีการดำเนินการตามหน้าที่อยู่ในระดับปานกลาง ทุกแห่ง จึงสรุปได้ว่า สภาพการณ์ และบทเรียนการดำเนินงานสภาวัฒนธรรม ด้านการดำเนินการตามหน้าที่อยู่ในระดับปานกลาง

๑๑.๒ การดำเนินการ ตามหน้าที่ ของสภาวัฒนธรรม จังหวัด จากการวิจัยเชิงปริมาณ พบว่าอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = ๓.๓๔$) และจากการวิจัยเชิงคุณภาพก็พบว่าสภาวัฒนธรรมจังหวัด ทั้ง ๖ จังหวัดมีการดำเนินการ ตามหน้าที่อยู่ในระดับปานกลาง ทุกแห่ง จึงสรุปได้ว่า สภาพการณ์และ บทเรียนการดำเนินงานสภาวัฒนธรรมจังหวัด ด้านการดำเนินการตามหน้าที่อยู่ในระดับปานกลาง

๑๑.๓ การดำเนินการ ตามหน้าที่ ของสภาวัฒนธรรม อำเภอ จากการวิจัยเชิงปริมาณ พบว่าอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = ๓.๐๘$) และจากการวิจัยเชิงคุณภาพก็พบว่าสภา วัฒนธรรมอำเภอ ทั้ง ๖ แห่ง (จาก ๖ จังหวัด) มีการดำเนินการ ตามหน้าที่อยู่ในระดับปานกลาง ทุกแห่ง จึงสรุปได้ว่า สภาพการณ์และบทเรียน การดำเนินงานสภาวัฒนธรรม อำเภอ ด้านการดำเนินการตามหน้าที่อยู่ใน ระดับปานกลาง

๑๑.๔ การดำเนินการตามหน้าที่ของสภาวัฒนธรรมตำบล จากการวิจัยเชิงปริมาณพบว่า อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = ๒.๙๔$) และจากการวิจัยเชิงคุณภาพก็พบว่าสภาวัฒนธรรมตำบลทั้ง ๖ แห่ง (จาก ๖ จังหวัด) มีการดำเนินการ ตามหน้าที่อยู่ในระดับปานกลาง ทุกแห่ง จึงสรุปได้ว่า สภาพการณ์และบทเรียน การดำเนินงานสภาวัฒนธรรม ตำบล ด้านการดำเนินการตามหน้าที่อยู่ใน ระดับปานกลาง

รายละเอียดปรากฏในตาราง ๖๖

ตาราง ๖๖ สรุปสภาพการณ์และบทเรียนการดำเนินงานสภาวัฒนธรรม ด้านการดำเนินการตาม หน้าที่

สภา วัฒนธรรม	เชิง ปริมาณ	เชิงคุณภาพ						สรุป
		แพร่	เลย	พระนครศรีอยุธยา	ฉะเชิงเทรา	กาญจนบุรี	กระบี่	
ภาพรวม	ปาน	ปาน	ปาน	ปาน	ปาน	ปาน	ปาน	ปาน
	กลาง	กลาง	กลาง	กลาง	กลาง	กลาง	กลาง	กลาง
จังหวัด	ปาน	ปาน	ปาน	ปาน	ปาน	ปาน	ปาน	ปาน
	กลาง	กลาง	กลาง	กลาง	กลาง	กลาง	กลาง	กลาง
อำเภอ	ปาน	ปาน	ปาน	ปาน	ปาน	ปาน	ปาน	ปาน
	กลาง	กลาง	กลาง	กลาง	กลาง	กลาง	กลาง	กลาง
ตำบล	ปาน	ปาน	ปาน	ปาน	ปาน	ปาน	ปาน	ปาน
	กลาง	กลาง	กลาง	กลาง	กลาง	กลาง	กลาง	กลาง

๑๒. สภาพการณ์และบทเรียนการดำเนินงานสภาวัฒนธรรม ด้านการบรรลุวัตถุประสงค์ของ สภาวัฒนธรรม

๑๒.๑ การบรรลุวัตถุประสงค์ของสภาวัฒนธรรมในภาพรวม จากการวิจัยเชิงปริมาณ พบว่าอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = ๓.๑๕$) และจากการวิจัยเชิงคุณภาพก็พบว่าสภาวัฒนธรรมทั้ง ๖ จังหวัด (๑๘ แห่ง) มีการบรรลุวัตถุประสงค์ของสภาวัฒนธรรมอยู่ในระดับปานกลางทุกแห่ง จึงสรุปได้ ว่าสภาพการณ์และบทเรียน การดำเนินงานสภาวัฒนธรรม ด้านการบรรลุวัตถุประสงค์ของสภา วัฒนธรรมอยู่ในระดับปานกลาง

๑๒.๒ การบรรลุวัตถุประสงค์ของสภาวัฒนธรรม จังหวัด จากการวิจัยเชิงปริมาณพบว่า อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = ๓.๔๐$) และจากการวิจัยเชิงคุณภาพก็พบว่าสภาวัฒนธรรมจังหวัดทั้ง ๖ จังหวัด มีการบรรลุวัตถุประสงค์ของสภาวัฒนธรรม อยู่ในระดับปานกลางทุกแห่ง จึงสรุปได้ว่า สภาพการณ์และบทเรียน การดำเนินงานสภาวัฒนธรรม จังหวัด ด้านการบรรลุวัตถุประสงค์ของสภา วัฒนธรรมอยู่ในระดับปานกลาง

๑๒.๓ การบรรลู่วัตถุประสงค์ของสภาวัฒนธรรม อำเภอ จากการวิจัยเชิงปริมาณพบว่า อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = ๓.๑๖$) และจากการวิจัยเชิงคุณภาพก็พบว่าสภาวัฒนธรรมอำเภอทั้ง ๖ แห่ง (จาก ๖ จังหวัด) มีการบรรลู่วัตถุประสงค์ของสภาวัฒนธรรม อยู่ในระดับปานกลาง ทุกแห่ง จึงสรุปได้ว่าสภาพการณ์และบทเรียน การดำเนินงานสภาวัฒนธรรม อำเภอ ด้านการบรรลู่วัตถุประสงค์ของสภาวัฒนธรรมอยู่ในระดับปานกลาง

๑๒.๔ การบรรลู่วัตถุประสงค์ของสภาวัฒนธรรมตำบล จากการวิจัยเชิงปริมาณพบว่า อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = ๓.๐๓$) และจากการวิจัยเชิงคุณภาพก็พบว่าสภาวัฒนธรรมตำบลทั้ง ๖ แห่ง (จาก ๖ จังหวัด) มีการบรรลู่วัตถุประสงค์ของสภาวัฒนธรรม อยู่ในระดับปานกลาง ทุกแห่ง จึงสรุปได้ว่าสภาพการณ์และบทเรียน การดำเนินงานสภาวัฒนธรรม ตำบล ด้านการบรรลู่วัตถุประสงค์ของสภาวัฒนธรรมอยู่ในระดับปานกลาง

รายละเอียดปรากฏในตาราง ๖๗

ตาราง ๖๗ สรุปสภาพการณ์และบทเรียนการดำเนินงานสภาวัฒนธรรม ด้านการบรรลู่วัตถุประสงค์ของสภาวัฒนธรรม

สภาวัฒนธรรม	เชิงปริมาณ	เชิงคุณภาพ						สรุป
		แพร่	เลย	พระนครศรีอยุธยา	ฉะเชิงเทรา	กาญจนบุรี	กระบี่	
ภาพรวม	ปาน	ปาน	ปาน	ปาน	ปาน	ปาน	ปาน	ปาน
	กลาง	กลาง	กลาง	กลาง	กลาง	กลาง	กลาง	กลาง
จังหวัด	ปาน	ปาน	ปาน	ปาน	ปาน	ปาน	ปาน	ปาน
	กลาง	กลาง	กลาง	กลาง	กลาง	กลาง	กลาง	กลาง
อำเภอ	ปาน	ปาน	ปาน	ปาน	ปาน	ปาน	ปาน	ปาน
	กลาง	กลาง	กลาง	กลาง	กลาง	กลาง	กลาง	กลาง
ตำบล	ปาน	ปาน	ปาน	ปาน	ปาน	ปาน	ปาน	ปาน
	กลาง	กลาง	กลาง	กลาง	กลาง	กลาง	กลาง	กลาง

๒. ปัจจัยที่สัมพันธ์กับการดำเนินงานของสภาวัฒนธรรม

๒.๑ ข้อมูลส่วนบุคคลของประธานสภาวัฒนธรรม [$X_{๑}$]

๒.๑.๑ จากผลการวิจัยเชิงปริมาณพบว่า เพศของประธานสภา [$X_{๑๑}$] เป็นปัจจัยที่สัมพันธ์กับการดำเนินงานของสภาวัฒนธรรม ในเชิงนิเสธในระดับน้อยมาก ($r = -.๐๙๕$) และจากการวิจัยเชิงคุณภาพ ซึ่งประธานสภาวัฒนธรรมเป็นชาย ๑๓ แห่ง เป็นหญิง ๕ แห่ง พบว่าประธานสภาที่เป็นหญิงจะละเอียดอ่อนกว่าในรายละเอียดของการทำงาน จึงสรุปได้ว่า เพศของประธานสภาเป็นปัจจัยที่สัมพันธ์กับการดำเนินงานของสภาวัฒนธรรม โดยมีความสัมพันธ์ในเชิง นิเสธ (ในกรณีที่ให้ค่า เพศชาย = ๑ และเพศหญิง = ๐) ในระดับน้อยมาก

๒.๑.๒ จากผลการวิจัยเชิงปริมาณพบว่าช่วงอายุ ของประธานสภา [$X_{๑๒}$] เป็นปัจจัยที่สัมพันธ์กับการดำเนินงานของสภาวัฒนธรรม ในเชิงปฏิฐานในระดับน้อยมาก ($r = .๐๙๐$) และจากการวิจัยเชิงคุณภาพ ซึ่งประธานสภาวัฒนธรรมจำนวน ๑๔ คนที่อายุมากกว่า ๖๐ ปี จึงสรุปได้ว่า ช่วงอายุของประธานสภาวัฒนธรรมเป็น ปัจจัยที่สัมพันธ์กับ การดำเนินงานของสภาวัฒนธรรม โดยมีความสัมพันธ์ในเชิงปฏิฐานในระดับน้อยมาก

๒.๑.๓ จากผลการวิจัยเชิงปริมาณพบว่า การเคยทำงานที่เกี่ยวข้องกับสภาวัฒนธรรม ก่อนการดำรงตำแหน่งประธานสภาวัฒนธรรม $[X_{๑๓}]$ เป็นปัจจัยที่สัมพันธ์กับการดำเนินงานของสภาวัฒนธรรมในเชิงนิเสธในระดับน้อย ($r = -.๒๑๑$) และจากการวิจัยเชิงคุณภาพ ซึ่งพบว่าประธานสภาวัฒนธรรมเกือบทุกคน เคยทำงานที่เกี่ยวข้องกับสภาวัฒนธรรมก่อนการดำรงตำแหน่งประธานสภาวัฒนธรรม จึงสรุปได้ว่า การเคยทำงานที่เกี่ยวข้องกับสภาวัฒนธรรมก่อนการดำรงตำแหน่งประธานสภาวัฒนธรรม เป็นปัจจัยที่สัมพันธ์กับการดำเนินงานของสภาวัฒนธรรม โดยมีความสัมพันธ์ในเชิงนิเสธในระดับน้อย

๒.๑.๔ จากผลการวิจัยเชิงปริมาณพบว่า การมีตำแหน่งทางราชการในขณะดำรงตำแหน่งประธานสภาวัฒนธรรม $[X_{๑๔}]$ เป็นปัจจัยที่สัมพันธ์กับการดำเนินงานของสภาวัฒนธรรมในเชิงปฏิฐานในระดับน้อยมาก ($r = .๑๐๗$) และจากการวิจัยเชิงคุณภาพ ซึ่งพบว่าประธานสภาวัฒนธรรมทุกคนไม่ได้ ตำแหน่งทางราชการในขณะดำรงตำแหน่งประธานสภาวัฒนธรรม แต่เกือบทุกคนเคยทำงานที่เกี่ยวข้องกับราชการ (เช่น เคยรับราชการ (ประธานสภาวัฒนธรรมจังหวัดเลย ประธานสภาวัฒนธรรมจังหวัดกาญจนบุรี ประธานสภาวัฒนธรรมจังหวัดกระบี่ ประธานสภาวัฒนธรรมอำเภอเขาพนม ประธานสภาวัฒนธรรมตำบลบ้านถิ่นประธานสภาวัฒนธรรมตำบล เขาดิน) ในขณะที่บางคนทำงานที่เกี่ยวข้องกับราชการ เช่น นายก อบต. (ประธานสภาวัฒนธรรมตำบลทุ่งทอง ประธานสภาวัฒนธรรมตำบลหนามแดง) กำนัน (ประธานสภาวัฒนธรรมตำบลแสนภา) เป็นต้น จึงสรุปได้ว่าการมีตำแหน่งทางราชการในขณะดำรงตำแหน่งประธานสภาวัฒนธรรม เป็นปัจจัยที่สัมพันธ์กับการดำเนินงานของสภาวัฒนธรรม โดยมีความสัมพันธ์ในเชิงปฏิฐานในระดับน้อยมาก

๒.๒ จากผลการวิจัยเชิงปริมาณพบว่า คุณลักษณะของประธานสภาวัฒนธรรม $[X_๒]$ เป็นปัจจัยที่สัมพันธ์กับการดำเนินงานของสภาวัฒนธรรม $[Y]$ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ ($p < .๐๐๐$) ในเชิงปฏิฐานในระดับปานกลาง ($r = .๕๘๗$) และจากการวิจัยเชิงคุณภาพ ก็พบว่าประธานสภาวัฒนธรรมทุกคน มีคุณลักษณะโดยรวม เหมาะสมกับการดำรงตำแหน่ง ประธานสภาวัฒนธรรม จึงสรุปได้ว่า คุณลักษณะโดยรวมของประธานสภาวัฒนธรรม เป็นปัจจัยที่สัมพันธ์กับการดำเนินงานของสภาวัฒนธรรมในเชิงปฏิฐานในระดับปานกลาง

๒.๓ จากผลการวิจัยเชิงปริมาณพบว่า องค์ประกอบของเครือข่ายภาคีสมาชิกสภาวัฒนธรรม $[X_๓]$ มีสัมพันธ์อย่างกับการดำเนินงานของสภาวัฒนธรรม $[Y]$ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ ($p < .๐๐๐$) ในเชิงปฏิฐานในระดับปานกลาง ($r = .๕๘๗$) และจากการวิจัยเชิงคุณภาพ ก็พบว่าองค์ประกอบของเครือข่ายภาคีสมาชิกสภาวัฒนธรรมมีสัมพันธ์อย่างกับการดำเนินงานของสภาวัฒนธรรม จึงสรุปได้ว่า องค์ประกอบของเครือข่ายภาคีสมาชิกสภาวัฒนธรรม เป็นปัจจัยที่สัมพันธ์กับการดำเนินงานของสภาวัฒนธรรมในเชิงปฏิฐานในระดับปานกลาง

๒.๔ จากผลการวิจัยเชิงปริมาณพบว่า คณะกรรมการบริหาร สภาวัฒนธรรม $[X_๔]$ มีสัมพันธ์อย่างกับการดำเนินงานของสภาวัฒนธรรม $[Y]$ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ ($p < .๐๐๐$) ในเชิงปฏิฐานในระดับปานกลาง ($r = .๕๘๗$) และจากการวิจัยเชิงคุณภาพ ก็พบว่าคณะกรรมการบริหารสภาวัฒนธรรมมีสัมพันธ์อย่างกับการดำเนินงานของสภาวัฒนธรรม จึงสรุปได้ว่าคณะกรรมการบริหารสภาวัฒนธรรมเป็นปัจจัยที่สัมพันธ์กับการดำเนินงานของสภาวัฒนธรรมในเชิงปฏิฐานในระดับปานกลาง

๒.๑๑ จากผลการวิจัยเชิงปริมาณพบว่า การได้รับการส่งเสริม /สนับสนุนในการ
ดำเนินการของสภาวัฒนธรรม จากกระทรวงวัฒนธรรมและกรมต่างๆ [$X_{๑๑}$] มีสัมพันธ์กับการ
ดำเนินงานของสภาวัฒนธรรม [Y] อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ ($p<.๐๐๐$) ในเชิงปฏิฐานใน

ระดับมาก ($r = .608$) และจากการวิจัยเชิงคุณภาพ ก็พบว่า การได้รับการส่งเสริม/สนับสนุนในการดำเนินการของสภาวัฒนธรรม จากการระดมทุนวัฒนธรรมและกรมต่างๆ มีสัมพันธ์อย่างกับการดำเนินงานของสภาวัฒนธรรม จึงสรุปได้ว่าการได้รับการส่งเสริม/สนับสนุนในการดำเนินการของสภาวัฒนธรรม จากการระดมทุนวัฒนธรรมและกรมต่างๆ เป็นปัจจัยที่สัมพันธ์กับการดำเนินงานของสภาวัฒนธรรมในเชิงปฏิฐานในระดับมาก

๒.๑๒ จากผลการวิจัยเชิงปริมาณพบว่า การได้รับการ ส่งเสริม /สนับสนุนในการดำเนินการของสภาวัฒนธรรมจาก หน่วยงาน/องค์กรต่างๆ ในพื้นที่ /ท้องถิ่น [$X_{๑๒}$] มีสัมพันธ์กับการดำเนินงานของสภาวัฒนธรรม [Y] อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $.05$ ($p < .000$) ในเชิงปฏิฐานในระดับมาก ($r = .608$) และจากการวิจัยเชิงคุณภาพ ก็พบว่า การได้รับการส่งเสริม/สนับสนุนในการดำเนินการของสภาวัฒนธรรมจาก หน่วยงาน/องค์กรต่างๆ ในพื้นที่ /ท้องถิ่น มีสัมพันธ์อย่างกับการดำเนินงานของสภาวัฒนธรรม จึงสรุปได้ว่าการได้รับการส่งเสริม/สนับสนุนในการดำเนินการของสภาวัฒนธรรมจากหน่วยงาน/องค์กรต่างๆ ในพื้นที่/ท้องถิ่นเป็นปัจจัยที่สัมพันธ์กับการดำเนินงานของสภาวัฒนธรรมในเชิงปฏิฐานในระดับมาก

รายละเอียดปรากฏในตาราง ๖๘

ตาราง ๖๘ ปัจจัยที่สัมพันธ์กับการดำเนินงานของสภาวัฒนธรรม

รายการ	ผลจากการวิจัย เชิงปริมาณ	ผลจากการวิจัย เชิงคุณภาพ	สรุป ผลการวิจัย
๑. ข้อมูลส่วนบุคคลของประธานสภาวัฒนธรรม [$X_{๑}$]			
๑.๑ เพศ [$X_{๑๑}$]	เชิงนิเสธ ระดับน้อยมาก	สัมพันธ์	เชิงนิเสธ ระดับน้อยมาก
๑.๒ ช่วงอายุ [$X_{๑๒}$]	เชิงปฏิฐาน ระดับน้อยมาก	สัมพันธ์	เชิงปฏิฐาน ระดับน้อยมาก
๑.๓ การเคยทำงานที่ เกี่ยวข้องกับสภาวัฒนธรรมก่อน การดำรงตำแหน่งประธานสภา วัฒนธรรม [$X_{๑๓}$]	เชิงนิเสธ ระดับน้อย	สัมพันธ์	เชิงนิเสธ ระดับน้อย
๑.๔ การมีตำแหน่งทาง ราชการในขณะดำรงตำแหน่ง ประธานสภาวัฒนธรรม [$X_{๑๔}$]	เชิงปฏิฐาน ระดับน้อยมาก	สัมพันธ์	เชิงปฏิฐาน ระดับน้อยมาก
๒. คุณลักษณะของประธานสภา วัฒนธรรม [$X_{๒}$]	เชิงปฏิฐาน ระดับปานกลาง	สัมพันธ์	เชิงปฏิฐาน ระดับปานกลาง
๓. องค์ประกอบของเครือข่าย ภาคีสมาชิกสภาวัฒนธรรม [$X_{๓}$]	เชิงปฏิฐาน ระดับปานกลาง	สัมพันธ์	เชิงปฏิฐาน ระดับปานกลาง
๔. คณะกรรมการบริหาร สภา วัฒนธรรม [$X_{๔}$]	เชิงปฏิฐาน ระดับปานกลาง	สัมพันธ์	เชิงปฏิฐาน ระดับปานกลาง
๕. ธรรมนูญสภาวัฒนธรรม [$X_{๕}$]	เชิงปฏิฐาน ระดับปานกลาง	สัมพันธ์	เชิงปฏิฐาน ระดับปานกลาง

ตาราง ๖๘ (ต่อ)

รายการ	ผลจากการวิจัย เชิงปริมาณ	ผลจากการวิจัย เชิงคุณภาพ	สรุป ผลการวิจัย
๖. การประชุม สภาวัฒนธรรม [X _๖]	เชิงปริมาณ ระดับน้อยมาก	สัมพัทธ์	เชิงปริมาณ ระดับน้อยมาก
๗. คุณภาพการประ ชุมของสภา วัฒนธรรม [X _๗]	เชิงปริมาณ ระดับปานกลาง	สัมพัทธ์	เชิงปริมาณ ระดับปานกลาง
๘. การดำเนินงานตามบทบาท หน้าที่ของสภาวัฒนธรรม [X _๘]	เชิงปริมาณ ระดับมาก	สัมพัทธ์	เชิงปริมาณ ระดับมาก
๙. การพัฒนาสภาวัฒนธรรม [X _๙]	เชิงปริมาณ ระดับมาก	สัมพัทธ์	เชิงปริมาณ ระดับมาก
๑๐. การมีกองทุนบริหารงาน วัฒนธรรมจังหวัด [X _{๑๐}]	เชิงปริมาณ ระดับปานกลาง	สัมพัทธ์	เชิงปริมาณ ระดับปานกลาง
๑๑. การได้รับการส่งเสริม / สนับสนุนในการดำเนินการของ สภาวัฒนธรรม จากการะทรวง วัฒนธรรมและกรมต่างๆ [X _{๑๑}]	เชิงปริมาณ ระดับมาก	สัมพัทธ์	เชิงปริมาณ ระดับมาก
๑๒. การได้รับการส่งเสริม / สนับสนุนในการดำเนินการของ สภาวัฒนธรรมจาก หน่วยงาน / องค์กรต่างๆ ในพื้นที่ /ท้องถิ่น [X _{๑๒}]	เชิงปริมาณ ระดับมาก	สัมพัทธ์	เชิงปริมาณ ระดับมาก

๓. สมการทำนายการดำเนินงานของสภาวัฒนธรรม

จากการวิเคราะห์การถดถอย พบว่า ๑) การได้รับการส่งเสริม/สนับสนุนในการดำเนินการของสภาวัฒนธรรมจาก หน่วยงาน/องค์กรต่างๆ ในพื้นที่/ท้องถิ่น [X_{๑๒}] ๒) การได้รับการส่งเสริม/สนับสนุนในการดำเนินการของสภาวัฒนธรรมจากการะทรวงวัฒนธรรมและกรมต่างๆ [X_{๑๑}] ๓) การพัฒนาสภาวัฒนธรรม [X_๙] ๔) การดำเนินงานตามบทบาทหน้าที่ของสภาวัฒนธรรม [X_๘] ๕) การธรรมาภิบาลสภาวัฒนธรรม [X_๕] ๖) คณะกรรมการบริหาร สภาวัฒนธรรมโดยรวม [X_๔] ๗) การมีเครือข่ายภาคีสมาชิกสภาวัฒนธรรมที่มาจากกลุ่มอาสาสมัคร/จิตอาสา ๓-๔ องค์กร [X_{๓๓๓}] ๘) การมีเครือข่ายภาคีสมาชิกสภาวัฒนธรรมที่มาจากองค์กรสาธารณประโยชน์ ๓-๔ องค์กร [X_{๓๒๒}] ๙) การมีเครือข่ายภาคีสมาชิกสภาวัฒนธรรมที่มาจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ๓-๔ องค์กร [X_{๓๑๓}] ๑๐) การที่ประธานสภาวัฒนธรรมมีตำแหน่งทางการเมืองในขณะดำรงตำแหน่งประธานสภาวัฒนธรรม [X_{๑๘๓}] ๑๑) การที่ประธานสภาวัฒนธรรมเคยทำงานที่เกี่ยวข้องกับสภาวัฒนธรรมก่อนการดำรงตำแหน่งประธานสภาวัฒนธรรม [X_{๑๗}] และ ๑๒) การที่ประธานสภาวัฒนธรรมมีอาชีพหลักเป็นธุรกิจ/กิจการส่วนตัว [X_{๑๔}] สามารถร่วมกันทำนายการดำเนินงานของสภาวัฒนธรรม [Y] ได้ร้อยละ ๖๕.๓ โดยสามารถเขียนสมการถดถอยทำนายการดำเนินงานของสภาวัฒนธรรม [Y] ได้ดังนี้

$$Y = .๑๗๗ + .๑๖๐[X_{๑๒}] + .๑๓๔[X_{๑๑}] + .๓๖๐[X_{๑๔}] + .๑๗๐[X_{๑๕}] + .๐๘๔[X_{๑๖}] \\ + .๐๕๙[X_{๑๗}] - .๐๘๓[X_{๓๓๓}] - .๑๐๖[X_{๓๒๒}] - .๐๘๐[X_{๓๑๓}] - .๑๑๖[X_{๑๘๓}] \\ - .๐๖๔[X_{๑๗๗}] + .๐๗๑[X_{๑๔๔}]$$

๔. ปัจจัยที่เอื้อต่อการดำเนินงานของสภาวัฒนธรรม

๔.๑ ปัจจัยภายในสภาวัฒนธรรม ได้แก่

๔.๑.๑ ปัจจัยบุคคล: ประธานสภาวัฒนธรรม

๔.๑.๒ ปัจจัยองค์กร ได้แก่ ๑) คณะกรรมการบริหารสภาวัฒนธรรม และ วัฒนธรรมจังหวัดในฐานะเลขาธิการคณะกรรมการบริหาร ๒) เครือข่ายภาคีสมาชิกสภาวัฒนธรรม ๓) ธรรมนูญสภาวัฒนธรรม ๔) การประชุมสภาวัฒนธรรม ๕) การพัฒนาสภาวัฒนธรรม

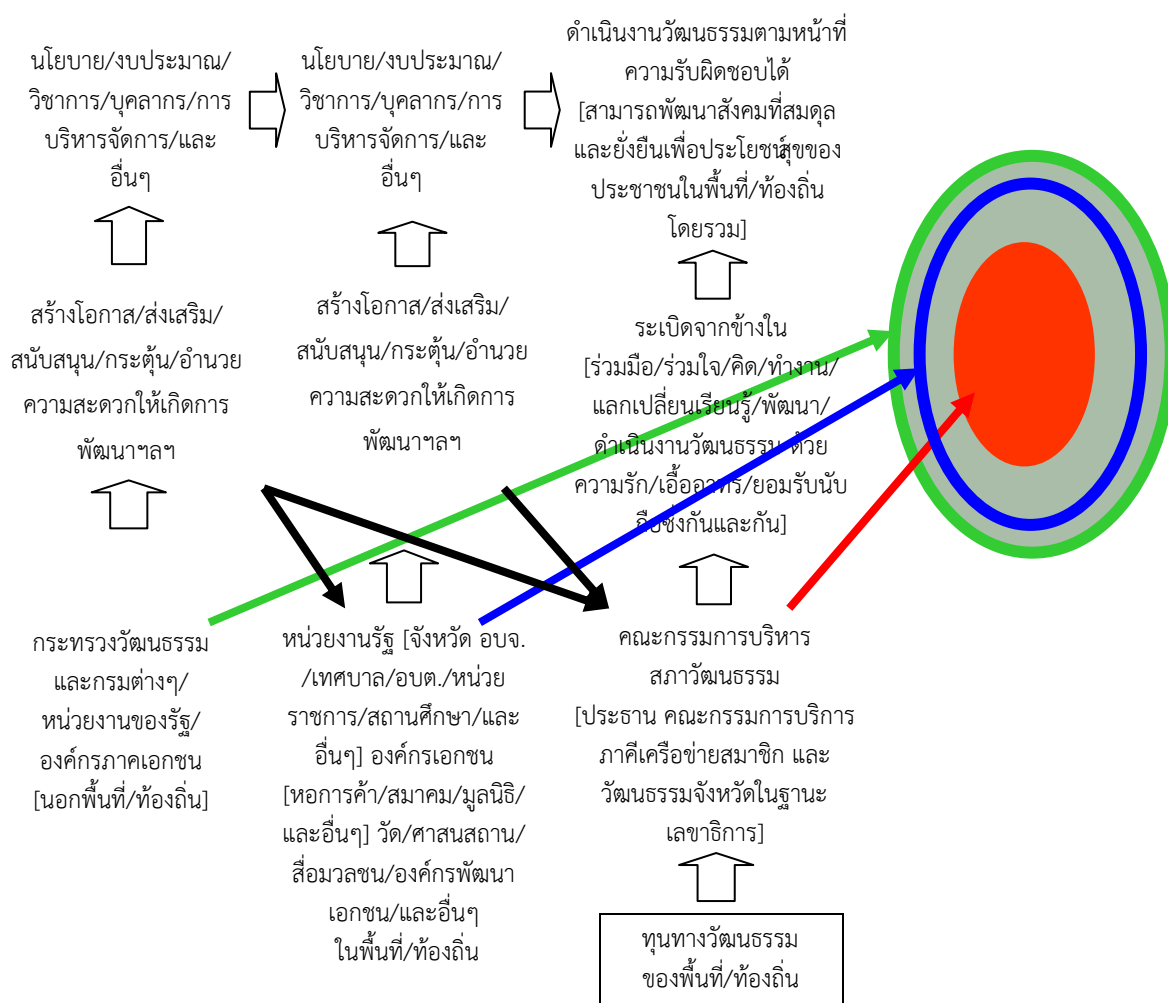
๔.๒ ปัจจัยภายนอกสภาวัฒนธรรม ได้แก่

๔.๒.๑ ทุนทางวัฒนธรรมของพื้นที่/ท้องถิ่น

๔.๒.๒ การได้รับการสนับสนุนจากพื้นที่/ท้องถิ่น ได้แก่ ๑) ด้านงบประมาณ ๒) ด้านวิชาการ ๓) ด้านบุคลากร และ ๔) ด้านการบริหารจัดการ

๔.๒.๓ การได้รับการสนับสนุนจากกระทรวงวัฒนธรรมและกรมส่งเสริมวัฒนธรรม ได้แก่ ๑) ด้านงบประมาณ ๒) ด้านวิชาการ ๓) ด้านบุคลากร และ ๔) ด้านการบริหารจัดการ

การดำเนินงานของสภาวัฒนธรรมเป็นการ “ระเบิดจากข้างใน” ของปัจจัยภายในของสภาวัฒนธรรมเองและปัจจัยภายนอกสภาวัฒนธรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเห็นคุณค่าและความสำคัญของทุนทางวัฒนธรรมของพื้นที่และท้องถิ่น และหน่วยงาน/องค์กรต่างๆ ซึ่งมีส่วนอย่างสำคัญยิ่งในการทำหน้าที่ส่งเสริม สนับสนุน กระตุ้น สร้างโอกาส และอื่นๆ ทั้งในส่วนของกำหนดยุทธศาสตร์ การสนับสนุนงบประมาณ วิชาการ บุคลากร การบริหารจัดการ และอื่นๆซึ่งได้ส่งผลให้สภาวัฒนธรรมเป็นศูนย์กลางในการแลกเปลี่ยนความรู้ ประสบการณ์ และแนวคิดในการดำเนินงานวัฒนธรรม รวมทั้งเชื่อมโยงกันเป็นเครือข่ายการดำเนินงานวัฒนธรรม ส่งเสริม สนับสนุน พัฒนาการดำเนินงานวัฒนธรรมร่วมกับองค์กรภาคีและเครือข่ายวัฒนธรรม ระดมทรัพยากร บุคลากร และสรรพกำลังต่างๆ จากหน่วยงานและองค์กรต่างๆ เพื่อการดำเนินงานวัฒนธรรม ส่งเสริม สนับสนุนการจัดกิจกรรมขององค์กรภาคีและเครือข่ายวัฒนธรรมต่างๆ เพื่อการอนุรักษ์วัฒนธรรม การฟื้นฟูวัฒนธรรม การพัฒนาวัฒนธรรม การสร้างสรรค์วัฒนธรรม การเผยแพร่วัฒนธรรม การแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม การสืบทอดวัฒนธรรม และการเฝ้าระวังทางวัฒนธรรม เผยแพร่ประชาสัมพันธ์กิจกรรมและผลการดำเนินงานวัฒนธรรมขององค์กรภาคีและเครือข่ายวัฒนธรรมต่างๆ และดำเนินการอื่นๆ ตามที่กระทรวงวัฒนธรรม พื้นที่และท้องถิ่น และหน่วยงานอื่นๆ ขอความร่วมมือ ได้อย่างมีประสิทธิภาพสูง ดังนั้นปัจจัยที่สัมพันธ์กับการดำเนินงานของสภาวัฒนธรรม จึงสามารถเขียนเป็นองค์ประกอบและรูปแบบความสัมพันธ์ได้ ดังภาพ ๔๖

ภาพ ๔๖ องค์ประกอบและรูปแบบความสัมพันธ์ของปัจจัยที่สัมพันธ์กับการดำเนินงานของสภาวัฒนธรรม